

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Особистість

Не можна збудувати рай в окремому окрузі

▶ СТОР. 6

Світ без кордонів

Чорнобривці на Ндромо

▶ СТОР. 8

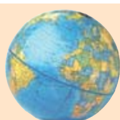

Культура

У Коломиї відкрито унікальний парк писанок

▶ СТОР. 9

№ 208 (5458) СУБОТА, 3 ЛИСТОПАДА 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Відповідальність перед людьми вимагає іншого алгоритму дій

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин провів традиційну он-лайн конференцію в соціальній мережі Facebook. Співрозмовники глави парламенту привітали його з обранням, згідно з попередніми результатами виборів, в одномандатному виборчому окрузі на Житомирщині й побажали знову посісти крісло Голови Верховної Ради у новому парламенті.

▶ СТОР. 2

Абітурієнти! Стартував запис на пробне ЗНО

Український центр оцінювання якості освіти розпочав реєстрацію осіб, які бажають взяти участь у пробному Зовнішньому незалежному оцінюванні. УЦОЯО нагадує, що 23 березня 2013 року відбудеться пробне ЗНО з української мови і літератури, біології, фізики, російської мови, всесвітньої історії та іноземної мови; 30 березня — з математики, історії України, хімії, географії, світової літератури. Записатися на тестування усі охочі зможуть до 30 листопада 2012 року.

▶ СТОР. 12

Профспілки захистили гірників: скорочення не відбулося

Адміністрація ДП «Донбасантрацит» планувала до 1 січня 2013 року «упорядкувати чисельність працівників для збалансованої роботи підприємства», для чого скоротити 500 осіб. Цей наказ спричинив миттєву реакцію Краснолуцького теркому Укрвуглепрофспілки. Адже виробничий план підприємство виконало на 108,3 відсотка, при цьому видобуто 65,6 тисячі тонн вугілля понад план. Зниження обсягів видобутку профспілка вважає тимчасовим через відпрацювання 15-ї східної лави пласту К4 на шахті «Краснолуцька». «Однак це не дає підстав для перегляду нормативів, — вважає голова теркому Славко Кубарев. — Крім того, адміністрація підприємства не погодила наказ із профспілкою». Причини, з яких готувалося скорочення, у теркомі назвали необґрунтованими, а наказ — таким, що підлягає скасуванню. Завдяки жорсткій позиції профспілки, гірники зберегли робочі місця, а підприємство — можливість вчасно й у повному обсязі виконувати виробниче завдання, **повідомляє наш власкор Алла АНТІПОВА.**

Ярмаркуємо, або Не вір очам своїм

Фото Тетяни ВАЛІГУРСЬКОЇ.

Напередодні місцева влада Дніпропетровська заявила, що відкриває ярмарки одразу в кількох районах. Один — просто в центрі міста. І буде на них купа харчів за низькими цінами. Як тут і собі не поярмаркувати? Виявилося, що ярмарок в самому центрі Дніпропетровська, на площі Леніна, — це лише чотири коротенькі ряди товарів. І саме сільськогосподарських тут — не густо. Ятки з кавою, цукерками, сувенірами, книжками, спеціями та лавровим листям не рахуємо. Отже, що можна тут купити? Яблука з Новомосковського району, м'ясо з Царичанського, невеликий набір молочних продуктів з Синельникового, мед і ще картоплю з капустою. Прицінюємось. Яблука — чотири гривні за кілограм, картопля — по гривні шістдесят, а за кіло м'яса (задня частина) правлять, як і на Озерці (Центральний ринок Дніпропетровська), 55 гривень.

▶ СТОР. 12

ПОДІЇ

Хлібні рекорди

Двомільйонний рубіж у збиранні зернових перетнули на Чернігівщині. Це вже вчетверте, починаючи з 2008 року, аграрії долають таку планку. Нинішнього року врожайність кукурудзи становить 63 центнери з гектара, що на 6,3 більше від прогнозованої. Планується зібрати 1 мільйон 800 тисяч тонн качанистої.

Очікується, що з полів області загалом зберуть 2 мільйони 800 тисяч тонн зернових, **інформує наш власкор Сергій ПАВЛЕНКО.**

Ліс рубають — скарги летять

Учора у столиці знову мітингували, і знову з вимогою захистити від вирубки зелену зону. Цього разу під будівлею прокуратури міста Києва зібралися небайдужі до долі Биківнянського лісу. У ніч виборів там (між Броварським проспектом і вул. Путивльською) було вирубано дерева на кількох гектарах. За даними громадянської кампанії «Форум порятунку Києва», за сокиру взялася приватна будівельна фірма, яка ще у грудні 2007 року рішенням Київради отримала цю ділянку в довгострокову оренду. Це рішення свого часу уже опротестовувала прокуратура, але згодом цей протест було відхилено... Тепер громадськість знову просить прокуратуру втрутитись у ситуацію і таки остаточно скасувати всі дозвільні документи на будівництво, а заодно і рішення про виділення земельної ділянки. Тим часом, прокуратура уже зацікавилась цією справою. І, як повідомив під час брифінгу прокурор Києва Анатолій Мельник, стосовно тих, хто безпосередньо зносив зелені насадження, порушили кримінальну справу. Крім того, виникли запитання і до посадовців архбудконтролю та головного управління екології КМДА, котрі надавали дозволи на початок будівельних робіт.

КОРОТКО

■ Державна податкова служба запускає новий онлайн-сервіс для підприємців «Податковий асистент», завдяки якому ДПСУ повідомлятиме платників податків про ризики, які податківці виявляють під час моніторингу їх господарської діяльності. Листування буде індивідуальним та повністю конфіденційним, **інформує прес-служба відомства.**

■ Уперше в Черкасах проводиться капітальний ремонт шляхів за німецькою технологією: з дорожнього покриття повністю знімається старий шар асфальту. На ці роботи спрямовано понад 120 мільйонів гривень, **інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

В Україні приріст реальної зарплати за 9 місяців 2012 року становив майже 15 відсотків *(КМУ)*

Відповідальність перед людьми вимагає іншого алгоритму дій

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У своїй політичній діяльності в парламенті наступного сьомого скликання В. Литвин має намір зосередитися на роботі над виконанням передвиборних обіцянок, які було дано людям, та продовжити наукову роботу. «Це крісло багато до чого зобов'язує і водночас часто позбавляє власної думки і навіть особистості. Ти не належиш собі. А в мене сьогодні величезна відповідальність перед виборцями, яка вимагає іншого алгоритму дій, — сказав В. Литвин. — Виключно робота над виконанням того, що потрібно людям. Передвиборна кампанія мене багато чого навчила. Думаю, що буде можливість інтенсивніше займатися науковою роботою».

На думку глави парламенту, вибори продемонстрували багато недоліків політичної системи в державі. В. Литвин висловився за запровадження в Україні винятково мажоритарної системи виборів із висуванням кандидатів від партій. Хоча досконалих виборчих систем, зауважив він, немає. «Питання не у системі, а в ставленні до неї, у ставленні до виборів загалом, — сказав керівник парламенту. — За нинішньої практики будь-яка система у нас буде дискредитована. Головне — люди мають обирати, а не голосувати. І ставки на вибори не повинні бути більшими за життя. Вважаю, що люди мають обирати особистостей, відтак це має бути повністю мажоритарна система з висуванням кандидатів від партій. Зауважу, що на цих виборах один відсоток голосів подолали лише вісім партій».

На запитання, чи свідчить досить низька явка виборців, яка не досягла навіть 58%, про розчарування людей у чесних демократичних виборах та політикою загалом, В. Литвин відповів: «Це тривожний сигнал. Насамперед для влади, і не варто спокушуватися тим, що це загальносвітова тенденція».

Голова Верховної Ради критично відгукнувся щодо запропонованого об'єднаною опозицією проекту постанови парламенту про створення тимчасової слідчої комісії з розслідування фальсифікацій на виборах під час підрахунку голосів. «У проекті містяться прямі вказівки, кого і на скільки років необхідно посадити, — зауважив В. Литвин. — Зрозуміло, що цей документ запропоновано з метою пропаганди і, якщо хочете, залякування, особливо членів дільничних виборчих комісій і суддів. Тому я доручив відповідним комітетам вивчити цю ініціативу на предмет наявності правових підстав для її офіційної реєстрації».

Під час он-лайн конференції В. Литвин також відповів на інші запитання користувачів соціальної мережі, зокрема, висловившись за розробку механізмів доступного довгострокового кредитування для придбання житла та довгострокової оренди з правом викупу, проти збільшення повноважень приватним охоронним фірмам.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У проблемних округах може відбутися переголосування

У ЦЕНТРВИБОРЧКОМІ

Станом на 16.00 за даними електронної системи «Вибори-2012», ЦВК опрацьовано 99,65% протоколів окружних виборчих комісій у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі. За Партію регіонів проголосували 30,02% виборців; за ВО «Батьківщина» — 25,52%; за партію «УДАР» Віталія Кличка — 13,95%; за Комуністичну партію України — 13,18%; за ВО «Свобода» — 10,44%. Решта партій не долають прохідний п'ятивідсотковий бар'єр. Також підраховано 99,25% протоколів ДВК в одномандатних округах.

Центрвиборчком у режимі безперервного засідання продовжує приймати від окружкомів паперові протоколи з мокрими печатками. На вчорашній ранок було прийнято 95 протоколів, зранку надійшло ще близько двадцяти із 225. У багатомандатному окрузі, де голосували за партії, істотних проблем не виникає. Хоча ще не підбито підсумки виборів у шести округах Вінницької, Київської, Луганської, Черкаської областей та в одному окрузі Києва. Найбільше загальмувався процес в окрузі №197, що в Каневі на Черкащині. Там станом на 13.00 було опрацьовано лише 62,32% протоколів. Утім, досі не враховані соті відсотка аж ніяк не можуть вплинути за загальну картину електоральної мапи. Однак у восьми одномандатних округах, де за депутатський мандат змагаються представники влади та опозиції, ситуація досягає межі «кипіння». В окрузі №197, де лідирує висуванець «Батьківщини» Леонід Доценко, підраховано лише 52,73% протоколів. Вирують бурхливі пристрасті й на двох столичних округах — №211 (де змагаються двоє чинних народних депутатів бютівець Сергій Терьохін та регіонал Ігор Лисов) та №223 (де триває боротьба за мандат між екс-главою Шевченківської РДА Віктором Пилипишиним та «свободівцем» Юрієм Левченком). Між ними різниця всього в декілька сотень голосів. Тож не дивно, що в окружкомах чи біля них виникають сутички і навіть бійки за участю представників кандидатів та міліції.

Стривожилися ситуацією на проблемних округах і деякі члени ЦВК, хоча ще напередодні всі вони зберігали зовнішній спокій. Учора навіть довелося перервати прийом протоколів і провести спеціальну нараду, щоб розібратися з сигналами про фальсифікації, які надходять до ЦВК. Членам комісії доводиться ретельно звіряти відомості з інформаційної системи «Вибори» з паперовими документами.

Заступник Голови ЦВК Жанна Усенко-Чорна не виключила, що в деяких округах доведеться проводити повторне голосування. Вона заявила про «жахливу ситуацію» в трьох округах — №№94, 132 і 223 — і закликала ЦВК втрутитися. «Є досить примітивний спосіб викривлення та підроблення результатів виборів, і місія ЦВК не може бути зведена лише до прийому протоколів», — сказала Усенко-Чорна. Її підтримала інший член ЦВК Юлія Швець, повідомивши про складнощі в 211-му столичному окрузі. Представник «Батьківщини» Арсеній Яценюк зареєстрував у ЦВК депутатський запит про бійку в 132-му окрузі на Миколаївщині після рішення адміністративного суду про перерахунок голосів. Суд вирішив провести повторний перерахунок голосів і на ОВК №211 в Києві. Згодом А. Яценюк на засіданні ЦВК повідомив, що вніс до Верховної Ради проект постанови про розслідування фальсифікацій на виборах.

Член ЦВК Михайло Охендовський також висловив занепокоєння повільною динамікою передачі електронних результатів виборів з трьох одномандатних виборчих округів — №11 (Вінниця), №197 (Канів Черкаської області) та №223 (Київ). Водночас, за його словами, ЦВК не має права втручатися в роботу окружних виборчих комісій, оскільки це не належить до її повноважень.

ЦВК зобов'язала п'ять окружних комісій до 5 листопада надати уточнені протоколи та замінила секретарів та деяких членів у ОВК №197 та №216. Ж. Усенко-Чорна припускає, що в тих округах, де було зіпсовано та порвано бюлетені й встановити результати виборів неможливо, може бути призначено повторне голосування. Однак таке рішення ЦВК може прийняти лише після того, як надійдуть оригінали протоколів з усіх округів.

Представник Партії регіонів у ЦВК Владислав Забарський не виключив, що внесений опозицією проект постанови про розслідування фальсифікацій на виборах може бути підтриманий парламентською більшістю. Однак за однієї умови: якщо там не буде «гучних революційних гасел».

Анна ШЕВЧЕНКО.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

На кордоні спростять процедуру митного контролю

Комітет Верховної Ради з питань фінансів, банківської діяльності, податкової та митної політики рекомендує парламенту прийняти у другому читанні та в цілому проект закону «Про внесення зміни до пункту 4 розділу XXI «Прикінцеві та перехідні положення».

На засіданні комітету зазначалося, що законопроект спрямовано на звільнення від оподаткування ввізним митом товарів, що ввозяться на територію України в рамках ініціативи «Глобальне партнерство проти розповсюдження зброї та матеріалів масового знищення» за рахунок міжнародної технічної допомоги країн великої вісімки, яка надається в рамках чинних міжнародних договорів. Крім того, документ вдосконалює окремі положення Митного кодексу, котрі стосуються процедур митного контролю та оформлення товарів, що переміщуються через кордон нашої країни.

Парламентарії вважають, що реалізація положень проекту закону дасть змогу врегулювати питання пільгового оподаткування, пов'язані з технічним співробітництвом з окремими країнами великої вісімки, зокрема, з Французькою Республікою, та започаткувати нові проекти міжнародної технічної допомоги в рамках ініціативи «Глобальне партнерство проти розповсюдження зброї та матеріалів масового знищення».

Також народні обранці наголошували, що внесення змін до окремих положень Митного кодексу, які визначають порядок здійснення митного контролю та оформлення товарів і транспортних засобів, які переміщуються через митний кордон, дасть можливість усунути неузгодженості в законодавчому регулюванні цих питань і у такий спосіб сприятиме подальшому спрощенню процедур митного контролю на кордоні.

Відповідний законопроект зареєстровано за №11187.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

ВІСТІ З РЕГІОНІВ

Луганськ

На одній з виборчих дільниць міста Лисичанська кандидат у народні депутати готував «хімічну атаку», щоб зірвати підрахунок голосів. Він мав намір розбити в приміщенні флакони з рідиною, яка має різкий специфічний запах. Однак цьому плану не вдалося здійснитися. Тільки-но двоє молодиків вирушили на виборчу дільницю, їх затримали правоохоронці. У салоні машини зловмисників оперативники знайшли два флакони з медичним препаратом. У разі, якби його розлили в приміщенні, подальша робота членів комісії була б неможлива. Одним із затриманих виявився кандидат у народні депутати. За інформацією керівника прес-служби МВС у Луганській області Тетяни Погукай, триває перевірка й з'ясовуються всі обставини того, звідки взявся цей препарат у Лисичанську, і в який момент планувалося розбити флакони, щоб перешкодити роботі окружної комісії.

Алла АНТІПОВА.

Хмельницький

«Цинічно й нахабно намагаються вкрасти перемогу в Ігоря Сабія в окрузі №189 на Хмельниччині», — таку заяву поширила прес-служба Хмельницької обласної організації ВО «Свобода». Спочатку свідомо затягувалося прийняття протоколів ДВК з міста Нетішин, де І. Сабій отримав перемогу з різницею у понад 2000 голосів, про що свідчать протоколи з мокрими печатками, які є на руках у спостерігачів. Але при цьому на сайт ЦВК вносилися недостовірні дані. Цей факт підтвердила й сама ОВК округу, яка звернулася до ЦВК з проханням обнулити результати по 19 дільницях, де виявлено збільшення голосів на користь іншого кандидата. У ЦВК помилку виправили, внаслідок чого почав лідирувати Сабій. «Свободівці» переконані, що для фальсифікації застосовується також технологія складання уточнених протоколів. Також голова ОВК всупереч закону постійно оголошує перерви у засіданні. Біля приміщення ОВК чергують 20 молодиків.

Після того, як І. Сабій закликав визнати його перемогу на виборах, ситуацію прокоментував кандидат у народні депутати по цьому округу В. Олуйко. У четвер він, зокрема, сказав: «Центральна виборча комісія — це єдиний орган, який може офіційно визнати остаточні результати голосування на нашому виборчому окрузі. Ми виявили низку порушень під час транспортування виборчої документації з дільниць до ОВК, про що були складені відповідні акти. Тому я звернувся зі скаргами до ОВК з проханням провести повторний підрахунок голосів на дільницях, де були ці порушення. Якщо Ігор Михайлович не погоджується з рішенням ОВК, у нього є можливість оскаржити таке рішення до суду».

Але вже вчора В. Олуйко звернувся до виборців із заявою, в якій зазначив: «Щоб не допустити розвитку небезпечного сценарію, відкликаю свої заяви про перерахунок голосів на окремих дільницях та визнаю будь-які результати виборів і не збираюся їх оскаржувати».

Віра ШПИЛЬОВА,
Ірина КОЗАК.

Миколаїв

Одна з найгарячіших точок нинішньої кампанії — у Первомайську Миколаївської області. За першими даними на сайті ЦВК після підрахунку 100 відсотків голосів, перемогу в 132-му виборчому окрузі отримав кандидат «Батьківщини» Аркадій Корнацький, котрий випереджав кандидата від Партії регіонів Травянка на 4 тисячі 167 голосів, проте через добу інформація на сайті ЦВК змінилася на користь кандидата від Партії регіонів.

Після того, як у четвер Миколаївський окружний адміністративний суд виніс ухвалу, якою витребував від ОВК округу №132 оригінали всіх протоколів ДВК, в ніч на п'ятницю виконавча служба за допомогою «Беркута» винесла з окружкому всі оригінали протоколів ДВК та завантажила їх до автобуса. Проте люди, підозрюючи, що документацію може бути знищено, спочатку оточили автобус, а згодом перегородили виїзд «КамАЗами».

Учора народному депутату Геннадію Москалю вдалося пройти до автобуса, в якому була виборча документація, та домогтися повернення протоколів ДВК до приміщення окружної виборчої комісії.

Тим часом в окрузі розпочався паралельний підрахунок голосів на підставі протоколів з мокрими печатками зі 186 виборчих дільниць. «Якщо влада вдасться до фальсифікацій, то паралельний підрахунок голосів буде доказом її злочинів», — сказав у телефонній розмові з кореспондентом народний депутат Анатолій Гриценко та додав, що «на Миколаївщині йде справжня війна».

Розглядатимуть документи, які стабілізують ситуацію в країні

Народні депутати чекають від уряду законопроект про державний бюджет

ДУМКИ З ПРИВОДУ

До завершення роботи одинадцятої сесії Верховної Ради України шостого скликання, відповідно до календарного плану, залишилося три сесійні тижні. Чого очікують народні депутати і які законопроекти планують ухвалити першочергово, розповіли парламентарії, які представляють різні політичні сили.

Михайло ЧЕЧЕТОВ (перший заступник голови фракції Партії регіонів):

— Найближчого пленарного тижня у Верховній Раді розглядатимуться законопроекти, пов'язані із проблемами в соціально-економічній сфері. Зокрема, закладатимуться перспективи динамічного розвитку економіки, соціальні компенсатори для основної маси населення в умовах світової економічної кризи. Адже політикою ми вже наситилися. Її, як масло на хліб, не намажеш, тому акцент робитиметься на документи, які ще більше стабілізують ситуацію в країні.

Природно, ми чекаємо від Кабінету Міністрів законопроект про державний бюджет. Поки що головний фінансовий документ країни уряд не розглядав і до Верховної Ради не подавав. Коли його внесуть у парламент, я не знаю.

Оскільки 17 грудня парламент вирішуватиме організаційні питання, доцільно цей документ прийняти до нової каденції Верховної Ради з тим, щоб країна увійшла в новий рік без особливої фінансової напруги, маючи затверджений кошторис. Те, що бюджет прийматиметься після виборів, а не до них, має перевагу. У такому випадку буде менше «хотілок» від народних депутатів. Якщо його розглядали б перед виборами, то кожен парламентарій, особливо мажоритарник, прагнув би внести в нього щось своє. Тепер такий популізм зведено до мінімуму. Це дасть можливість прийняти реалістичний бюджет, де будуть закладені серйозні соціальні компенсатори і який буде спрямовано на розвиток економіки.

Зі свого боку ми робитимемо все, щоб парламент продуктивно допрацював до наступної каденції і 17 грудня передав естафетну паличку новому складу для конструктивної роботи.

Сергій СОБОЛЄВ, перший заступник голови фракції «БЮТ-«Батьківщина»:

— Це безпрецедентний випадок — 15 вересня Голова Верховної Ради Володимир Литвин повернув урядові бюджет на доопрацювання, але досі жоден депутат ще не бачив законопроекту про держбюджет-2013. Хоча чомусь його обговорювали з Міжнародним валютним фондом, із ким завгодно, тільки депутати його в очі не бачили. А що буде за тиждень — все залежатиме від того, що буде сьогодні, завтра й післязавтра. На всіх виборчих округах зараз іде реальна війна, у 14 округах, з яких у 12-ти перемогли представники опозиції, пробують сфальсифікувати результати виборів. Партія регіонів та Янукович особисто дають команди судам, прокуратурі, «Беркуту», викрадаються оригінали протоколів, на яких чітко зафіксовано, що перемогли представники опозиції. Ще два округи, де перемогли представники «Свободи», — така само ситуація. Триває пряме порушення Конституції — громадян позбавляють права обирати і бути обраним. Тому все залежатиме від того, що буде найближчими днями з визнанням результатів виборів. Коли до парламенту надійде бюджет — тоді будемо його обговорювати. Поки що, хоча вже закінчився жовтень, проекту бюджету ще ніхто з депутатів в очі не бачив. Це ще одне підтвердження того, як працює нинішній уряд — «злагоджено і організовано».

Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ фракція Народної партії):

— Важко прогнозувати, як працюватимуть депутати. Скажімо, Комітет з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин, який я очолюю, пропонуватиме законопроект щодо гендерної рівності. Наш комітет готовий ініціювати розгляд ще декількох проектів, але чи будуть вони включені до порядку денного, — погоджувальна рада визначиться в понеділок. Думаю, що в кожного з комітетів є важливі документи, які можна включити до порядку денного. Моє бажання і прагнення, щоб Верховна Рада шостого скликання спокійно, нормально допрацювала. Використала час, який залишився, для того щоб реалізувати важливі законопроекти. Адже процес формування нової каденції потребуватиме певного часу, і не варто його гаяти. Потрібно достойно, гідно завершити цю каденцію. Це моя позиція, що стосується решти, то всі ми — різні.

Крім того, з порядку денного не знято питання бюджету на 2013 рік, але значною мірою це залежатиме від Кабінету Міністрів. Адже після того, як Верховна Рада повернула до уряду проект кошторису зі своїми правками, то, наскільки мені відомо, він ще не надійшов до парламенту. Тобто з порядку денного це питання не знято. Але, з огляду на попередній порядок денний, який пропонується комітетами, там є доволі багато питань і в економічній царині.

Що стосується фракції Народної партії, то вона працюватиме конструктивно. Депутати, як завжди, будуть на своїх місцях.

Олег ЛЯШКО (позафракційний):

— Нині навіть сенсу немає проводити засідання, треба якнайшвидше збирати нове скликання, щоб приймати бюджет на наступний рік і закони, зокрема, про зниження пенсійного віку для жінок, про працевлаштування молоді. Тобто ті нагальні питання, з якими під час зустрічей до мене зверталися виборці. Бо продуктивність цього парламенту, на мою думку, буде нульовою. А якщо й протягуватимуться якісь питання, то лише ті, які горять особисто для окремих депутатів.

Водночас не виключаю ймовірності ухвалення бюджету на наступний рік нинішнім скликанням парламенту. Оскільки він більш контрольований, ніж буде наступний. Очікувати щось добре від такого кошторису не варто. Казначейство вже чотири місяці не платить за рахунками бюджетних установ, а це означає, що в державній скарбниці немає коштів. Тому від бюджету, так само, як і від уряду, мало що корисного можна очікувати. Але упевнений, якщо так станеться, що чинні депутати ухвалять бюджет на наступний рік, то новообрані — переглянуть його.

Володимир КАПЛІЄНКО (група «Реформи заради майбутнього»):

— На найближчому пленарному тижні розглядатиметься декілька земельних питань, але вони несуттєві і практично нічого не вирішують у законодавчому полі. Також розглядатиметься урядовий законопроект щодо підвищення податків, який носитиме тотальний характер. Я думаю, що саме навколо цього документа розгортатимуться доволі цікаві баталії. Я так розумію, що уряд силами депутатського корпусу, який залишає парламент, спробує прийняти непопулярні рішення, зокрема, щодо підвищення податкового навантаження на населення країни.

Що стосується законопроекту про державний бюджет, то я його не бачив. Скоріше за все, кошторис вноситимуть не на найближчий пленарний тиждень, а на наступний. Парламент працюватиме ще близько місяця, тому без ухвалення головного фінансового документа не обійдеться.

Якщо говорити про законопроекти щодо підвищення соціальних стандартів, вони є, але несуттєві, розрізнені. До проведення виборчих перегонів вони здебільшого носили популістський характер. Тепер, думаю, риторика буде змінена. Якихось проектів про реальне підвищення соціальних стандартів не побачимо.

Опозиція внесла до парламенту постанову про розслідування фактів фальсифікацій

— Першим питанням порядку денного під час вівторкового, 6 листопада, засідання Верховної Ради має стати розгляд внесеної опозицією постанови про розслідування фактів фальшування під час парламентських виборів, — про це під час брифінгу в ЦВК заявив голова ради Об'єднаної опозиції «Батьківщина», народний депутат **Арсеній ЯЦЕНЮК** ***(на знімку).***

Опозиція вимагає негайно зареєструвати дану постанову у Верховній Раді, — сказав він. У цій постанові опозиція вимагає від органів прокуратури, Служби безпеки, Міністерства внутрішніх справ, усіх органів державної влади розслідувати факти підкупу, тиску, фальшування виборів, знищення виборної документації в конкретному переліку виборчих дільниць.

«Це постанова, в якій чітко зазначено не тільки виборчі дільниці, а й прізвища, я підкреслюю, — прізвища членів окружних виборчих комісій, прізвища членів дільничних виборчих комісій, прізвища голів обласних державних адміністрацій, представників органів внутрішніх справ, і так само прізвища суддів, які неправомірно винесли низку рішень, що суперечать законам і Конституції», — підкреслив політик.

«Ми будемо вимагати звільнення цих суддів, притягнення до кримінальної відповідальності голів обласних державних адміністрацій, начальників управлінь внутрішніх справ у відповідних областях, керівництва служби безпеки і тих осіб, які в ОВК і ДВК за гроші, через підкуп, через тиск знищували бюлетені, знищували протоколи і знищували волю народу України. Нікому не вдасться це зробити!» — заявив Арсеній Яценюк.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про внесення зміни до статті 15 Закону України «Про Представництво Президента України в Автономній Республіці Крим»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Частину третю статті 15 Закону України «Про Представництво Президента України в Автономній Республіці Крим» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 21, ст. 158) викласти в такій редакції:

«Управління майном та матеріально-технічне забезпечення діяльності Представництва здійснюються у порядку, визначеному законодавством, суб'єктом управління об'єктами державної власності - органом, що забезпечує діяльність Президента України».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

**Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.**

м. Київ,
2 жовтня 2012 року.
№ 5391-VI.

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Федеративної Республіки Німеччина про фінансове співробітництво (асигнування 2006 і 2007 року), проект «Підвищення ефективності передачі електроенергії (модернізація підстанцій)»

Верховна Рада України **постановляє**:

Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Федеративної Республіки Німеччина про фінансове співробітництво (асигнування 2006 і 2007 року), проект «Підвищення ефективності передачі електроенергії (модернізація підстанцій)», підписану 30 грудня 2011 року в м. Києві, яка набирає чинності з дати отримання Урядом Федеративної Республіки Німеччина повідомлення Кабінету Міністрів України про виконання всіх внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання нею чинності, ратифікувати **(додаток див. на сайті www.golos.com.ua)**.

**Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.**

м. Київ,
2 жовтня 2012 року.
№ 5298-VI.

Закон України

Про внесення змін до деяких законів України щодо відміни реєстрації декларації про відповідність

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести зміни до таких законів України:

1) у статті 13 Закону України «Про підтвердження відповідності» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 32, ст. 169; 2005 р., № 2, ст. 33):

абзац шостий частини першої викласти в такій редакції:

«супроводжувати продукцію декларацією про відповідність, якщо це встановлено технічним регламентом на відповідний вид продукції»;

в абзаці другому частини другої слова «та/або декларації про відповідність, якщо це встановлено технічним регламентом на відповідний вид продукції» виключити;

2) у пункті 3 частини першої статті 23 Закону України «Про захист прав споживачів» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 7, ст. 84) слова «та/або декларації про відповідність, якщо це встановлено технічним регламентом з підтвердження відповідності на відповідний вид продукції» виключити;

3) частини п'яту і шосту статті 32 Закону України «Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 12, ст. 101) виключити.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

**Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.**

м. Київ,
2 жовтня 2012 року.
№ 5312-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо виготовлення документів та бланків документів суворого обліку або звітності

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У частині першій статті 309 Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) слова «яка є документом суворої фінансової звітності» виключити.

2. Частину дев’яту статті 35 Закону України «Про дорожній рух» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338; 2012 р., № 5, ст. 34) виключити.

3. В абзаці сімнадцятому статті 1 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 27, ст. 218; 2002 р., № 29, ст. 190; 2006 р., № 5-6, ст. 74; 2011р., № 34, ст. 343) слова «суворої звітності» виключити.

4. У частині першій статті 12 Закону України «Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 46-47, ст. 403) слова «та є документом суворої звітності» виключити.

5. Друге речення частини першої статті 14 Закону України «Про дозвільну діяльність у сфері використання ядерної енергії» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 9, ст. 68; 2010 р., № 20, ст. 198) виключити.

6. У Законі України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299; 2001 р., № 22, ст. 105; 2002 р., № 17, ст. 121; 2007 р., № 31, ст. 404; 2010 р., № 9, ст. 76; 2011 р., № 11, ст. 69; із змінами, внесеними Законом України від 22 березня 2012 року № 4621-VI):

1) у пункті 13 частини третьої статті 9 слова «документів суворої звітності (згідно з переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України)» виключити;

2) частину другу статті 13 виключити;

3) друге речення частини чотирнадцятої статті 14 викласти в такій редакції: «До ліцензійної картки вносяться реєстраційні дані ліцензії та автомобільного транспортного засобу».

7. У пункті 4 статті 9 Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 38, ст. 315; 2001 р., № 7, ст. 34) слова «із застосуванням бланків суворого обліку» виключити.

8. Частину другу статті 37 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 1; 2012 р., № 7, ст. 53) виключити.

9. Частину третю статті 21 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31-32, ст. 263; 2006 р., № 27, ст. 234, № 37, ст. 310; 2011 р., № 41, ст. 413; 2012 р., № 36, ст. 419) виключити.

10. У частині четвертій статті 48 Закону України «Про телекомунікації» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 12, ст. 155) слова «і є захищеними документами суворої звітності» виключити.

11. Частину третю статті 23 Закону України «Про туризм» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 13, ст. 180) виключити.

12. У Законі України «Про радіочастотний ресурс України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 48, ст. 526):

1) у частині четвертій статті 33 слова «і є захищеними документами суворої звітності» виключити;

2) у частині п’ятнадцятій статті 41 та частині другій статті 42 слова «і які є захищеними документами суворої звітності» виключити.

13. Пункт 17.2 статті 17 Закону України «Про обов’язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 1, ст. 1; 2011 р., № 23, ст. 160) викласти в такій редакції:

«17.2. Поліс обов’язкового страхування цивільно-правової відповідальності є документом, технічний опис, зразки, порядок замовлення, організації постачання якого затверджуються Уповноваженим органом за поданням МТСБУ».

14. Частину першу статті 5 Закону України «Про сертифіковані товарні склади та прості і подвійні складські свідоцтва» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 6, ст. 136) виключити.

15. У пункті 9 статті 11, пункті 3 статті 22, абзаці п’ятому пункту 3 статті 28 Дисциплінарного статуту митної служби України, затвердженого Законом України «Про Дисциплінарний статут митної служби України» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 42, ст. 467; із змінами, внесеними Законом України від 17 травня 2012 року № 4711-VI), слова «бланків суворої звітності» виключити.

16. У частині четвертій статті 6 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483; 2010 р., № 13, ст. 128) слова «суворої звітності» виключити.

17. У статті 1 Закону України «Про безпечність та якість харчових продуктів» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 50, ст. 533) у визначенні терміна «сертифікат придатності для споживання людиною» слова «суворої звітності» виключити.

18. В абзаці шостому статті 58 Дисциплінарного статуту служби цивільного захисту, затвердженого Законом України «Про Дисциплінарний статут служби цивільного захисту» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 29, ст. 398), слова «бланків суворої звітності» виключити.

19. У другому реченні частини першої статті 18 Закону України «Про державну реєстрацію актів цивільного стану» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 38, ст. 509) слова «є документами суворої звітності, що» виключити.

20. В абзаці першому частини першої статті 22 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2-3, ст. 11) слова «та документом суворої звітності» виключити.

21. У другому реченні частини першої статті 7 Закону України «Про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану» слова «є документом суворої звітності, що» виключити.

ІІ. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом, у тому числі шляхом скасування нормативно-правових актів, якими передбачено віднесення документів чи бланків до документів чи бланків суворого обліку або суворої звітності (суворої фінансової звітності);

забезпечити приведення актів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом, у тому числі шляхом скасування нормативно-правових актів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, якими передбачено віднесення документів чи бланків до документів чи бланків суворого обліку або суворої звітності (суворої фінансової звітності).

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 2 жовтня 2012 року.
№ 5316-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції господарської діяльності з проведення робіт із землеустрою та землеоціночних робіт

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

1) в абзаці другому частини сьомої статті 118 слова «особами, які мають відповідні дозволи (ліцензії) на виконання цих видів робіт» замінити словами «суб’єктами господарювання, що є виконавцями робіт із землеустрою згідно із законом»;

2) у частині першій статті 185 слова «державними та іншими землевпорядними організаціями» замінити словами «суб’єктами господарювання, що є виконавцями робіт із землеустрою згідно із законом».

2. У Законі України «Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 5-6, ст. 46; 2003 р., № 27, ст. 209, № 30, ст. 247; 2006 р., № 22, ст. 184, ст. 199; 2010 р., № 18, ст. 136; 2011 р., № 11, ст. 69):

1) в абзаці шостому статті 5 слова «відповідно до цього Закону та інших нормативно-правових актів» замінити словами «які володіють необхідним технічним та технологічним забезпеченням, мають у своєму складі сертифікованого інженера-геодезиста або сертифікованого інженера-землевпорядника»;

2) доповнити статтями 5^1 та 5^2 такого змісту:

«Стаття 5^1. Професійна підготовка та кадрове забезпечення у сфері топографо-геодезичної та картографічної діяльності

Професійною топографо-геодезичною діяльністю можуть займатися громадяни, які мають спеціальну вищу освіту, отримали кваліфікацію інженера-геодезиста або інженера-землевпорядника, склали кваліфікаційний іспит та одержали сертифікат відповідно до вимог цієї статті.

Сертифікованим інженером-геодезистом не може бути особа, обмежена у дієздатності або визнана недієздатною за рішенням суду.

Складання кваліфікаційного іспиту Кваліфікаційній комісії та підвищення кваліфікації сертифікованими інженерами-геодезистами здійснюються на базі факультетів геодезичного або землевпорядного профілю у вищих навчальних закладах відповідного рівня акредитації, які уклали договір зі спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин. Кваліфікаційний іспит є процедурою, під час проведення якої підтверджується професійна компетентність особи, рівень кваліфікації і знань як виконавця топографо-геодезичних і картографічних робіт.

Вимоги до програм підвищення кваліфікації сертифікованих інженерів-геодезистів встановлюються Кваліфікаційною комісією, склад якої затверджується наказом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин. До складу Кваліфікаційної комісії включаються 10 осіб з числа висококваліфікованих фахівців, які є представниками центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, 5 осіб з числа представників навчальних закладів, 5 осіб з числа саморегулівних організацій у сфері землеустрою. Строк повноважень членів Кваліфікаційної комісії становить 7 років. Члени Кваліфікаційної комісії обирають зі свого складу голову і секретаря. Засідання Кваліфікаційної комісії є правомочним у разі присутності на ньому більш як половини її членів. Рішення Кваліфікаційної комісії вважається прийнятим простою більшістю голосів присутніх на її засіданні. У разі рівного розподілу голосів голос голови Кваліфікаційної комісії є вирішальним. Член Кваліфікаційної комісії може бути виключений з її складу за власним бажанням, у разі його смерті, набрання законної сили рішенням суду про позбавлення (обмеження) волі або призначення іншого покарання, яке унеможливлює членство у Кваліфікаційній комісії, визнання особи обмежено дієздатною або недієздатною, втрати особою громадянства України. Кваліфікаційна комісія здійснює контроль за якістю професійної підготовки сертифікованих інженерів-геодезистів. Рішення Кваліфікаційної комісії можуть бути оскаржені до суду.

Інженеру-геодезисту або інженеру-землевпоряднику, який склав кваліфікаційний іспит, видається кваліфікаційний сертифікат інженера-геодезиста у паперовій або електронній формі, що підтверджує відповідність особи кваліфікаційним характеристикам професії та її спроможність самостійно проводити топографо-геодезичні і картографічні роботи.

Особи, які не склали кваліфікаційного іспиту Кваліфікаційній комісії, допускаються до його повторного складання не раніше ніж через два місяці.

Сертифіковані інженери-геодезисти зобов’язані не рідше одного разу на чотири роки підвищувати кваліфікацію за програмою підвищення кваліфікації.

Видача кваліфікаційного сертифіката особам, які склали кваліфікаційний іспит, видача свідоцтва про підвищення кваліфікації, видача їх дублікатів здійснюється навчальним закладом, на базі якого складається кваліфікаційний іспит або підвищується кваліфікація за рішенням Кваліфікаційної комісії.

Строк дії кваліфікаційного сертифіката інженера-геодезиста не обмежений у часі. Невиконання вимоги, зазначеної у частині сьомій цієї статті, є підставою для зупинення дії сертифіката на період до одержання свідоцтва про підвищення кваліфікації.

Кваліфікаційний сертифікат інженера-геодезиста анулюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин:

а) за добровільним зверненням цього сертифікованого інженера-геодезиста;

б) у разі набрання законної сили рішенням суду про обмеження дієздатності особи (сертифікованого інженера-геодезиста), визнання її недієздатною, безвісно відсутньою;

в) за поданням Кваліфікаційної комісії у разі встановлення факту порушення інженером-геодезистом законодавства у сфері топографо-геодезичної та картографічної діяльності;

г) на підставі свідоцтва про смерть.

Порядок роботи Кваліфікаційної комісії, видачі та анулювання кваліфікаційного сертифіката інженера-геодезиста встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин.

Стаття 5^2. Державний реєстр сертифікованих інженерів-геодезистів

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, веде Державний реєстр сертифікованих інженерів-геодезистів, які отримали кваліфікаційний сертифікат.

У Державному реєстрі сертифікованих інженерів-геодезистів зазначається така інформація про інженера-геодезиста:

1) прізвище, ім’я та по батькові геодезиста;

2) дата видачі та номер кваліфікаційного сертифіката;

3) назва навчального закладу, на базі якого складався кваліфікаційний іспит та який здійснював підвищення кваліфікації;

4) дата та номер протоколу рішення Кваліфікаційної комісії про видачу кваліфікаційного сертифіката;

5) інформація про підвищення кваліфікації;

6) інформація щодо зупинення дії чи позбавлення кваліфікаційного сертифіката;

7) місце роботи особи.

Інформація з Державного реєстру сертифікованих інженерів-геодезистів надається за письмовою заявою фізичним і юридичним особам у формі витягу на безоплатній основі.

Державний реєстр сертифікованих інженерів-геодезистів оприлюднюється на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин. Технологічні та програмні засоби, необхідні для оприлюднення відомостей Державного реєстру сертифікованих інженерів-геодезистів, повинні забезпечувати юридичним та фізичним особам можливість безоплатного анонімного перегляду, копіювання та роздрукування реєстру на основі поширених веб-оглядачів та редакторів без необхідності застосування спеціально створених для цього технологічних та програмних засобів, цілодобово, без обмежень»;

3) у тексті Закону слова «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань топографо-геодезичної і картографічної діяльності» в усіх відмінках замінити словами «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин» у відповідному відмінку.

3. Пункт 33 частини третьої статті 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299; 2011 р., № 11, ст. 69) викласти в такій редакції:

«33) проведення землеоціночних робіт та земельних торгів».

4. У Законі України «Про землеустрій» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 282; 2009 р., № 29, ст. 396, № 47-48, ст. 719; 2010 р., № 5, ст. 40; 2011 р., № 34, ст. 343, № 37, ст. 376; 2012 р., № 8, ст. 61, № 21, ст. 193; із змінами, внесеними законами України від 23 лютого 2012 року № 4444-VI та від 21 червня 2012 року № 5003-VI):

1) пункт «г» частини першої статті 14 викласти в такій редакції:

«г) здійснення сертифікації інженерів-землевпорядників, інженерів-геодезистів, утворення Кваліфікаційної комісії та ведення Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників, Державного реєстру сертифікованих інженерів-геодезистів»;

2) статтю 25 доповнити частиною шостою такого змісту:

«Відповідність документації із землеустрою положенням нормативно-технічних документів, державних стандартів, норм і правил у сфері землеустрою засвідчується:

у паперовій формі - підписом та особистою печаткою сертифікованого інженера-землевпорядника, який відповідає за якість робіт із землеустрою;

в електронній формі - електронним цифровим підписом сертифікованого інженера-землевпорядника, який відповідає за якість робіт із землеустрою, згідно із законодавством про використання електронного цифрового підпису»;

3) частину другу статті 26 викласти в такій редакції:

«Розробниками документації із землеустрою є:

юридичні особи, що володіють необхідним технічним і технологічним забезпеченням та у складі яких працює не менше двох сертифікованих інженерів-землевпорядників;

фізичні особи - підприємці, які володіють необхідним технічним і технологічним забезпеченням та є сертифікованими інженерами-землевпорядниками»;

4) статтю 40 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Вимоги до технічного і технологічного забезпечення виконавців робіт із землеустрою встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин»;

5) доповнити статтею 61^1 такого змісту:

«Стаття 61^1. Державний нагляд у сфері землеустрою

Державний нагляд у сфері землеустрою здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».

Державний нагляд здійснюється за місцем провадження господарської діяльності виконавцем робіт із землеустрою або його відокремленими підрозділами. Заходи державного нагляду можуть здійснюватися у приміщенні органу державного нагляду за згодою виконавця робіт із землеустрою.

За наявності підстав для анулювання чи зупинення кваліфікаційного сертифіката виконавця робіт із землеустрою акт є обов’язковим для розгляду на засіданні Кваліфікаційної комісії. За результатами розгляду акта Кваліфікаційна комісія направляє подання центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, про позбавлення (анулювання) чи зупинення кваліфікаційного сертифіката інженера-землевпорядника.

На підставі подання Кваліфікаційної комісії про позбавлення чи зупинення кваліфікаційного сертифіката інженера-землевпорядника центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, приймає рішення про позбавлення чи зупинення кваліфікаційного сертифіката та повідомляє інженера-землевпорядника письмово у двотижневий строк після надходження відповідного протоколу засідання Кваліфікаційної комісії.

Рішення про позбавлення інженера-землевпорядника кваліфікаційного сертифіката може бути оскаржено в судовому порядку»;

6) статті 63 і 66 викласти в такій редакції:

«Стаття 63. Саморегулювання у сфері землеустрою

Саморегулівними організаціями у сфері землеустрою є громадські організації, які об’єднують фізичних осіб, визнаних сер-

тифікованими інженерами-землевпорядниками у порядку, встановленому цим Законом, отримали свій статус відповідно до вимог цього Закону та здійснюють повноваження з громадського регулювання землеустрою.

Утворення та порядок діяльності саморегулівних організацій у сфері землеустрою регулюються відповідно до закону.

Саморегулівні організації у сфері землеустрою є юридичними особами, які діють на засадах самоврядування і діяльність яких не має на меті отримання прибутку.

Громадська організація фізичних осіб, визнаних сертифікованими інженерами-землевпорядниками відповідно до цього Закону, що претендує на визнання її статусу саморегулівної організації у сфері землеустрою, повинна відповідати таким критеріям:

її кількісний склад повинен налічувати не менше 250 сертифікованих інженерів-землевпорядників;

не менше 90 відсотків членів її загального кількісного складу повинні бути сертифікованими інженерами-землевпорядниками;

наявність встановленої процедури внутрішньої сертифікації своїх членів з метою контролю за якістю проведених ними робіт із землеустрою.

Порядок визнання статусу саморегулівної організації у сфері землеустрою центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Саморегулівні організації у сфері землеустрою здійснюють такі повноваження з громадського регулювання землеустрою:

визначення правил і стандартів підприємницької та професійної діяльності, обов'язкових для виконання всіма членами таких організацій, а також передбачення механізму відшкодування збитків, завданих споживачам внаслідок надання членами саморегулівної організації товарів, виконання робіт (послуг) неналежної якості;

контроль за виконанням положень нормативно-технічних документів, державних стандартів, норм і правил у сфері землеустрою, забезпеченням належної якості документації із землеустрою, яка складається сертифікованими інженерами-землевпорядниками - її членами;

участь у розробленні нормативно-правових актів з проведення землеустрою;

участь у професійній підготовці та сертифікації інженерів-землевпорядників;

участь у складі Кваліфікаційної комісії;

захист своїх членів у питаннях судового та досудового вирішення спорів, пов'язаних із проведенням землеустрою, відповідно до закону;

сприяння розвитку конкуренції у сфері землеустрою;

підвищення професійного рівня членів саморегулівної організації шляхом внутрішньої сертифікації за процедурою, встановленою саморегулівною організацією;

сприяння розвитку інформаційних технологій у сфері землеустрою, широкому інформуванню суспільства про особливості організації раціонального використання та охорони земель, формування сталого землекористування;

встановлення інших вимог щодо сумлінного виконання своїми членами робіт із землеустрою, забезпечення виконання ними вимог цього Закону, нормативно-технічних документів у сфері землеустрою»;

«Стаття 66. Професійна підготовка та кадрове забезпечення у сфері землеустрою

Професійною діяльністю у сфері землеустрою можуть займатися громадяни, які мають спеціальну вищу освіту, отримали кваліфікацію інженера-землевпорядника, мають стаж роботи за спеціальністю не менше одного року, склали кваліфікаційний іспит та одержали сертифікат відповідно до вимог цієї статті.

Сертифікованим інженером-землевпорядником не може бути особа, обмежена у дієздатності або визнана недієздатною за рішенням суду.

Інженер-землевпорядник, що не є сертифікованим інженером-землевпорядником, може брати участь у складенні документації із землеустрою та технічної документації з оцінки земель як стажер.

Підготовка інженерів-землевпорядників здійснюється на факультетах землевпорядного профілю у вищих навчальних закладах відповідного рівня акредитації.

Складання інженерами-землевпорядниками кваліфікаційного іспиту Кваліфікаційній комісії та підвищення кваліфікації сертифікованих інженерів-землевпорядників здійснюються на базі факультетів землевпорядного профілю у вищих навчальних закладах відповідного рівня акредитації, які уклали договір з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин. Кваліфікаційний іспит є процедурою, під час проведення якої підтверджується професійна компетентність інженера-землевпорядника, його рівень кваліфікації і знань як виконавця робіт із землеустрою.

Вимоги до програм підвищення кваліфікації сертифікованих інженерів-землевпорядників встановлюються Кваліфікаційною комісією, склад якої затверджується наказом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин. До складу Кваліфікаційної комісії включаються 10 осіб з числа висококваліфікованих фахівців, які є представниками центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, 5 осіб з числа представників навчальних закладів, 5 осіб з числа представників саморегулівних організацій у сфері землеустрою. Строк повноважень членів Кваліфікаційної комісії становить 7 років. Члени Кваліфікаційної комісії обирають зі свого складу голову і секретаря. Засідання Кваліфікаційної комісії є правомочним у разі присутності на ньому більш як половини її членів. Рішення Кваліфікаційної комісії вважається прийнятим простою більшістю голосів присутніх на її засіданні. У разі рівного розподілу голосів голос голови Кваліфікаційної комісії є вирішальним. Член Кваліфікаційної комісії може бути виключений з її складу за власним бажанням, у разі його смерті, набрання законної сили рішенням суду про позбавлення (обмеження) волі або призначення іншого покарання, яке унеможливлює членство у Кваліфікаційній комісії, визнання особи обмежено дієздатною або недієздатною, втрати особою громадянства України. Кваліфікаційна комісія здійснює контроль за якістю професійної підготовки сертифікованих інженерів-землевпорядників. Рішення Кваліфікаційної комісії може бути оскаржено до суду.

Інженер-землевпорядник, зацікавлений у складанні кваліфікаційного іспиту, подає до Кваліфікаційної комісії:

заяву встановленого зразка;

копію документа про вищу землевпорядну освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра;

документ, що підтверджує стаж роботи;

рекомендації керівника стажування;

перелік документації із землеустрою та/або оцінки земель, у складенні якої інженер-землевпорядник брав участь;

копії двох схем та/або проектів землеустрою та/або технічної документації з оцінки земель, у складенні яких інженер-землевпорядник брав участь.

Кваліфікаційний іспит включає перевірку теоретичної підготовки та практичних навичок щодо складення документації із землеустрою та оцінки земель.

Інженеру-землевпоряднику, який склав кваліфікаційний іспит, видається кваліфікаційний сертифікат у паперовій або електронній формі, що підтверджує відповідність інженера-землевпорядника кваліфікаційним характеристикам професії та його спроможність самостійно складати окремі види документації із землеустрою та документації з оцінки земель, виконувати топографо-геодезичні і картографічні роботи, проводити інвентаризацію земель, перевіряти якість ґрунтових, геоботанічних та інших обстежень земель при здійсненні землеустрою.

Інженери-землевпорядники, позбавлені кваліфікаційного сертифіката внаслідок порушення законодавства у сфері землеустрою відповідно до статті 68 цього Закону, допускаються до складання кваліфікаційного іспиту після прийняття рішення про позбавлення кваліфікаційного сертифіката та за умови успішного підвищення кваліфікації.

Сертифікований інженер-землевпорядник має особисту печатку, на якій зазначаються його прізвище, ім'я, по батькові та ідентифікаційний номер у Державному реєстрі фізичних осіб - платників податків та інших обов'язкових платежів.

Особи, які не склали кваліфікаційного іспиту Кваліфікаційній комісії, допускаються до його повторного складання не раніше ніж через два місяці.

Сертифіковані інженери-землевпорядники зобов'язані не рідше одного разу на чотири роки підвищувати кваліфікацію за програмою підвищення кваліфікації.

Видача кваліфікаційного сертифіката (у паперовій чи електронній формі) інженерам-землевпорядникам, які склали кваліфікаційний іспит, видача свідоцтва про підвищення кваліфікації, видача їх дублікатів здійснюється навчальним закладом, на базі якого складається кваліфікаційний іспит або підвищується кваліфікація за рішенням Кваліфікаційної комісії.

Строк дії кваліфікаційного сертифіката інженера-землевпорядника не обмежений у часі. Невиконання вимоги, зазначеної в абзаці дев'ятнадцятому цієї статті, є підставою для зупинення дії сертифіката на період до одержання свідоцтва про підвищення кваліфікації.

Кваліфікаційний сертифікат інженера-землевпорядника анулюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин:

а) за добровільним зверненням інженера-землевпорядника;

б) у разі набрання законної сили рішенням суду про обмеження дієздатності особи (інженера-землевпорядника), визнання її недієздатною, безвісно відсутньою;

в) за поданням Кваліфікаційної комісії у разі встановлення факту порушення інженером-землевпорядником законодавства у сфері землеустрою відповідно до статті 68 цього Закону;

г) на підставі свідоцтва про смерть.

Порядок роботи Кваліфікаційної комісії, видачі та анулювання кваліфікаційного сертифіката інженера-землевпорядника встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин»;

7) доповнити статтею 66[1] такого змісту:

«Стаття 66[1]. Державний реєстр сертифікованих інженерів-землевпорядників

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, веде Державний реєстр сертифікованих інженерів-землевпорядників, які отримали кваліфікаційний сертифікат.

У Державному реєстрі сертифікованих інженерів-землевпорядників зазначається така інформація про інженера-землевпорядника:

1) прізвище, ім'я та по батькові;

2) дата видачі та номер кваліфікаційного сертифіката;

3) назва навчального закладу, на базі якого складався кваліфікаційний іспит та який здійснював підвищення кваліфікації інженера-землевпорядника;

4) дата та номер протоколу рішення Кваліфікаційної комісії про видачу кваліфікаційного сертифіката;

5) види робіт із землеустрою, зазначені в кваліфікаційному свідоцтві;

6) інформація про підвищення кваліфікації за зазначеними видами робіт;

7) інформація щодо зупинення дії чи позбавлення кваліфікаційного сертифіката;

8) місце роботи інженера-землевпорядника;

9) відомості про членство у саморегулівній організації у сфері землеустрою.

Інформація з Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників надається за письмовою заявою фізичним і юридичним особам у формі витягу на безоплатній основі.

Державний реєстр сертифікованих інженерів-землевпорядників оприлюднюється на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин. Технологічні та програмні засоби, необхідні для оприлюднення відомостей Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників, повинні забезпечувати юридичним та фізичним особам можливість безоплатного анонімного перегляду, копіювання та роздрукування реєстру на основі поширених веб-оглядачів та редакторів без необхідності застосування спеціально створених для цього технологічних та програмних засобів, цілодобово, без обмежень.

Інженери-землевпорядники несуть відповідальність за достовірність інформації, яка подається до Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників, у порядку, встановленому цим Законом»;

8) статтю 68 викласти в такій редакції:

«Стаття 68. Відповідальність за порушення законодавства у сфері землеустрою

Особи, винні в порушенні законодавства у сфері землеустрою, несуть відповідальність згідно із законом.

Кваліфікаційна комісія за результатами розгляду письмових звернень заінтересованих осіб, замовників документації із землеустрою, органів державної влади та місцевого самоврядування, саморегулівних організацій у сфері землеустрою робить подання центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, про позбавлення сертифікованого інженера-землевпорядника кваліфікаційного сертифіката (його анулювання) з таких підстав:

грубе порушення сертифікованим інженером-землевпорядником вимог положень нормативно-правових актів, нормативно-технічних документів, стандартів, норм і правил у сфері землеустрою;

рішення суду за фактами неякісного проведення землеустрою сертифікованим інженером-землевпорядником;

наявність у сертифікованого інженера-землевпорядника непогашеної судимості за корисливі злочини;

з'ясування факту неправомірної видачі кваліфікаційного сертифіката.

На підставі подання Кваліфікаційної комісії про позбавлення сертифікованого інженера-землевпорядника кваліфікаційного сертифіката центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, приймає відповідне рішення та повідомляє його письмово у двотижневий строк після надходження відповідного протоколу засідання Кваліфікаційної комісії.

Рішення про позбавлення сертифікованого інженера-землевпорядника кваліфікаційного сертифіката може бути оскаржено в судовому порядку.

Рішення про видачу кваліфікаційного сертифіката інженеру-землевпоряднику, який був позбавлений його на підставі цього Закону, приймається Кваліфікаційною комісією в порядку, передбаченому для видачі кваліфікаційного сертифіката.

Рішення про зупинення дії кваліфікаційного сертифіката сертифікованого інженера-землевпорядника приймається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, у разі:

невиконання вимог частини тринадцятої статті 66 цього Закону;

зазначення завідомо неправдивих даних, що призвело до викривлення інформації в Державному реєстрі сертифікованих інженерів-землевпорядників.

Дія кваліфікаційного сертифіката поновлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, у тижневий строк після усунення особою наявних зауважень.

Складення документації із землеустрою особою, яка не отримала кваліфікаційного сертифіката, яку позбавлено кваліфікаційного сертифіката або дія кваліфікаційного сертифіката якої зупинена, забороняється. Документація із землеустрою та технічна документація з оцінки земель, яка була підписана такою особою, є недійсною.

Притягнення осіб, винних у порушенні законодавства у сфері землеустрою, до відповідальності, передбаченої законами України, не звільняє їх від обов'язку відшкодувати шкоду, заподіяну в результаті порушення цього законодавства».

5. У частині першій статті 7 Закону України «Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 314) слова «державними та іншими землевпорядними організаціями, які отримали в установленому законом порядку ліцензії на проведення землевпорядних робіт» замінити словами «суб'єктами господарювання, які мають у своєму складі сертифікованих інженерів-землевпорядників».

6. У Законі України «Про оцінку земель» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 15, ст. 229, № 38, ст. 471; 2010 р., № 5, ст. 40):

1) абзац п'ятий статті 6 викласти в такій редакції:

«юридичні особи - суб'єкти господарювання незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, що мають у своєму складі сертифікованих інженерів-землевпорядників»;

2) частину третю статті 7 викласти в такій редакції:

«Розробниками технічної документації з бонітування ґрунтів, економічної оцінки земель та нормативної грошової оцінки земельних ділянок є особи, які згідно із Законом України «Про землеустрій» мають право на здійснення діяльності у сфері землеустрою. Відповідність технічної документації з бонітування ґрунтів, економічної оцінки земель та нормативної грошової оцінки земельних ділянок положенням нормативно-технічних документів, стандартів, норм і правил засвідчується:

у паперовій формі - підписом та особистою печаткою сертифікованого інженера-землевпорядника;

в електронній формі - електронним цифровим підписом сертифікованого інженера-землевпорядника згідно із законодавством про використання електронного цифрового підпису»;

3) абзац четвертий статті 11 викласти в такій редакції:

«реєстрацію у Державному реєстрі сертифікованих інженерів-землевпорядників та ліцензування в установленому законом порядку землеоціночних робіт»;

4) у частині третій статті 16 слова «отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою» замінити словами «є розробниками документації із землеустрою відповідно до Закону України «Про землеустрій»;

5) у частині третій статті 17 слова «отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою» замінити словами «є розробниками документації із землеустрою відповідно до Закону України «Про землеустрій»;

6) у частині третій статті 18 слова «отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою» замінити словами «є розробниками документації із землеустрою відповідно до Закону України «Про землеустрій»;

7) у статті 22:

у частині першій слова «крім звітів з експертної грошової оцінки земельних ділянок державної та комунальної власності у разі їх продажу» виключити;

частину четверту виключити.

7. У статті 38 Закону України «Про Державний земельний кадастр» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 8, ст. 61):

1) в абзаці шостому частини першої слова «та особам, які отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою» замінити словами «та особам, які в установленому законом порядку включені до Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників та Державного реєстру сертифікованих інженерів-геодезистів, і особам, які отримали ліцензії на проведення землеоціночних робіт та земельних торгів»;

2) в абзаці шостому частини п'ятої слова «отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою» замінити словами «в установленому законом порядку включені до Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників та Державного реєстру інженерів-геодезистів, і особи, які отримали ліцензії на проведення землеоціночних робіт та земельних торгів».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування, крім абзацу шостого підпункту 2 пункту 2 і абзацу двадцять восьмого підпункту 6 пункту 4 розділу I та пунктів 4, 5 і 6 цього розділу, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Встановити, що до 1 січня 2015 року суб'єкти господарювання, які до набрання чинності цим Законом у встановленому законом порядку отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою і мають у своєму складі інженера-землевпорядника, якого включено до Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників згідно з вимогами цього Закону, є розробниками документації із землеустрою.

3. Кваліфікаційний сертифікат інженера-землевпорядника видається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, безоплатно за добровільним зверненням без складання кваліфікаційних іспитів інженерам-землевпорядникам, які на момент набрання чинності цим Законом відповідають одній із таких умов:

працюють у складі суб'єктів господарювання, що у встановленому законом порядку отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою, та призначені відповідальними за якість робіт, що ліцензуються;

перебувають на державній службі та мають стаж служби у державних органах земельних ресурсів понад три роки.

Для видачі кваліфікаційного сертифіката сертифікованого інженера-землевпорядника особи, зазначені в цьому пункті, подають центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, заяву, копію документа (документів) про вищу освіту та копію трудової книжки.

Вимагати для видачі кваліфікаційного сертифіката сертифікованого інженера-землевпорядника документи, не передбачені цим пунктом, забороняється.

Видача кваліфікаційного сертифіката сертифікованого інженера-землевпорядника у порядку, визначеному цим пунктом, здійснюється лише перший раз.

4. До визнання в установленому порядку саморегулівних організацій у сфері землеустрою центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, для забезпечення громадського регулювання землеустрою, у тому числі забезпечення роботи Кваліфікаційної комісії, має право залучати висококваліфікованих фахівців, делегованих об'єднаннями громадян, асоціаціями, навчальними закладами, що здійснюють громадську, професійну та освітню діяльність у сфері землеустрою.

5. Центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, протягом 30 календарних днів з дня, наступного за днем опублікування цього Закону:

утворити Кваліфікаційну комісію відповідно до вимог законів України «Про землеустрій», «Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність»;

передбачити матеріально-технічне забезпечення діяльності Кваліфікаційної комісії.

6. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня, наступного за днем опублікування цього Закону:

розробити та привести у відповідність із цим Законом свої нормативно-правові акти;

забезпечити розроблення та прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 2 жовтня 2012 року.
№ 5394-VI.

Запорізькою міжрайонною екологічною прокуратурою до Господарського суду області пред'явлено позовну заяву про стягнення з ДП «НАЕК» ВП «Запорізька АЕС» 96 187,93 грн. за скидання в систему каналізації міста Енергодар наднормативних забруднень *(УНН).*

Будівництво шестикілометрової автодороги в обхід міста Рені планується завершити 2013 року, повідомив радник голови Держагентства автомобільних доріг України Євген ПРУСЕНКО, *інформує прес-служба Міністерства інфраструктури.*

Не можна збудувати рай в окремому окрузі

На Львівщині депутатський мандат здобув лише один бізнесмен

Галичанам заможні кандидати-мажоритарники обіцяли: в Сихівському районі Львова — Грузію, в Жовкві — Порто-Франко, у Старому Самборі — Швейцарію, в Пустомитах — волю Тимошенко. Згідно з соціологічними прогнозами у п'яти з дванадцяти округах перемагали заможні кандидати, більшість яких купували своїх виборців. Але несподівано у Львівській області мандат народного депутата здобув лише один бізнесмен — керівник корпорації «КРТ» Ярослав ДУБНЕВИЧ *(на знімку)*, ***який ішов на діалог з простими виборцями. Решта заможних кандидатів зазнали нищівної поразки. Галичани не купилися на подачки.***

Бізнесовий проект «Мандат»

Для жителів двох найбільш «засіяних» районів Львівщини — Старосамбірського та Жовківського — вибори здавалися невинною забавкою. Подумаєш, проголосуємо за двох «грошових мішків», хіба від того щось зміниться?

Справді, що зміниться, якщо інші так само проголосували б за кандидатів із сумнівною діловою, політичною репутацією, але з набитими тугими гаманцями. Закриємо очі на те, яким чином ці рятівники народу заробили свої капітали, які ідеї сповідували і як ішли до влади. Дуже цікаво було прислухатися до роздумів тих, хто продавався. Депутатський мандат для них став би черговим бізнесовим проектом. Вони собі купили мандат. За кілька мільйонів гривень. У них руки розв'язані. За ними нема жодної політичної сили. Вони вільні у своїх діях. Вони за все виборцям заплатили, а тепер можуть надалі примножувати свої багатства. Зрештою, зможуть вигідно продати свої мандати.

А як бути нам? Кого з рядових виборців задовольняє нинішній рівень життя чи економічних реформ в Україні? Африканські зарплати, допотопна медицина і зневіра у завтрашньому дні. Якщо ти сьогодні захворів, не дай Боже, вихід один: або продавай хату чи квартиру, або помирай. 80 відсотків українців заштовхали на колію бідності й жебрацтва та обклали даниною і хабарами.

Ми створили таку модель української держави, яка бідних робить біднішими, а багатих ще багатшими. У цивілізованому світі до 33 відсотків з виробленого національного валового продукту йде на зарплату, а в нас — до семи. У них до 10—15 відсотків сімейного бюджету йде на продукти харчування, в нас — понад 60.

Тому постає ще одне запитання: де ми знаходимося? У центрі Європи — африканський рівень життя.

Ті, хто сьогодні купував мандати, завтра працюватимуть на себе. Вони прихоплять найбільш ласі шматки землі в приміських та гірських районах Львівщини. Ще вчора вони скуповували і перепродували прибуткові підприємства. Тепер вони ще відберуть чи скуплять за безцінь у людей землю і стануть новоявленими магнатами. Прізвища багатіїв-меценатів уже висять на церковних мурах, а завтра вони ще свої портрети повісять поряд з образами, а запопадливі отці закликатимуть на них молитися. Вибори вони хотіли перетворити на базар, де все продається і купується. Що прикро: у селах перетворювали народ на наймитів та «куплених баранів» часто допомагає сільська еліта на чолі з головами сільських рад і священиками. Вони підробляли в багатих кандидатів агітаторами.

ДОСЛІВНО

Петро Писарчук, народний депутат України: «Священнослужителі чинять великий гріх не тільки перед Богом, а й людьми, торгуючи голосами виборців, возвеличуючи ледь не до лику святих кандидатів-мажоритарників, які дають пожертви на церкви. У наш час всі цивілізовані держави пішли шляхом законодавчого відокремлення церкви від держави. Але цього ніяк не може зрозуміти наш церковний клір, і як ніде, пнеться займатися політикою. Великодостойні митрополити міняють церковні кафедри на непристойні агітмайданчики і возносять до небес людей сумнівної репутації, возвеличуючи їх до лику праведників».

Подачки прийняли, але не купилися

Нинішню ситуацію в країні можна змінити або зверху, або знизу. Зверху — це коли влада захоче провести реформи і забезпечити народу той мінімум, який необхідно для нормального життя. Це не так багато. Заробітна плата має дати українцям можливість прогодувати і одягнути сім'ю, навчати дітей, узяти в кредит скромний автомобіль і квартиру, раз на рік поїхати на відпочинок і мати забезпечену старість. Якщо владна верхівка не здатна забезпечити цей мінімум — вона має поступитися іншій команді. Для цього проводять вибори. Але, якщо ми проголосуємо за «грошових мішків», то жодних сумнівів не виникає, що зміни зверху приречені на провал.

Зміни знизу — під великим сумнівом. Що далі. Кидати сім'ї та їхати за кордон? Чи починати зміни знизу? Тоді доведеться піднімати народ і виходити на акції протестів. Це коштуватиме значно дорожче, ніж 100 чи 200 гривень, за які вчора продавалися окремі виборці. Сценарій виборів у «засіяних округах» був схожий, як дві краплі води. Заможні кандидати працювали із священиками та з головами сільських рад. У важливих населених пунктах реалізували конкретні проекти: ремонт дороги чи церкви, заміна вікон у школі чи в клубі. У Яворівському виборчому окрузі ніхто не передрікав перемогу скромному лікареві, депутатові обласної ради Василеві Пазиняку. Йому протистояв бізнесмен, колишній митник і податківець, який вклав у свій округ, за підрахунками конкурентів, десятки мільйонів гривень. Відомого мецената відкрито підтримували священики і голови сільських рад.

Василь Пазиняк віддав перевагу спілкуванню з самими виборцями. Провів близько 380 зустрічей у найвіддаленіших селах. Під церквами землякам роздавав витяги із звернення глави Української греко-католицької церкви Святослава Шевчука про те, що в жодному разі не можна продавати своїх голосів: «Ми не будемо вказувати, за кого голосувати, але будемо звертатися до наших людей не продавати свої голоси».

Той, хто намагається купити голос, уже не зможе бути тим, хто збудує щось добре в Україні».

Звернення церковних ієрархів мало великий вплив на виборців, бо у церквах їх часто закликали підтримати меценатів, за допомогою яких священики їздили до Єрусалима і мили руки в річці Йордан. Кілька років «скородив» села і міста в Старосамбірському районі колишній перший заступник голови «Нафтогазу України» Андрій Лопушанський. Той навіть дірки на дорогах латав і сніг розчищав, але програв депутатові обради Андрієві Тягнибоку.

Без депутатських мандатів залишилися всі львівські заможні кандидати та впливові бізнесмени. Деякі з них навіть не ризикнули балотуватися у мажоритарних округах — це Петро Димінський та Микола Кміть. Серед тих, хто програв вибори, — президент корпорації «КРТ» Богдан Дубневич (брат переможця), керівник філії нафтопроводу «Дружба» Тарас Батенко, колишній заступник глави Адміністрації Президента Ігор Пукшин, директор однієї з найуспішніших шахт України Микола Криштопа, екс-заступник голови Держмиткому бізнесмен Тарас Козак. Найяскравішим прикладом в історії сучасної Галичини того, як ідеї перемогли гроші, став Личаківський виборчий округ у Львові, до якого входить Пустомитівський район — вотчина бізнесмена Богдана Дубневича. З відомим меценатом змагався політолог і один з лідерів «Свободи» Юрій Михальчишин. З великим відривом виграв 29-річний політик.

Уроки виборів

Виборці винесли головний урок від спілкування із заможними кандидатами. Не можна збудувати рай в окремому окрузі, коли змін потребує вся країна. Подачки вони сприйняли як належне, але проголосували за тих, хто зможе змінити Україну. Зрештою, 100 чи 200 гривень, які безсоромно пропонували окремі кандидати за голос, нікого від бідності не врятують.

У Львові бізнесовий проект «Мандат» не спрацював з двох причин. По-перше, хоча деякі священнослужителі агітували за певних кандидатів, своє вагоме слово сказала церква. По-друге, ЗМІ й політичні партії змалювали виборцям яскраву картину, що буде, якщо країну віддати на відкуп «грошовим мішкам», які переслідують свої корисливі цілі. І ще: важливу роль під час парламентської кампанії відіграли традиції та історичний досвід галицького краю.

Богдан КУШНІР.

Львів.

Фото Артема ГАЛИЦЬКОГО.

У моїй смерті прошу звинувачувати?..

ПОДРОБИЦІ ТРАГЕДІЇ

Соратник опального екс-губернатора Харківської області Олександр Мотилевський, який входив до керівництва АТ «Інвестор», покінчив життя самогубством, викинувшись з балкона власної квартири... Ця трагічна новина стала головною навколополітичною темою провідних ЗМІ країни.

Але спочатку сумна звістка з'явилася на особистій сторінці у «Facebook» власника «Інвестора» і колишнього голови Харківської облдержадміністрації Арсена Авакова. **«Учора покінчив з життям Олександр Мотилевський, який зовсім недавно очолював правління АТ «Інвестор». Людина не витримала натиску обставин. І хоча після року пресингу з травня він уже не працював у компанії, спокою йому не дали. Допити в УБОЗі, погрози й тиск вивели людину із себе, — написав Аваков. — Він викинувся з вікна своєї квартири, коли сім'ї не було вдома. Кажуть, залишив записку — ображений на усіх за те, що у тяжку хвилину покинули його спілкуватися з негідниками».**

У Головному управлінні МВС України в Харківській області підтвердили: 31 жовтня о 13.00 у будинку по вул. Академіка Павлова було знайдено тіло 45-річного харків'янина Мотилевського.

Олександр Мотилевський в АТ «Інвестор» обіймав посаду заступника голови правління, а з вересня 2011-го по травень 2012 року — в. о. голови правління. Відносно керівників АТ «Інвестор» було порушено кримінальну справу. Деяких із них, зокрема, колишнього голову правління Андрія Переєденка, затримано й вони перебувають у СІЗО. Заступника голови наглядової ради «Інвестора» Геннадія Гаєвого оголошено в розшук.

1 листопада начальник слідчого управління ГУ МВС України в Харківській області Зіновій Галаван заявив, що за фактом самогубства Олександра Мотилевського порушено кримінальну справу за ст. 120 Кримінального кодексу України (доведення до самогубства).

Знайдено п'ять передсмертних записок загиблого. Одна з них називається «Сага про людей і нелюдів». У ній, за словами Галавана, згадується Арсен Аваков: Мотилевський пише про жадібність Авакова і про те, що він покинув людей у тяжку хвилину.

— Ця записка стала підставою для порушення кримінальної справи, — каже З. Галаван. — Чому? Він назвав записку «Сага про людей і нелюдів. Харків 31 жовтня 2012 року». Дещо зачитаю: «Не вкладається у моїй голові те, що зробив Аваков Арсен Борисович. Бог йому суддя. Як можна було підставити велику кількість своїх співробітників і не вирішити питань?! Його кутство і жадібність до грошей, на жаль, беруть верх над шляхетністю і почуттям відповідальності».

З. Галаван також підкреслив, що повідомлення Авакова в Інтернеті про те, що у самогубстві Мотилевського винні правоохоронні органи, не має підстав, оскільки загиблого не викликали на допити й не проводили відносно нього слідчих дій.

З. Галаван відзначив, що у цій справі можуть допитати А. Авакова. У той же час начальник слідчого управління не уточнив, чи не згадано в записці інші прізвища.

Перед тим, як викинутися з вікна, Мотилевський намагався порізати собі руки ножем. Ніж знайдено. Крім того, загиблий підставив табуретку до балкона, з якого викинувся. У слідства немає сумнівів, що це було самогубство.

За справою вже призначено низку експертиз. Харківська міліція планує звернутися по правову допомогу до правоохоронних органів Італії, щоб допитати Авакова.

Трагічну подію в Харкові часто коментують, у тому числі й представники влади. Зокрема, Харківський міський голова Геннадій Кернес сказав, що Аваков завжди відзначався своїм цинічним ставленням до людей. **«Те, що сталося, — ще одне підтвердження того, що кримінальна справа, порушена проти Авакова, не є політичною. Це справа, пов'язана з його фінансовими махінаціями, з порушеннями закону та корупційними діями, спрямованими на збагачення як особисто Авакова, так і тих, хто разом з ним хоче уникнути відповідальності».**

Микола КОСИЙ.

Харків.

Увага! Допоможіть знайти правоохоронців

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

«Люди, покличте міліціонерів! У мене викрали гаманець», — закричала раптом жіночка років 40 на приміському залізничному вокзалі «Дарниця». Люди поставилися до цієї нестандартної ситуації досить спокійно. Хтось сказав, що потрібно бути обачнішим, а дехто й взагалі не звернув увагу на постраждалу. На жаль, не відреагували на ці крики й правоохоронці. Адже... їх на вокзалі не було.

На перший погляд, здається усе просто. Місце базування вартових порядку позначено кількома написами «міліція». Утім, знайти їх не так уже й легко. «Дивіться, вони там у підвалі», — показав пальцем на сходи якийсь дідусь. Трохи хвилюючись, почав відкривати масивні двері... Однак зробити це так і не вдалося. Адже вони були зачинені. Відсутній був на них і дзвінок. Тож, постукавши декілька разів, вирішив знайти міліціонерів біля вокзалу. Однак пошуки виявилися і тут марними.

Як вдалося дізнатися, Людмила Олександрівна приїхала сюди заробити трохи грошей. Жінка торгує на місцевому ринку молочними продуктами. День був для неї вдалим — вона продала майже все. Після роботи зайшла на вокзал купити квиток на електричку.

— Уже біля кас до мене підійшов чоловік і запитав, як доїхати до Ленінградської площі, потім, як добратися до станції метро «Харківська». Крутився хвилин 10. Потім пішов геть. А невдовзі помітила, що в кишені відсутній гаманець, — розповідає вона. — Там було гривень 300. Усе це сьогодні й заробила.

Жінка каже, що міліціонерів на вокзалі бачить постійно. Мовляв, вони ходять по перону як інформаційна служба. Люди запитують у них: «Де каси, де маршрутки?» На всі ці запитання вони із задоволенням відповідають. «Однак коли вони й справді потрібні, їх немає. Свої обов'язки вони не виконують, — зазначила вона.

Складається враження, що стражі порядку добре знають, коли кишенькові та інші злодії виходять на промисел, і завчасно зникають. Можливо, мають свій інтерес?

Пані Людмила шукати справедливості вже в райвідділі відмовилася. Адже, на її переконання ніхто їй не допоможе. В усьому звинувачує лише себе. Мовляв, потрібно бути обачнішим.

На жаль, такі ситуації не поодинокі. Днями активісти вирішили знову нагадати міліції про громадський контроль за її діяльністю та оголосили про початок чергового етапу кампанії «Міліція під контролем». Акцію координує Асоціація українських моніторів дотримання прав людини (Асоціація УМДПЛ). Цього разу волонтери працюють за двома основними напрямками: «Міліція на вокзалах» та «Міліція в об'єктиві».

— І дійсно нині в ЗМІ дуже часто з'являється інформація про незаконні дії нарядів міліції на вокзалах. Це й необгрунтована перевірка документів, особисті обшуки та огляди особистих речей без запрошення понятих, незаконні затримання. Транспортна міліція в областях не підпорядковується місцевим начальникам УМВС, а має свою вертикаль підпорядкування, що зумовило недостатній контроль за дотриманням її співробітниками прав громадян. Мета кампанії — здійснити моніторинг роботи вартових порядку на вокзалах та проінформувати про це керівництво МВС і суспільство, — зазначив «Голосу України» координатор акції Олександр.

Уже є перші результати цих перевірок. Зокрема, волонтери відвідали залізничний вокзал у Черкасах із метою з'ясування питань: як працює місцева транспортна міліція і чи готові вони до спілкування із громадянами. На жаль, результати моніторингу виявилися невтішними. Адже під час огляду території, прилеглої до вокзалу, зустріти жодного правоохоронця активістам так і не вдалося.

Олександр ПЕКНИЙ.

ФОТОФАКТ

Днями більш як у 20 містах України пройшла всеукраїнська акція протидії міліцейському свавіллю «Молодь знає — молодь контролює». Підтримали акцію і в Чернівцях: громадські активісти прийшли до Чернівецького національного університету ім. Юрія Федьковича, щоб роздати студентам картки, де описані права громадян та обов'язки працівників міліції при затримані.

Фото надано ПЦ «Поступ».

За вбивство касира — довічне ув'язнення

СЛІДСТВО ВЕЛИ...

23 жовтня Залізничний районний суд міста Львова виніс вирок у справі про напад у 2008 році на відділення Ощадбанку.

Тоді від рук зловмисників, які виявилися рідними братами, один касир загинув, другий був поранений. Прихопивши із собою 20 тисяч гривень, нападники зникли з міста. Старший із братів, який стріляв у працівниць банку, отримав довічне ув'язнення, молодший — 15-річний термін позбавлення волі.

Затримали грабіжників після того, як вони пограбували філію банку в Чернівцях. Відеокамери зафіксували обличчя нападників, що були дуже схожими на складені у Львові фотороботи.

Затримані виявилися мешканцями Підгаєцького району Тернопільської області. Вони скоїли в західних областях України цілу серію злочинів. Старший із братів уже відбував покарання у Чехії за пограбування. Повернувся додому, змінив прізвище, і після розбійних нападів, прихопивши награбоване, збирався знову податися за кордон.

До нападу на львівський банк брати готувалися кілька днів. Вели спостереження, вивчали шляхи відходів. Під час пограбування не приховували облич, одразу планували розстріляти касирів, але одна з працівниць чудом вижила і впізнала нападників.

Богдан КУШНІР.
Львів.

«У Дніпропетровську з'явився другий Ведула...»

У Дніпропетровській області, можливо, днями порушать кримінальну справу за фактом жорстокого поводження із тваринами. Вона — зайве підтвердження того, що насильство над братами нашими меншими часто прямо пов'язане з насильством над людьми.

Ця історія спочатку з'явилася у «Фейсбуку». З криком про допомогу до всіх звернулися волонтери дніпропетровських товариств захисту тварин. Повідомлення не можна було не помітити: «У Дніпропетровську з'явився другий Ведула...»

Що цікаво. Виявила факт жорстокого поводження із тваринами начальник кримінально-виконавчої інспекції Дніпропетровського району Марина Плесна. Річ у тому, що 23-річного Миколу Гаджука із селища Ювілейного (Дніпропетровський район) у травні цього року спочатку запідозрили в зґвалтуванні 13-літньої школярки. Йому інкримінували ч. 1 ст. 155 КК України, але він відбувся умовним терміном. Засуджений не приходив відзначатися до райвідділу міліції, тому Марина вирушила за адресою сама.

— Я зайшла в його кімнату й завмерла від жаху, — згадує вона. На підлозі лежали семеро щенят. Одні скиглили від болю, інші, страшенно покалічені, вже були мертві. Дивитися на це було нестерпно! Випалені мордочки, боки й животи, переламані лапи. У кутку валялося знаряддя катувань — паяльник та інші інструменти.

Марина, звісно ж, розгубилася, але через годину повернулася сюди вже як волонтер товариства захисту тварин. На той час родичі мучителя намагалися позбутися доказів: у кімнаті залишилося одне щеня, решту кинули в погріб. Усіх покалічених щенят Марина розшукала й відвезла до ветеринарної клініки. Фото «потерпілих» з'явилися в Інтернеті. Після бурхливого обговорення в соціальних мережах члени товариства захисту тварин «Вірність» написали заяву в міліцію.

Тим часом Микола Гаджук, імовірно, усвідомивши, що накоїв, зник, написавши батькам повідомлення, що нібито відбув у Єгипет. Нині вирішується питання про порушення проти нього кримінальної справи. Але навіть у разі його затримання за знущання над тваринами йому загрожує лише півроку умовно. Щоправда, Марина Плесна стверджує, що під час обшуку в підозрюваного було виявлено ще й наркотики.

До речі, родичі нового Ведули, схоже, уже звикли до його забав. Як вони розповіли волонтерам товариства «Вірність», цим він займається майже три роки і вже замучив близько 1000 щенят. За тиждень він приносив три-чотири собаки замість убитих. А батько Миколи взагалі заявив, що душа в його сина хороша, просто він так з ними (щенятами) грався.

Утім, це їх не виправдує. І навіть те, що сказала мати Миколи: «Ми весь цей час просто боялися заявити на нього, боялися за своє життя...»

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Мал. Олексія **КУСТОВСЬКОГО.**

СЛУЖБА 102

На Прикарпатті завершено операцію «Мак».

Правоохоронцями Івано-Франківщини завершено сезонний етап оперативно-профілактичних заходів під умовною назвою «Мак-2012». У період із липня до жовтня основні зусилля працівників міліції спрямовувалися на виявлення і припинення фактів незаконного вирощування снодійного маку та конопель. За повідомленням начальника відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків УМВС України в Івано-Франківській області Валерія Шнуренка, під час проведення операції «Мак» у злочинній діяльності, пов'язаній з незаконним вирощуванням макових рослин, викрито й низку осіб, які за аналогічні злочини вже притягувалися до кримінальної відповідальності торік. Судові вироки і покарання у вигляді накладення штрафних санкцій, на жаль, не стали для них застереженням. На основі виявлених фактів незаконних посівів стосовно викритих осіб порушено 97 кримінальних справ. Із присадибних ділянок вилучено і знищено 53 тисячі рослин снодійного маку і конопель.

Галина БРУХАЛЬ.

Як у ресторан, то тільки зі зброєю?

Черговий за останні місяці ресторанний інцидент зі зброєю стався у Запоріжжі. В самому центрі міста п'яний як чіп 41-річний добродій прибув до ресторану з дамою. Тут він гучно висловлював невдоволення обслуговуванням і для посилення своїх аргументів демонстрував зброю.

Цього разу міліція була вправнішою, і наряд Державної служби охорони з підсиленням з Орджонікідзевського райвідділу чоловіка обеззброїв та затримав. Пістолет виявився не іграшковим, а цілим «вальтером», відомим кожному читачеві книжок «про шпигунів». З'ясувалося також, що відвідувач шикарного ресторану на Маяковського кілька років тому повернувся з місць позбавлення волі, де перебував за цілу низку тяжких злочинів — розбій та здирництво, та ще із завданням потерпілим тяжких тілесних ушкоджень. Тепер пістолет і патрони — на експертизі, а чоловік — у СІЗО. Ведеться слідство.

Нагадаємо, що 9 серпня невідомий громадянин, розлючений тим, що «йому не налили» в борг в одному з фешенебельних ресторанів у зоні відпочинку «Хвиля», пообіцяв розібратися. Повернувшись на машині, але вже з автоматом(!), зловмисник постріляв в повітря, а потім, ніби нічого не сталося, сів до свого авто та й поїхав «у невідомому напрямку»...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Грабують менше, а от убивств побільшало

Цього року, порівняно з 2011-м, на Полтавщині зменшилася кількість грабежів та квартирних крадіжок, натомість побільшало навмисних убивств та тяжких тілесних ушкоджень і шахрайств. Про це повідомив на прес-конференції начальник обласного управління МВС України в Полтавській області Едуард Федосов. 2012 року правоохоронці Полтавщини розкрили майже 8 тисяч злочинів, частина яких — минулих років. Порушили та спрямували до суду 8 кримінальних справ стосовно організованих злочинних угруповань, члени яких скоїли майже 40 злочинів; викрили понад 1200 злочинів, пов'язаних із незаконним обігом наркотиків та майже 140 — із розкраданням державного майна.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

У наркоділка вилучили 35 кілограмів кокаїну

Операцію із затримання учасника міжнародного наркоугруповання провели правоохоронці у готелі «Віват», що на околиці Тернополя. Це житель Львівщини, який перевозив рекордну кількість кокаїну — 35 кілограмів (орієнтовна вартість наркотику на «чорному» ринку — 10 мільйонів доларів). За попередніми даними, кокаїн потрапив в Україну з Еквадору. Стосовно затриманого порушено кримінальну справу. Наразі здійснюються заходи щодо встановлення всіх осіб, причетних до міжнародного каналу транспортування наркотичної речовини до України.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

За сприяння Львівського національного аграрного університету та Люблінського католицького університету побачив світ «Кобзар» Тараса ШЕВЧЕНКА, виданий українською та польською мовами в перекладі Петра Куприся, *повідомляє наш власкор Богдан Кушнір*

За прогнозами агентства Moody's, ураган «Сенді» обійдеться Сполученим Штатам Америки в 50 мільярдів доларів, *заявив головний економіст агентства Марк Занді (РБК–Україна)*

Чорнобривці на Ндромо

Українські вертолітники — особлива каста військових. Їх можна побачити і над Карпатами, коли єдиний порятунок під час повені — вертоліт, і над джунглями Ліберії, а з лютого 2012-го вони забезпечують мир і в Демократичній Республіці Конго. Ще не минуло й року відтоді, як 18-й окремий вертолітний загін Збройних Сил України отримав «конголезьку прописку», а наших військових там уже встигли високо оцінити. Завдяки українським вертольотам повстанці, яких там називають ребелами, вже не почуваються комфортно. На початку вересня ООН визнала український контингент кращим серед національних контингентів Місії ООН зі стабілізації в ДРК. Начальник логістики сектору Північний Ківу Едіт Вебер відзначив, що базовий табір українців у Гомі сьогодні найкращий у провінції, і це заслуга загону. Заступник командувача сектором полковник Віджар Бнаїр під час вручення нашим миротворцям медалей «За службу миру» наголосив: «Ці нагороди ООН є свідченням високого професіоналізму кожного українського військовика та неоціненного внеску вашого підрозділу в справу з підтримки миру і стабільності в ДР Конго».

Начальник озброєння загону Сергій Водоп'янов.

Та якщо ООН не втомлюється хвалити наших військових, то на батьківщині, як це у нас часто буває, про них — лише скупі повідомлення прес-служб. Кореспонденту «Голосу України» одним із перших вдалося потрапити в Конго, зустрітися з нашими миротворцями й на власні очі побачити, як вони живуть за тисячі кілометрів від дому.

Трохи історії

Колишня бельгійська колонія Конго вважається однією з найбагатших країн світу. Населення ж — найбідніším. 80 відсотків світових запасів колтанової руди, сировини для виробництва металу колумбо-танталіту, частинка якого є у кожному мобільному телефоні, — саме в Конго. Також тут третина світових запасів алмазів, майже половина запасів кобальту, чверть — урану, а ще великі родовища нафти, міді, золота і срібла. Ця країна могла би жити так само заможно, як Арабські Емірати, але стала заручницею інтересів великих корпорацій, яким потрібна сировина.

62 роки в Конго практично не стихають війни. Останню з них, так звану другу конголезьку (1998—2002), колишній держсекретар США Мадлен Олбрайт охрестила першою світовою африканською війною. У ній брали участь більше двадцяти озброєних груп із дев'яти країн, загинуло 5,4 мільйона осіб (за іншими оцінками — від 6 до 10 мільйонів). Це був найсмертоносніший конфлікт на планеті після Другої світової війни.

У провінції Північне Ківу збройне протистояння тривало аж до 2008 року. Та й нині війну не називають завершеною — досі у цій африканській країні діють різні повстанські групи, які, прикриваючись політичними гаслами, фактично займаються крадіжками корисних копалин, контрабандою золота, а також викрадають і вбивають мирних жителів. З 1999-го в країні розміщено Міжнародний контингент ООН. Загальна кількість персоналу ООН — понад 17 тисяч осіб.

Як усе починалося

18-й окремий вертолітний загін Збройних Сил України базується у двох містах — Гома і Бунія. Направити українських миротворців у Демократичну Республіку Конго Президенту України Віктору Януковичу запропонував Генсек ООН Пан Гі Мун у Нью-Йорку у вересні 2011 року. Річ у тім, що Індія у липні 2010-го відкликала дев'ять своїх вертольотів після нападу ребелів. Дев'ятеро бандитів захопили злітний майданчик Ндромо. Відтоді це місце залишили на поталу місцевим жителям та природі. Тому українцям, щоб довести все до ладу, довелося добряче попрацювати.

Основа 18-го окремого вертолітного загону — екіпажі чотирьох транспортно-бойових вертольотів Мі-24 та 157 військовиків. Майже весь персонал має досвід участі в миротворчих операціях у Косово, Іраку, Сьєрра-Леоне та Ліберії. У всіх вертолітників більш як по тисячі годин нальоту, а командир контингенту військовий льотчик-снайпер полковник Ігор Яременко налітав на вертольотах Мі-24 більше трьох тисяч годин. Командир має бойовий досвід — в 1996—1997 роках виконував завдання у складі Миротворчих сил ООН у Східній Славонії. У 2001-му проходив службу в Косово.

Відліт до Конго першої партії українських миротворців відбувся дванадцятого лютого 2012 року. Після зосередження 18-го ОВЗ в Уганді почалася перевезення техніки та особового складу літаками Місії ООН до Демократичної Республіки Конго. 4 березня 2012-го чотири вертольоти Мі-24 здійснили 500-кілометровий переліт з міжнародного аеропорту «Ентеббе» Республіки Уганда у базовий табір українських миротворців в ДР Конго, успішно приземлившись на аеродромі міста Гома, адміністративного центру провінції Північне Ківу.

Після прибуття на місце нашим миротворцям довелося починати з нуля — обживати табір, налагоджувати службу та побут. Загін повністю автономний: здійснює ремонт і обслуговування вертольотів та автомобільної техніки власними силами, забезпечує зв'язок, охорону табору, роботу водофільтрувальної станції, пекарні, їдальні. У кінці квітня 2012 року два вертольоти Мі-24 були перекинуті з Гоми на майданчик Ндромо у місті Бунія, розташованому за 450 км на північ від базового табору. Згідно з рішенням керівництва ООН у ДР Конго, пара бойових вертольотів і 35 українських військовослужбовців становлять основу невеликого гарнізону, який постійно базується на цій території під охороною бангладеської бригади.

Чоловіки не плачуть, але...

Перебування українців на майданчику Ндромо організоване на ротаційній основі: екіпажі вертольотів виконують тут завдання протягом двох тижнів, після чого проводиться ротація людей і техніки для регламентних робіт. Саме на цьому майданчику мені пощастило зустрітися з нашими військовими.

Невтаємниченим не зрозуміти, яка це радість — зустріч зі старими друзями десь далеко від дому. Чоловіки сльозу не пускають, але емоції їх переповнюють. Можливо, це був один із найщасливіших днів у моєму житті. Я довго уявляв собі цю зустріч. Ще три дні тому вона була неможливою, але, як кажуть, Боже провидіння та спільні зусилля кількох чоловіків зробили її реальною.

ФАКТ

22 грудня 2011 року Верховна Рада прийняла Закон «Про схвалення рішення Президента України про направлення миротворчого контингенту для участі України в Місії ООН зі стабілізації у Демократичній Республіці Конго». Згідно з ним, потрібні були 4 вертольоти Мі-24 і до 200 військовиків.

Цього разу я зустрівся на майданчику Ндромо з полковниками Ігорем Яременком, Олександром Шевчуком та Сергієм Водоп'яновим. З кожним із них ми давно знайомі, у нас багато спільних веселих і сумних спогадів. Це люди, яких я глибоко поважаю за мужність, відкритість, порядність, сміливість, честь, уміння приймати рішення. Всі троє військових — досвідчені «африканці», на чорному континенті вже не вперше.

Кролики для душі

Зараз у таборі Ндромо — ідеальний порядок. У кімнатах усе сяє, на кухні — чистота. Біля житлових контейнерів, які тут звуться карімеки, ростуть чорнобривці й майори.

Заступник командира загону з тилового забезпечення Олександр Шевчук розповідає, що насіння квітів привезли з України разом із боєприпасами. Посадили їх у травні. Тут вони квітують чотири місяці, нині потрібно пересаджувати. Також ростуть банани, а під бананами хлопці висадили гарбузи. Ще завели кролів: не для їжі — для душі.

А спочатку навести лад було непросто. Доводилося знаходити час між польотами. Але така вже українська натура — нічого не вдієш. На спільному з іншими контингентами складі боєприпасів, що посилено охороняється, стоять і наші контейнери. В них зберігається боєзапас для «двадцятьчетвірок». Над контейнерами зробили навісну покрівлю з якогось очерету. А кілька покриті металом. «Що під бляхою — то наше, — гордо й по-хазяйськи каже Сан Санич. — Забезпечення у нас нормальне. Харчів достатньо.

І ще в Конго багато фруктів та овочів. Їмо все натуральне без консервантів. Помідор на вигляд щербатий, а розріжеш — пахне як справжній херсонський»...

Начальник озброєння 18-го ОВЗ полковник Сергій Водоп'янов розповідає, що з появою у складі сил ООН у ДРК українських вертольотів змінилися хід і тактика війни. Вони дуже допомогли встановити відносний мир. Повстанці їх бояться. Після того як у загону закінчився боєзапас, привезений на початку ротації, командування Місії ООН, незважаючи на дорожнечу, замовило авіатранспорт, щоб довезли ще.

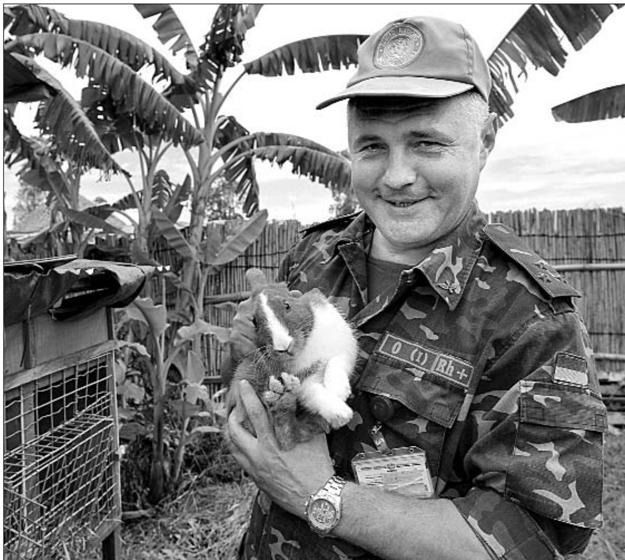
Сергій Анатолійович каже, що Україна постачає достатню кількість боєприпасів. Навіть кавуни привозили на цих транспортних літаках.

Олександр КЛИМЕНКО
(ДР Конго, Букаву—Бені—Бунія—Ндромо).
Фото автора.

ПРОДОВЖЕННЯ В НАСТУПНИХ НОМЕРАХ ГАЗЕТИ.

«Що під бляхою — то наше»: склад озброєння.

Заступник командира з тилового забезпечення Олександр Шевчук.

НАША ДОВІДКА

Демократична Республіка Конго — одна з найбільших країн африканського континенту, розташована у його центрі. За загальною площею — 2,3 мільйона квадратних кілометрів — вона посідає друге місце в Африці після Алжиру. Населення ДРК, за різними оцінками, — 55—70 мільйонів чоловік. На цій величезній території живуть від 200 до 300 різних народностей.

Під бананами хлопці висадили гарбузи. Ще завели кролів: не для їжі — для душі

У Коломиї відкрито унікальний парк писанок

Вона це зробила: молода і гарна уродженка Слобожанщини, а нині — коломийська невістка, шеф-редактор тижневика «Коломийські вісті» Оксана Островська, яка виграла грант Президента України для обдарованої молоді, за дев'ять днів втілила у життя свою мрію — створила парк скульптур «7 ЧУДЕСних писанок» у Коломиї.

У ніч із 22 на 23 жовтня за майже містичних обставин сім скульптур було перенесено з подвір'я Коломийського педагогічного коледжу Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника до парку поблизу Коломийського музею писанкового розпису.

Дев'ять днів творилися мистецькі дива, а процес переконування, що ідея варта 73,5 тис. грн., тривав два роки. Але жіноча сила і полягає саме в умінні переконувати чоловіків. І неабияких! Президента України Віктора Януковича, голів двох облдміністрацій: Івано-Франківської — Михайла Вишиванюка, Львівської — Михайла Костюка (до речі, уродженець Коломиї, він посприяв, щоб зі Львівщини привезли 8 тринадцятитонних кам'яних брил). А також голів Коломийської РДА Михайла Негрича, районної ради Богдана Болюка, міського голову Коломиї Ігоря Слюзаря. А ще — восьмох скульпторів, які погодилися на участь у симпозіумі каменярів.

Чому парк зветься «7 ЧУДЕСних писанок», а насправді стилізованих писанок вісім? Просто восьма, точніше, перша скульптура «Писанкові мої обереги», — спільне творіння доцента Прикарпатського національного університету Богдана Гладкого та студентів образотворчого відділення Коломийського педагогічного коледжу — залишилася як дарунок на подвір'ї навчального закладу, де й розпочалися всі урочистості.

Парк скульптур «7 ЧУДЕСних писанок» відкрився біля знаменитого та єдиного у світі Музею писанкового розпису. Після привітань місцевої влади, вручення відзнак та подарунків злітали білі полотна, відкриваючи стилізовані, з глибоким прадавнім змістом писанки як символ зародження і початку життя. Скульптори Богдан Гладкий (Івано-Франківськ), Сергій Кляпетура (Кам'янець-Подільський), львів'яни Антон Лубій, Соломія Гороб'юк, подружжя Дарія Альошкіна і Гордій Старух, запоріжець Сергій Жолудь та Роман Захарук з Коломиї справді вклали у свої творіння і серце, і душу. Кожна робота зветься по-своєму: «Мелодія надій» (скульптуру відзначено номінацією «Найніжніша»), «Хранитель традицій» («Найдуховніша»), «Матір долі» («Найжіночніша»), «Кура-Чубатура» («Найграфічніша»), «Нерозлучники» («Найажурніша»), «Народження» («Найписанковіша»), «Початок» («Найпластичніша»).

Свято закінчилося, і кам'яні символи Коломиї відтепер прикрашатимуть місто. А Оксана Островська і далі готова популяризувати писанку. За її словами, парк скульптур стане ще одним цікавим місцем у туристичних маршрутах Прикарпаття, а для городян — унікальною зоною відпочинку.

Голова обласної організації Національної спілки журналістів Вікторія Плахта повідомила, що від імені організації клопотатимете перед головою Івано-Франківської ОДА про нагородження Оксани медаллю «За заслуги перед Прикарпаттям».

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківськ.
Фото Миколи МАЦЮКА.

«Хранитель традицій» — Антон Лубій, Львів.

Зліва направо: Оксана Островська зі львівською скульпторкою Дарією Альошкіною (автор «Кури-Чеботури») та її сином Вакулою.

Один із Розстріляного відродження

На 130-річчя Михайла Бойчука до його рідної Романівки з'їхалися художники

Видатного українського художника-монументаліста Михайла Бойчука знала вся Європа, але за радянських часів про нього майже нічого не знали на Батьківщині.

— Коли 1982 року ми вирішили відзначити 100-ліття славетного земляка, — згадує заслужений художник України, лауреат премії ім. М. Бойчука Богдан Ткачик, — то про нього мало хто знав. Але Ігор Герета таки організував вечір пам'яті Бойчука у художньому музеї. Перед цим я побував у Леся Танюка, який тоді працював у Москві, з листом, адресованим академіку Андрієві Сахарову. Ми просили його написати до Тернопільського обкому партії — щоб дозволили вшанувати видатних вихідців краю Леся Курбаса і Михайла Бойчука. Лист від Сахарова надійшов. А вже через десять років у Романівці встановили пам'ятник братам Бойчукам, назвали їхніми іменами вулиці, заснували премію імені Михайла Бойчука. Її вручала його дочка Ганна — вона приїхала з Мюнхена, де працювала на радіо «Свобода». Тоді ж у Тернополі відбулася перша Всеукраїнська виставка художників-монументалістів.

Біля пам'ятника Михайлу та Тимофію Бойчукам зібралися односельці, школярі, студенти, митці з Тернополя, Києва, Львова. Вони прибули до Романівки Теребовлянського району на Тернопільщині на 130-річний ювілей одного з провідних митців України ХХ століття — представника Розстріляного відродження Михайла Бойчука. Тут відбулися урочистості і панахида. Брати прославили це глухе галицьке село на весь світ. До слова, Романівка — батьківщина і народного депутата, учасниці визвольного руху Слави Стецько.

Михайло Бойчук навчався малярському мистецтву у Львові, Відні, Кракові, Мюнхені, Парижі, містах Італії. Заснував свою школу, відому як «бойчукісти». Разом з учнями створив понад 20 монументальних розписів. Серед учнів Михайла був і його молодший брат Тимко, не менш талановитий, але через хворобу він пішов з життя у 26 років.

З 1917-го Михайло Бойчук працював у Києві, був одним із засновників та професором Української академії мистецтв. 1937 року разом з кількома учнями розстріляний енкавеесниками. Майже всі монументальні твори «бойчукістів» знищили, а прізвище майстра стало забороненим.

А ось у родині професора Львівської академії мистецтв Ярослава Кравченка ніколи не забували Михайла Бойчука, адже батько пана Ярослава Охрім Кравченко був учнем художника.

— Він після заслання в Сибіру приїхав до Львова і розвивав традиції школи «бойчукістів», — згадує професор. — У нас в домі ім'я Михайла Бойчука вимовляли з трепетом.

Ярослав Кравченко написав книжку «Школа Михайла Бойчука. 37 імен», видав альбом-каталог його творів з музейних і приватних колекцій. Він подарував їх бібліотеці Романівки.

Сільський голова Ганна Кацан показує щойно видану книжечку про рідне село. На чільному місці у ній — брати Бойчуки. Односельці пишаються славетними земляками. Сама Романівка, на жаль, занепадає. Багато хат стоять пусті. Людей більше помирає, ніж народжується. Молоді у селі мало — хто перебрався до міста, хто виїхав за кордон. У школі — трохи більше 50 учнів. Чи народжуватиме Романівка й надалі такі потужні таланти?

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

На знімку: пам'ятник братам Бойчукам у їхньому рідному селі.
Фото автора.

ХРОНІКА: БУКОВИНА

«Золоті оплески–2012»

Протягом семи днів в обласному українському муздрамтеатрі ім. Кобилянської проходив VIII Регіональний фестиваль комедії «Золоті оплески Буковини», єдиний в Україні цього жанру. Його мета — популяризація комедійного театрального мистецтва із залученням кращих театрів — наших і з-за кордону. Цього року тут можна було побачити вистави акторів з Тернополя, Львова, Києва, Вінниці, Миколаєва та постановку «Шалена, шалена ніч» Ботошанського театру ім. Емінеску. Переможців визначило журі на чолі з народним артистом України Михайлом Голубовичем.

Після кожної вистави відбувалися щоденні «Форуми на канапі», де глядачі та члени журі обмінювалися своїми враженнями. А в останній день фестивалю відбувся «Форум на канапі для драматургії», де обговорили сучасний стан української драматургії, зокрема і комедії. У фіналі фестивалю оголосили переможців у різних номінаціях. Найбільше нагород отримала вистава «Ромео і Джульєтта в кінці листопада» львівського театру імені Заньковецької. Михайло Голубович запропонував змінити статус фестивалю комедії «Золоті оплески Буковини» і зробити його міжнародним. Пропозицію підтримали, тож наступного року фестиваль збере ще більше зіркових гостей.

Наші на екрані

З 1 по 7 листопада у Чернівцях покажуть кіноальманах короткометражних фільмів «Україно, гудбай!» Це 6 робіт молодих українських режисерів. Серед них і відома картина «Борода» чернівецького режисера Дмитра Сухолиткого-Собчука. У цьому фільмі старий чоловік доживає віку сам у порожньому селі. Ім'я старого пам'ятає хіба що його дочка та сусід Ґеник. Люди називають старого — Борода. Та доньки нема поруч, вона на заробітках за кордоном, а сусід не розуміє, що в старого на душі... Борода годує курей, курить дешеві цигарки, ходить на риболовлю, дивиться на воду і чекає змін... Фільм оцінили на конкурсі «Коронація слова» (головний приз за кіносценарій), на фестивалі «Відкрита ніч. Дубль 15» та Міжнародному фестивалі короткометражного кіно у Лейдені.

Італійський гість

Днями на Буковину приїхав відомий італійський диригент Джузеппе Піччініно. Чернівецький симфонічний оркестр познайомився з маестро більше року тому, на гастролях в Італії. Дружба переросла у співпрацю, і тепер диригент керуватиме грою чернівецьких музикантів під час одного з концертів. Він підібрав програму і вже розпочав репетиції з симфонічним оркестром.

У бібліотеці — австрійські шедеври

Днями у Науковій бібліотеці ЧНУ відбулась презентація видань австрійської літератури в українських перекладах. Щоб на полицях з'явилися книжки Кафки, Шніцлера, Рільке, професор, доктор філологічних наук, директор австрійської бібліотеки Петро Рихло доклав чимало зусиль. Чернівецькі читачі мають добрий смак, тож книжки припали до душі. Познайомитися з новинками прийшли і студенти, і старше покоління. Зокрема, бібліотека збагатилася українським виданням збірки оповідань Франца Кафки «Споглядання» (ранні твори з 1907-го по 1922 рік), книжками Ельфріди Єлінек «Що сталося після того, як Нора покинула свого чоловіка, або Підпори суспільств», Ґустава Майрінка «Білий домініканець», Артура Шніцлера «Повернення Казанови. Царство снів». На презентації Петро Рихло відзначив подарункове видання «Райнер Марія Рільке. Сто поезій у перекладі Мойсея Фішбейна», якого він назвав «одним із найкращих майстрів рими», та порадив молодим дослідникам звернути увагу на його переклади. А вже скоро з'явиться довгоочікувана книга листування Пауля Целана та Інгеборг Бахман і збірки творів австрійського драматурга, поета і журналіста, вихідця з Харкова Юри Зойфера.

Сергій СУЛИМА.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 208 (5458)
СУБОТА, 3 ЛИСТОПАДА 2012

Європейська Бізнес Асоціація просить український уряд прискорити затвердження змін до технічних регламентів та процедури реєстрації медичних виробів

До початку грудня киян внесуть в електронний медреєстр. Щоб система почала повноцінно працювати, в медичній базі мають зареєструвати понад 70 відсотків пацієнтів, *повідомили у столичному управлінні охорони здоров'я*

Півмільйона вакцин проти грипу чекає нас в аптеках

За останній місяць на грип та ГРВІ занедужали майже 770 тисяч українців. Із них близько 70 відсотків дітей. За даними СЕС, найгрипуюча область — Київська. А от Харківська виявилася найбільш стійкою до вірусних сезонних інфекцій.

Вітчизняний МОЗ не втомлюється закликати громадян робити щеплення від грипу. Однак його рекомендаціями поки що користуються лише 14 тисяч українців. За прогнозами медиків, перша хвиля епідемії грипу накриє нас уже через місяць. Тож із вакцинацією, мабуть, багато хто запізнився.

«Активна вакцинація проти грипу почалася лише на 42-му тижні і нині вакциновано 0,031 відсотка від загальної кількості населення України. Це дає підстави вважати, що в цьому сезоні, як і в торішньому, показники охоплення щепленнями проти грипу перебуватимуть у межах 1—2 відсотків», — сказав начальник відділу державного санітарного нагляду СЕС Віктор Ляшко.

Хоча відповідний документ про проведення тендерів на закупівлю вакцин було видано ще в серпні, в регіонах закуповувати почали пізно. МОЗ контролюватиме розподіл препаратів, щоб їх пропозиція задовольняла попит населення. За словами представника СЕС, якщо народ виявить масову свідомість у питаннях дієвої профілактики грипу та ГРВІ, то вакцин на всіх вистачить. Сьогодні протигрипозна вакцина коштує в середньому 85 гривень.

«За нашим даними, в аптечній мережі є понад 500 тисяч вакцин проти грипу. Тобто вже сьогодні ми можемо вакцинувати таку кількість людей», — заявив Віктор Ляшко.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Щоб зустріти «цунамі», що насувається, підготовленим, слід пам'ятати: ГРВІ розвивається поступово, а грип «косить» одразу й спричиняє інтоксикацію організму.

Усі інфекційні вірусні захворювання мають схожі симптоми: нежить, кашель, температуру. Але жодна респіраторна інфекція або вірус, крім грипу, не може викликати таких важких ускладнень. Вірус грипу у своєму складі має дуже сильну отруту — токсин, який здатен руйнувати судини всього організму. Тобто ускладнення можуть бути з боку серця, нервової системи, нирок, легенів.

РЕГІОНАЛЬНИЙ САНБЮЛЕТЕНЬ

На Прикарпатті волонтери збирали кошти для «Хоспісу»

В Івано-Франківській лікарні для надання медичної допомоги невиліковно хворим «Хоспіс» бракує місць. За словами головного лікаря медичного закладу Людмили Андріїшин черга, щоб потрапити до нього становить 135 осіб за наявності лише 30 ліжко-місць.

Щоб привернути увагу держави і суспільства до проблем людей, хворих невиліковними хворобами, спеціалісти медзакладу вирішили протягом місяця проводити низку заходів під гаслом «Допоможи зупинити біль», щоб донести до співгромадян думку про право кожного смертельно хворого гідно піти з життя. Під час таких акцій волонтери збирали благодійні кошти для місцевого «Хоспісу» та розповсюджували тематичні інформаційні буклети.

Нагадаємо, нещодавно в Києві відбувся перший Національний конгрес із паліативної допомоги. Учасники форуму звернулися до Президента України з проханням узяти під контроль тему паліативної допомоги і сподіваються, що Верховна Рада ухвалить відповідну національну програму.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківськ.

У Чернівцях створять центр екстреної допомоги

Минулого року і протягом першого півріччя поточного в Чернівецькій області значно збільшилась загальна кількість бригад «швидкої медичної допомоги». Результатом стало поліпшення майже всіх показників роботи служби «103», особливо в тих районах, де з'явились додаткові пункти «Швидкої медичної допомоги».

Підготовлено регіональний план дій щодо виконання Закону «Про екстрену медичну допомогу» та концепцію реформування відповідної допомоги в області. Зокрема, планується відкрити на Буковині центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, а також єдиний оперативно-диспетчерський центр. Наразі в області функціонує одна самостійна міська станція «Швидкої медичної допомоги» з п'ятьма пунктами на території міста Чернівці, 12 відділень «Швидкої медичної допомоги» при центральних районних лікарнях та міській лікарні міста Новодністровська, 16 пунктів «Швидкої медичної допомоги» на території області. Цього року Чернівецька область отримає понад 6 мільйонів гривень субвенції з державного бюджету на закупівлю медикаментів та витратних матеріалів для служби «Швидкої медичної допомоги», що дасть змогу значно поліпшити її медикаментозне та технічне оснащення.

Сергій СУЛИМА.
Чернівецька область.

Триває реорганізація, а кадрів бракує

На Миколаївщині триває реорганізація медичної галузі. За словами начальника управління охорони здоров'я Миколаївської ОДА Світлани Хотіної, якщо торік на цей час функціонувало 9 дільничних лікарень та 430 ФАПів, то нині всі заклади охорони здоров'я реформуються, щоб дати зелене світло сімейній медицині. Нині медичні послуги сільському населенню надають 406 ФАПів та 132 сільські лікарняні амбулаторії. Наразі в регіоні працює три дільничні лікарні, одну міську лікарню та 6 дільничних оптимізовано в заклади загальної практики/сімейної медицини.

Серед проблем — недостатнє забезпечення медичними кадрами. В області, де ніколи не було свого вищого навчального медичного закладу, дефіцит кваліфікованих медичних працівників передається у спадок роками. Так, у 2011-му на 10 тисяч населення в середньому припадало 31,7 лікаря.

Світлана Хотіна вважає: молоді кадри можна закріпити, лише надаючи їм житло на пільгових умовах та створюючи належні соціально-побутові умови для проживання.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

Військові хірурги лікують по-новому

***У Військово-медичному клінічному центрі Південного регіону, який очолює полковник медичної служби Володимир Майданюк, успішно впроваджують новітні методи обстеження та лікування хвороб серцево-судинної системи,* повідомляє прес-служба Міноборони України.**

— З кожним роком кількість хворих на атеросклероз зростає. Сьогодні кожна друга людина віком понад сорок років зіштовхується з проблемами, спричиненими цим захворюванням. За допомогою нового обладнання ми змогли впровадити сучасну малотравматичну методику лікування інфаркту міокарда та інших хвороб шляхом стентування коронарних чи інших артерій, — пояснив начальник клініки хірургії серця та магістральних судин ВМКЦ Південного регіону полковник медичної служби Володимир Абраменко.

Військові хірурги вже провели близько сотні стентувань коронарних і периферійних артерій та коронарографій, також збільшилась кількість відкритих операцій на сонних артеріях, аорті та периферійних артеріях. У перспективі фахівці клініки планують розпочати проведення відкритих операцій на серці.

Фото надано прес-службою МО України.

Відчути себе рівними і потрібними

На базі Дніпропетровської обласної клінічної лікарні імені І.І. Мечникова провели комплексні діагностичні обстеження для людей із порушеннями слуху та мови — членів обласної організації Українське товариство глухих (УТОГ).

У цей день вони були оточені турботою та увагою.

Пацієнти також мали змогу отримати консультації провідних спеціалістів: кардіологів, хірургів, окулістів, отоларингологів, невропатологів тощо. Допомагали їм у спілкуванні з лікарями найкращі сурдоперекладачі області.

— Двері нашої лікарні завжди відкриті для пацієнтів із вродженими або набутими вадами слуху та мови. Ці люди мають вести повноцінне життя та не відчувати обмежень, у тому числі при наданні медичної допомоги. Сьогодні їх приймає команда найкращих спеціалістів лікарні на чолі з керівником ЛОР-клініки, професором Володимиром Березнюком, — сказав головний лікар Дніпропетровської обласної клінічної лікарні імені І.І. Мечникова Сергій Риженко. Тих, у кого виявили відповідні симптоми, було направлено на подальше безкоштовне лікування до цього медичного закладу.

— Такий захід ми проводимо на Дніпропетровщині вперше. Наша мета — показати пацієнтам з вадами слуху та мови, що вони потрібні суспільству, вони можуть та мають право отримувати такі само соціальні блага, як усі, а особливо, високоякісну медичну допомогу, — наголосив Сергій Риженко.

Він також повідомив, що на прийом до лікаря можна записатися через веб-сайт обласної клінічної лікарні імені І.І. Мечникова http://m.mechnikova.com/ у графі «Попередній запис». Крім того, на базі лікарні працює висококваліфікований сурдоперекладач, який допомагає спілкуватися з медичними працівниками.

До речі, на Дніпропетровщині таким пацієнтам, особливо дітям, приділяється посилена увага. Наприклад, протягом 2010—2012 років для дітей з вадами слуху було придбано 545 сучасних багатоканальних цифрових слухових апаратів на суму понад 2,5 мільйона гривень, що повністю забезпечило їх потреби у протезуванні.

Крім того, в області активно впроваджується кардинальне відновлення слуху методом кохлеарної імплантації (найсучасніший метод відновлення слуху). Із 2010 року за бюджетні кошти було придбано 39 кохлеарних імплантів.

У регіоні також створена й функціонує комплексна система реабілітації дітей з вадами слуху починаючи від самого народження. У 12 пологових будинках Дніпропетровщини проводиться скринінг новонароджених на такі вади. А на базі Дніпропетровської обласної дитячої клінічної лікарні відкрито обласний центр реабілітації дітей з вадами слуху та мови.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.
Дніпропетровськ.

Фото прес-служби облдержадміністрації.

День відкритих дверей у шкірвендиспансері

У Дніпропетровському обласному шкірно-венерологічному диспансері відбувся День відкритих дверей, присвячений Всесвітньому дню боротьби із псоріазом. В області зареєстровано понад 5 тисяч хворих на псоріаз, серед них 253 дитини.

За словами головного лікаря Дніпропетровського обласного ШВД Аркадія Франкенберга, це дуже складне в лікуванні хронічне захворювання. Воно вражає здебільшого шкірні покриви, але в особливо важких випадках може поширюватися на нігті й суглоби. У лікуванні псоріазу застосовують сучасну дієву методику фотохіміотерапії, а також імунобіологічний метод.

Вл. інф.

Ведуча рубрики «Медицина» Ольга ВАУЛІНА.

У нинішньому епідсезоні очікують дві хвилі грипу — у грудні й січні

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, м-н Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 23.10.2012 р. по справі № 5023/4307/12 ТОВ "Лідер-Груп" (код ЄДРПОУ 32030298; 61070, м. Харків, просп. Московський, б. 273) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Панасюка Івана Вікторовича (ліц. АД № 040821 від 19.07.2012 р., адреса: 61098, м. Харків, вул. Полтавський шлях, 154, кв. 84). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від публікації оголошення.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) № 5006/1/216/2012 від 26.10.2012р. визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "ДТФ СТАЛКЕР", ЄДРПОУ 37670603, юридична адреса: 83086, м. Донецьк, вул. Постишева, 30. Ліквідатором по справі призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю "КФ АДАМАНТ" (ЄДРПОУ 37491090, адреса: 83086, м. Донецьк, вул. Постишева, 30.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Статутні документи, печатка та штампи підприємства-банкрута вважати недійсними.

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) у справі № Б24/077-12 від 28.09.2012 року визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру Відкритого акціонерного товариства "ВОЛОДАРСЬКИЙ РАЙАГРОПОСТАЧ", код ЄДРПОУ 00904486, вул. Зарічна, 100, смт. Володарка, Володарський район, Київської обл., 09300.

Ліквідатором призначено Сінєльнікова Валерія Васильовича (ліцензія АГ № 594769 від 16.02.2011 р., адреса: 02100, м. Київ, вул. Червоноткацька, 19, кв. 37).

Заяви кредиторів приймаються судом та ліквідатором протягом тридцяти днів від дня опублікування даного оголошення.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 19.09.2012 р. (адреса суду: 01030, м, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушено провадження по справі № 5011-49/12831-2012 про банкрутство ТОВ "Компанія "ПРОМТЕК" (код ЄДРПОУ -34527354, банківські реквізити: рахунок № 26006183905100 в АТ "Укрсиббанк", МФО 351005) розташоване за адресою: 01103, м. Київ, вул. Підвисоцького, буд. 10/10, офіс 60.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Юринця Арсена Володимировича, ліцензія АВ № 547774 від 21.09.2010 р., адреса: м. Київ, вул. Ольжича, 21/19, кв. 54.

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування.

Господарським судом Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) ухвалою від 14.09.2012 р. по справі № 5023/4144/12 порушено провадження про банкрутство ТОВ "Радіал-Агро" (ЄДРПОУ 34281458, адр.: вул. Спортивна, 36, Санжари, Харківський район, Харк. обл, 62447; п/р 26000116941980 в ФБ "Фінанси і кредит" м. Харків, МФО 350697) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Капустіна Володимира Володимировича (код 2852502917, ліц. серія АВ №566943 від 20.09.2011 р., адр: м. Харків, вул. Кронштадська, 138).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації оголошення.

Шевченківський районний суд м. Львова викликає Яковенко Руслана Анатолійовича, який є відповідачем по справі за позовом Яковенко О.О. до Яковенко Р.А. про стягнення аліментів на утримання повнолітньої дитини у зв'язку з навчанням.

Судове засідання відбудеться **28 листопада 2012 року о 12:30 год.** в приміщенні суду за адресою: м. Львів, вул. Січових Стрільців, 12 (4 поверх, 22 кабінет).

З опублікуванням даного оголошення відповідач вважається належним чином повідомлений про час та місце розгляду справи. У разі неявки в судове засідання на вказану дату, справа буде розглянута на підставі наявних доказів у відсутності відповідача.

Ліквідатор підприємства банкрута ЗАТ "Славута-папір", Хмельницька обл., м.Славута, вул. Б.Хмельницького, 144 проводить торги по реалізації простого векселя від 02.03.2009р серії АА 0611762 на суму 35 016 300,00 гривень. Векселедавець ВАТ "СП "Біодизель", ЄДРПОУ 36123972. Стартова вартість 24 511 410,00 грн. Дата торгів 04.12.2012р.

Торги проводяться за адресою м. Хмельницький, вул. Театральна, 10 (у приміщенні товарної біржі) об 11.00.

Срочно продам свою фирму, ООО, действующее с 13.10.2006 года, г. Харьков, Октябрьский район. Бухгалтерские документи и отчетность в порядке.

Подробная информация по телефону +38 0667963241. Контактное лицо Максим.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) № 5006/1/266/2012 від 26.10.2012р., визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "ТЕЛЕРАДІОКОМПАНІЯ "МЕДІА СІТІ", ІПН ЄДРПОУ 33703404, юридична адреса: 83007, м. Донецьк, вул. Буслаєва, буд. 31, кв. 29. Ліквідатором по справі призначено ініціюючого кредитора СПД Матулевський К. М. 3065602633, адреса: 83045, м. Донецьк, пр. Ленінський, буд. 22, кв. 15.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Статутні документи, печатка та штампи підприємства-банкрута вважати недійсними.

Втрачені: печатка та установчі документи "Конгресу Азербайджанців України", а саме: статут, свідоцтво державної реєстрації, свідоцтво видане Міністерством юстиції України про реєстрацію об'єднання громадян, довідка статистичного управління, страхове свідоцтво від нещасних випадків та повідомлення про взяття на облік, повідомлення про взяття на облік в органах пенсійного фонду, довідка податкової інспекції за формою 4-ОПП, повідомлення про взяття на облік у фонді соціального страхування від тимчасової втрати непрацездатності.

Печатку "Конгресу Азербайджанців України" та установчі документи "Конгресу Азербайджанців України" - вважати недійсними.

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 23.10.2012р. у справі №5015/4100/12 визнано банкрутом Приватне підприємство агрофірма "Корналовицька" (81463, Львівська обл., Самбірський р-н, с. Корналовичі, ідентифікаційний код 30786451) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чорнія Мар'яна Володимировича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серія АВ №456604 від 11.06.2009р., поштова адреса: 79019, м. Львів, вул. Гайдамацька, 11).

Заяви кредиторів приймаються ліквідатором протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Червоногвардійський районний суд м. Макіївки (86121, м. Макіївка, пров. Тореза, 49) розглядає цивільну справу за позовом Дяченко Світлани Іванівни, Дяченко Віри Михайлівни, Пегусової Олександри Сергіївни, в інтересах яких діє Погребняк Наталія Олександрівна, до Дяченко Михайла Івановича про визнання особи такою, що втратило право користування житловим приміщенням. Останнім відомим місцем проживання відповідача є адреса: 86123, пос. Дзержинського, Донецької області, вул. Тихомирова, буд. 2/10, кв. 4 викликається на 30 листопада 2012 року об 11.00 год. до суду, для участі у розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази, у випадку не прибуття відповідач повинен повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутності.

Суддя Кононихіна Н.Ю.

Ухвалою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, майдан Свободи, Держпром, 8-й під'їзд) від 25.09.2012 року порушено провадження у справі № 5023/4280/12 про банкрутство Приватного акціонерного товариства "Акко Інвест" (юридична адреса: 61151, м. Харків, пр. Перемоги, 55, корпус Є: код ЄДРПОУ 22709517; п/р № 26007300680 в АБ "Інвест Банк-Україна", м. Харків, МФО 351953).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Гайдукова Сергія Петровича (ліцензія серії АВ № 470469 від 02.06.2010 року, адреса: 40024, м. Суми, вул. Харківська, буд. 42).

Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документами, що їх підтверджують приймаються протягом 30 днів з дня опублікування цього оголошення.

Ліквідатор товариства з обмеженою відповідальністю "Керамікбудсервіс" (вул. Промислова, буд. 82, с. Загвіздя, Тисменицький район, Івано-Франківська обл., 77450) та товарна біржа "Кримська регіональна біржа" повідомляють про проведення аукціону з продажу майна банкрута, а саме: Лот № 1 - двохкімнатна квартира заг. пл..98,4 кв.м. за початковою вартістю 486 872,40 грн. з ПДВ, Лот № 2 - цілісний майновий комплекс в складі будівель, споруд, обладнання, автотранспортних засобів, основних засобів та товарно-матеріальних цінностей за початковою вартістю 112 023 446,64 грн. з ПДВ, Лот № 3 - будівлі та споруди (неліквіди) за початковою вартістю 1 085 112,00 грн. з ПДВ.

За додатковою інформацією звертатись до організатора аукціону за тел..: (050) 3336040, або за адресою банкрута. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17 грн. перераховуються на п/р 265040346201 в Філії КРУ банку "Фінанси та Кредит", м. Сімферополь, МФО 384889, код ЄДРПОУ 34416864. Для участі у аукціоні необхідно надати письмову заявку за адресою банкрута на протязі 17 днів з дати публікації цього оголошення. Аукціон відбудеться на 20 день із дня публікації цього оголошення о 12.00 за адресою банкрута.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

Виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб 29.10.2012 прийнято рішення № 25 щодо запровадження тимчасової адміністрації та призначення уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на тимчасову адміністрацію в ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ЕРДЕ БАНК" (код за ЄДРПОУ 34817907; МФО 380667; місцезнаходження: м. Київ, вул. П. Сагайдачного/Ігорівська, буд. 10/5, літ.А) (далі - АТ "ЕРДЕ БАНК).

Уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації призначено провідного професіонала з питань врегулювання неплатоспроможності банків відділу запровадження планів врегулювання Фонду гарантування вкладів фізичних осіб Куреного Олександра Вікторовича.

Тимчасову адміністрацію запроваджено строком на 3 місяця з 30.10.2012 по 29.01.2013.

Протягом дії тимчасової адміністрації вкладники АТ "ЕРДЕ БАНК" можуть отримати свої кошти в розмірі вкладу, включаючи відсотки, нараховані на день прийняття рішення Національним банком України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних та початку процедури виведення Фондом гарантування вкладів фізичних осіб АТ "ЕРДЕ БАНК" з ринку, але не більше 200 000,00 гривень. Виплати зазначених вкладів, включаючи відсотки, здійснюються виключно за договорами, строк яких закінчився, та за договорами банківського рахунку.

З метою забезпечення сприятливих умов для отримання вкладниками своїх коштів Фонд гарантування вкладів фізичних осіб пропонує вкладникам, строк договорів яких закінчився, закінчиться протягом дії тимчасової адміністрації та вкладникам, які планують звернутися за отриманням своїх коштів за договорами банківського рахунку, звернутися до уповноваженої особи Фонду з відповідною заявою, за адресою: м. Київ, вул. Гончарна, 20 або за адресою відокремлених підрозділів АТ "ЕРДЕ БАНК". 0-800 308108; www.fg.gov.ua

КТВП "Сумириба" (код 04689116) повідомляє, що чергові Загальні збори (конференція) Членів КП відбудуться 22 грудня 2012 року. о 10 годині за адресою м.Суми, вул. Скрябіна, 44.

Порядок денний:

1. Затвердження звіту правління КТВП "Сумириба" "Про результати фінансового господарської діяльності підприємства за 2011 рік."
2. Звіт ревізійної комісії "Про Фінансово-господарську діяльність підприємства за 2011 рік."
3. Затвердження висновків ревізійної комісії за 2011 рік.
4. Затвердження річного звіту та балансу підприємства за 2011рік і визначення основних напрямків діяльності КП на 2012 рік.
5. Про внесення змін до статуту підприємства шляхом викладення його у новій редакції та змін до статутного фонду.
6. Про направлення частини прибутку підприємства на виплату дивідендів.
7. Про затвердження внутрішніх положень колективного підприємства.
8. Затвердження і внесення змін до колективного договору шляхом викладення його у новій редакції на 2012 рік.
9. Про розподіл прибутку підприємства.
10. Різне.

Реєстрація учасників відбуватиметься від 9:00 до 10:00 години 22 грудня 2012 року.

Для реєстрації участі у Загальних зборах необхідно мати при собі обов'язково документ, що посвідчує особу (паспорт); представникам Членів КП - документ, що засвідчує особу (паспорт) та доручення, оформлене згідно з чинним законодавством України, ідентифікаційний номер.

Телефон для довідок (0542) 24-59-60.

Голова правління КТВП "Сумириба" Л.С. Голубкова

ТОВ "Харвест Контракт" 26 листопада 2012 року об 11.00 год. за адресою: м. Київ, вул. Шота Руставелі, 44 (конференц-зал ТОВ "АГРОМАТ-Центр") повторно проводить аукціон з продажу майна підприємства - банкрута ТОВ "Кріогенні технології". До продажу пропонується:

Лот №1. Об'єкт незавершеного будівництва - площею 4,5754 га - завод по переробці зношених шин, а саме:

1. Обладнання - установка RC- 400/04-16 та DU - 200/03-02 виробництва фірми INTEC Sondermachen Gmb;

2. Будівлі та споруди - незавершене будівництво виробничого корпусу, будівля прохідної з складом пічного палива та котельнею, насосна, протипожежні резервуари, резервуари для збереження піноутворювача, КНС, майданчик для зберігання відходів та азоту, автодороги, кріогенні цистерни, газопровід, водопровід та підстанція 35/6 квт. Місцезнаходження майна - Львівська обл., Дрогобицький р-н, с.Раневичі, вул.Зарічна, 55;

3. Проектні дані обладнання:

Переробка 25000 тон зношених шин на рік, при цьому вихід продукції складає: гумогрануляту і гумового борошна (гумові крихти) - 16250 тон, металевого корду - 6750 тон, текстильного корду - 2000 тон; виробництво покриттів для підлоги - 1300 тон на рік (200 тис кВ.м.); можливе виробництво бітумної мастики для аеродромів, ізоляційної мастики для покриття трубопроводів, модифікатору бітуму для Євро покриття, модифікатору бітуму для асфальтно-бетонних доріг, гумового наповнювача верхнього прошарку автодоріг, гумових переходів залізничних шляхів;

4. Початкова ціна продажу лота - 7 740 000,00 гривень, без ПДВ;

5. Умови продажу: засобами платежу є грошові кошти. Проведення розрахунків за придбане майно здійснюється протягом 30 календарних днів з дня проведення аукціону на р/р ТОВ "Кріогенні технології" № 26007302163 в АТ "Ощадбанк", МФО 300465. Оформлення права власності за придбане майно та сплата державного мита здійснюється за рахунок покупця.

Ознайомитись з об'єктами продажу можна щоденно крім вихідних та святкових днів за місцем їх розташування.

До початку аукціону учасники сплачують:

- гарантійний внесок у розмірі 10 % від початкової ціни лоту (без ПДВ) на поточний рахунок організатора аукціону 260093291101 у відділені "Регіональне управління ПАТ "Комерційний банк "Даніель" у м.Києві, МФО 380980, код ЄДРПОУ 37815389; отримувач - ТОВ "Харвест Контракт".

- реєстраційний збір 17 грн. з ПДВ, на поточний рахунок організатора аукціону 260093291101 у відділені "Регіональне управління ПАТ "Комерційний банк "Даніель" у м.Києві, МФО 380980, код ЄДРПОУ 37815389; отримувач - ТОВ "Харвест Контракт".

Квитанції або платіжні доручення про сплату подаються разом з заявкою на участь в аукціоні.

Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні - три дні до початку аукціону.

Додаткову інформацію, щодо умов участі в аукціоні можна отримати за адресою: м. Київ, вул.Шота Руставелі,44, офіс 6 та за телефонами: (044)569-59-21, 569-59-22.

Розпорядок роботи : понеділок - п'ятниця з 9.00 до 18.00.

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА ГЕОЛОГІЇ ТА НАДР УКРАЇНИ

оголошує конкурс на заміщення вакантної посади державного службовця:

Головний спеціаліст відділу адміністративно-господарського обслуговування Департамент організаційно-аналітичної та кадрової роботи.

Вимоги до кандидата:

громадянство України, повна вища освіта відповідного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, стаж роботи за фахом в державній службі не менше 3 років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 5 років, володіння державною мовою та основними принципами роботи на комп'ютері та відповідними програмними засобами.

Документи приймаються протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення про проведення конкурсу.

Довідка за телефоном: 456-34-76. Адреса: м. Київ - 680, вул. Ежена Потьє, 16, кімната 325/2.

Інформація про повторний аукціон з продажу майна ТОВ "Інноваційні технології 2005", код ЄДРПОУ 33398297 (реалізація у рамках ліквідаційної процедури підприємства)

Лот 1. Нерухоме майно - земельна ділянка площею 5,6986 га (кадастровий № 3220280400:02:025:0014).

Початкова ціна продажу: 2 017 235,00 (два мільйони сімнадцять тисяч двісті тридцять п'ять) грн. 00 коп., без ПДВ.

Лот 2. Нерухоме майно - земельна ділянка площею 6,3815 га (кадастровий № 3220280400:02:025:0244).

Початкова ціна продажу: 2 258 973,00 (два мільйони двісті п'ятдесят вісім тисяч дев'ятсот сімдесят три) грн. 00 коп., без ПДВ.

Місцезнаходження майна - Київська обл., Баришівський р-н, територія Бзівської сільської ради.

Цільове призначення ділянок - для ведення підсобного сільського господарства.

Майно перебуває у заставі ПАТ "Державний експортно-імпортний банк України".

Ознайомлення з майном в робочі дні. Додаткова інформація щодо майна та його огляду за тел. 050-331-56-82.

Фізична чи юридична особа, що виявила бажання зареєструватись як учасник аукціону повинна сплатити реєстраційний внесок у сумі 17,00 (сімнадцять гривень 00 коп.) та гарантійний внесок (10 % від початкової ціни продажу майна) на р/р № 26000000150506 у ПуАТ "ФідоБанк", МФО 300175, ЄДРПОУ 02030198, одержувач: ТБ "Київська універсальна біржа".

Кінцевий термін прийняття заяв - 30 листопада 2012 р.

Час та місце проведення аукціону: 11-00, 04 грудня 2012 р. за адресою: м. Київ, Залізничне шосе, 57, 5 поверх, Київська універсальна біржа.

Місцезнаходження та контактний телефон аукціонного комітету: м. Київ, Залізничне шосе, 57, тел. 285-33-38.

На Тернопільщині з початку року зафіксовано зростання промислового виробництва у видобувній промисловості на 22,6 відсотка, повідомила начальник головного управління економіки Тернопільської ОДА Галина Водяник, *передає прес-служба облдержадміністрації*

Міжнародний валютний фонд поки що не обговорював умови відновлення співпраці з Україною. Про це заявив директор департаменту зовнішніх зв'язків МВФ Гаррі Райс, повідомляє прес-служба фонду *(РБК-Україна)*

Ярмаркуємо, або Не вір очам своїм

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Покупців небагато. Питаю у продавців, як іде торгівля. Пан Микола з Царичанки, «не фермер, а звичайний селянин», як він про себе каже, задоволений:

— Ось зранку вже одну свиню продав, а привіз дві. У місті ярмаркувати краще, бо людей більше. До того ж тут же за місце грошей не деруть.

Проте я як покупець залишилася невдоволеною. Ціни не такі вже й низькі, вибір малий. Товару — не густо. А місця для сільгоспвиробників тут же позаймали продавці непрофільного товару.

А ось що повідомляють з департаменту споживчого ринку Дніпропетровської міськради: «На площі Леніна, в селищах Мирне та Авіаторське почали працювати світкові сільськогосподарські ярмарки з приводу річниці звільнення міст України від німецько-фашистських загарбників. Поторгувати з'їхалися більш як 70 господарств сільгоспвиробників області та переробних підприємств. Вони привезли на продаж понад 44 тонни продукції, зокрема борошна, круп'яних виробів, овочів, фруктів, масла, меду, цукру, яєць, м'яса та м'ясопродуктів, молочної продукції, риби та іншого». Чиновники також пообіцяли, що ціни будуть на 10—15% нижче. Проте це виявилося правдою лише відносно городини і яблук. Вартість сметани і м'яса була така само, як і у звичайних магазинах.

Тож пішла я на ярмарок — та й облизня упіймала. Схоже, переплутали чиновники справжні картинки з ярмарки з передвиборчою агітацією. А ми й повірили!

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

На знімку: суто український фрукт — хурму — продавали по 16 гривень за кілограм.

Фото автора.

ФОТОФАКТ

У Донецьку людей з обмеженими можливостями навчали правильно обирати візки, які надійшли сюди в рамках гуманітарної місії «LDS Charity» за підтримки Держдепартаменту США.

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

Абітурієнти! Стартував запис на пробне ЗНО

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Як і в попередні роки, пробне ЗНО буде платним. Кожен предмет майбутнім абітурієнтам чи їхнім батькам обійдеться у 89 гривень. Тому зволікати із записом не варто, адже після реєстрації на сайті регіонального центру оцінювання якості освіти вам ще доведеться протягом семи робочих днів оплатити квитанцію в банку. Натомість організатори пробного ЗНО обіцяють учасникам дати можливість попрацювати із завданнями, які відповідатимуть специфікаціям тестів 2013 року.

Курси є, а умов прийому немає

Поки майбутні студенти активно готуються до вступної кампанії, Міністерство освіти, науки, молоді та спорту досі не затвердило умови прийому до вищих навчальних закладів України в 2013 році. У проекті цього документа залишилося резонансне положення про додаткові бали за навчання на підготовчих курсах. Громадські активісти вважають це нечесним. «Рівний доступ до вищої освіти ці бонуси порушують. Для того, щоб абітурієнт міг відвідувати курси, він повинен заплатити. Але не всі батьки мають таку фінансову можливість. Ця норма є дискримінаційною і для тих, хто проживає у сільській місцевості. Абітурієнту доводиться ще й добиратися зі свого села у вихідні до міста. А це додаткові гроші за проїзд», — пояснює координатор освітніх програм мережі «ОПОРА» Ольга Стрелюк.

Гроші вирішують не все

Парадокс ситуації полягає у тому, що поки умови прийому до вищих навчальних закладів України в 2013 році залишаються проектом, підготовчі курси вже активно працюють. Звичайно, прогнозувати, що чиновники вилучать це положення із затвердженого документа з огляду на громадський тиск, означало б визнати повну власну некомпетентність у цьому питанні. Однак суто гіпотетично така ймовірність є. Абітурієнтам-2013, які вже заплатили за навчання, залишається сподіватися, що проект затвердять без змін. Водночас Ольга Стрелюк застерігає тих, хто аж надто сильно уповає на ці додаткові бали: «Проходження підготовчих курсів не гарантує автоматично додаткових 20 балів до рейтингу. Провідні вузи можуть нараховувати їх від 2 до 20. Абітурієнти та батьки звертаються до нас зі скаргами: мовляв, вони заплатили за курси, які коштували півтори тисячі і більше, а їм нарахували всього 2 бали. Але це питання до того, з яким рівнем знань дитина йде на ці курси».

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

Через літню спеку висохла тисяча гектарів ялинників

Через тривалу літню спеку і майже цілковиту відсутність дощів на Буковині висохла тисяча гектарів ялинників. Найбільше збитків зазнав Сторожинецький лісгосп: у Петрівецькому, Іжівському, Буденецькому та Жадівському лісництвах. Спеціалісти розповідають, що засихати ялинки почали ще у липні—серпні, а з настанням осені загинули. Середній вік цих дерев становить 30 років. Тепер на 500 гектарах ялинників здійснили санітарне очищення. За планами, на цих ділянках ростимуть дубові та букові ліси.

Сергій СУЛИМА.
Чернівецька область.

ТЕЛЕГІД

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Опале листя ховають на кладовищі

У Хмельницькому таким чином розв'язали проблему утилізації опалого листя. Адже спалювати його заборонено — за це передбачено штраф від 340 до 1130 гривень. Не можуть комунальники відправити його і на сміттєзвалище, остерігаючись самозаймання. Тож частину листя вивозять на кладовище. Там його залишають на вільних від поховань територіях. Це допоможе вберегти землю від глибокого промерзання взимку, тож працівникам цвинтаря легше буде копати могили.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Новий рекорд сумських аграріїв

Уперше за роки незалежності України аграрії Сумщини зібрали рекордний урожай картоплі — майже 1,2 мільйона тонн. Цього вистачить не лише для мешканців області, а й для потреб інших регіонів держави. Нині, приміром, Сумщина укладає договори на поставку «другого хліба» до трьох областей та АР Крим.

У регіоні картоплею власного виробництва насамперед будуть забезпечені школи, дитсадки та лікарні.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

ЦИФРА

10 млн. грн.

упродовж трьох років отримає на свій розвиток від фонду Ріната Ахметова Державний природознавчий музей Національної академії наук України у Львові, який став володарем гран-прі «Динамічний музей». Останні 20 років він був зачинений — тут проводили капітальний ремонт приміщення. Як розповів директор музею Юрій Чорнобай, якщо на завершальні роботи будуть виділені 160 тис. грн., то до кінця року установа зможе відкрити двері для відвідувачів.

Богдан КУШНІР.

Дільничний інспектор Максим Коржавін знайшов зниклу в лісі жінку

У ніч з 31 жовтня на 1 листопада чернігівські прикордонники були підняті по тривозі: харків'янка приїхала провідати матір до села Містки Щорського району і під час прогулянки заблукала в лісі.

Додзвонитися вона змогла лише до служби порятунку Брянської області. Ті в свою чергу повідомили про надзвичайну пригоду колег із Придесення.

У розшуку зниклої одразу взяли участь дільничні інспектори прикордонного посту «Гута-Студенецька» відділу прикордонної служби «Гірськ».

Прапорщику Максиму Коржавіну вдалося у суцільній темряві натрапити на налякану 65-річну жінку у лісових нетрях за 4 кілометри від кордону. Він і провів її додому до матері.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Севастополь отримав 25,6 мільйона гривень субвенції та дотацій з держбюджету, передає наш власкор Микола МАГДИЧ

Німе кіно повертається

Сьогодні у Вінниці на вечорі німого кіно покажуть фрагменти сінематографа початку минулого століття. Захід відбуватиметься в обстановці того часу — у музеї-магазині «Заваркін і син». З 1894-го й до 1917 року в цьому будинку теж був магазин, в якому торгували чаєм, кавою, спеціями. У музеї зібрано понад сто антикварних експонатів — старовинні самовари, найдавніший з яких виготовлено 1913 року, настінні годинники, гасові лампи, заварнички та цукерниці. Є копії газетних публікацій того часу з розповідями про популярний у Вінниці торговельний заклад. Серед інших документів — дипломи та грамоти, якими було відзначено тодішнього власника магазину Мойсея Флігельтуба. Їх копії привіз до Вінниці з Америки правнук колишнього власника магазину.

Саме після ознайомлення з ними небайдужі до історії рідного міста вінничани відкрили такий само магазин, який був сто років тому. Не дивно, що вечір німого кіно на тему «Ілюзіон «Амбросьє» запрошує» відбудеться саме в такому місці. «Амбросьє» — назва першого в місті кінотеатру. Мандрівку в часі для гостей здійснить краєзнавець, молодий історик, керівник громадської організації «Історія Вінниці» Олександр Федорищен.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

ФОТОФАКТ

У Національному університеті «Києво-Могилянська академія» відбувся день донора.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

На запалення факела зібралося все село

Зліва направо: заступник голови Івано-Франківської облдержадміністрації Руслан Гусак, голова Галицької РДА Григорій Івасишин, голова Галицької райради Петро Стрембіцький та сільський голова Тумир Василь Саранчук запалюють газовий факел.

На Івано-Франківщині газифіковано вже близько 90 відсотків усіх населених пунктів. Не оминули блага цивілізації й село Тумир Галицького району, в якому налічується близько 300 дворів. Під час урочистого введення в експлуатацію газопроводу чи не всі тумирці зібралися в центрі села, щоб поглянути, як загориться блакитний вогник у населеному пункті, який за іншими картами, розташований в «кінці географії».

За словами заступника голови Івано-Франківської обласної державної адміністрації Руслана Гусака, новий підвідний газопровід, протяжністю 4,5 км, коштував обласному бюджету 700 тисяч гривень. Витрати — близько 160 тисяч гривень — за проведення розвідного газопроводу, тобто окремої труби до кожної оселі, візьмуть на себе мешканці села. Наразі розведено 2,8 км таких труб. Також Р. Гусак повідомив, що до кінця року на території області буде газифіковано щонайменше три населені пункти.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Фото **Миколи МАЦЮКА.**

Міліція витягла чоловіка з труни

Посварившись із дружиною, чоловік грюкнув дверима й пішов тинятися нічним Житомиром. Повертатися вперто не бажав, але ж надворі холодно. А горілка ж ненадовго зігріває. Та й спати хотілося. У будинку, де знаходиться його квартира, — бюро ритуальних послуг. От 33-річний житомирянин і знайшов вихід. Розбивши скло, він забрався всередину, вибрав «найзручнішу» труну, в яку й уклався спати, ще й кришкою накрився. Але дзенькіт почули сусіди й викликали міліцію. Правоохоронці спершу дивувалися, що, мовляв, робити злодіям у такому закладі: скло розбите, нікого в приміщенні не видно. А потім здивувалися ще більше, коли кришка однієї з трун піднялася й звідти піднявся аж ніяк не «нічний привид», а не зовсім тверезий чоловік.

Олексій КАВУН.
Житомир.

Миколай уже чекає на листи

На Закарпатті листи до святого Миколая, у рамках Всеукраїнської акції «Миколай про тебе не забуде», можна надсилати до 16 грудня за адресою: Ужгород, Головпошта, а/с 1 «а», «Святому Миколаю».

Поштарі звертаються до малечі так: «Любі діти! Щороку в холодні грудневі ночі, коли навколо все вкрите снігом, у віконечка, де живуть хороші й чемні хлопчики та дівчатка, заглядає добрий святий Миколай. Він приходить непомітно, і тільки до тих, хто слухався та допомагав мамі й татові протягом усього року. Але щоб про це дізнався святий Миколай, йому треба надіслати свого листа, в якому слід описати всі свої хороші справи та вчинки, а якщо ви самі не зможете цього зробити, то попросіть тата чи маму написати й відіслати цього листа. Для того щоб Миколай порадів за вас, можете надіслати цікаві малюнки про нього, зиму та веселі зимові свята. А ваш лист у далеку країну Лапландію, де серед дрімучих лісів і вічних морозів живе добрий святий Миколай, надішлють його помічники-миколайчики із Закарпаття!»

Василь НИТКА.
Ужгород.

Сонячне та місячне затемнення допоможуть кинути курити

Цього місяця відбудеться одразу два затемнення: 14 листопада — сонячне, 28-го — місячне. Хоча в Україні їх не можна буде побачити, проте астрологи застерігають — ці явища можуть серйозно впливати на людей. Співзасновник Союзу астрологів України, голова Київської обласної організації Союзу астрологів України Олена Осипенко вчора навіть провела прес-конференцію, щоб попередити про можливі ризики. Зокрема, вона радить українцям до кінця місяця не розпочинати нових справ. «А ось щось кинути буде легко. Наприклад, курити», — впевнена О. Осипенко. Утім, успішно забути про цигарки нашим співгромадянам може допомогти й думка про те, що 16 грудня набуває чинності закон про обмеження місць куріння.

Причину аварії встановить слідство

ВІДГОМІН ПОДІЇ

«Голос України» вже повідомляв про аварію пасажирського поїзда «Київ—Севастополь», чотири вагони якого зійшли з рейок просто на станції Запоріжжя—1. Щодо уточнень, то вони такі: інцидент відбувся що до виходу потяга на головну колію, у кількох сотнях метрів від місця, з якого він рушив, і лише набирав швидкість. Через те, навіть той, сьомий вагон, де перебувало, зокрема, і 12 дітей, ліг на бік настільки плавно й, на щастя, ніхто не постраждав. Зокрема ані госпіталізованих, ані навіть таких, кому допомога надавалася на місці, не було. О 8:45 вже новим потягом усі пасажири аварійних вагонів рушили до Криму. І ще: рух поїздів по станції Запоріжжя—1 не припинявся ані на хвилину. У свою чергу огляд місця аварії показує, що її причиною стало все ж несподіване переведення стрілок просто посередині поїзда, що рухався, що могло статися як з вини диспетчера, так і через несправність на станції Запоріжжя—1 якоїсь із ділянок системи автоматики, телемеханіки та зв'язку. Версія «диверсії» чи зовнішнього втручання була відкинута відразу. Тому що саме спричинило аварію, покаже слідство — Президент Віктор Янукович з цього приводу дав спеціальне доручення Генпрокуратури України.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

ФОТОФАКТ

У Львові святкують 94-ту річницю Західноукраїнської Народної Республіки. Товариство «Пам'ять» провело в місті театралізоване військово-історичне дійство, де були відтворені події 1918 року.

Фото Євгенія КРАВСА.

СПОРТ

Названо склад збірної

Футбол. Тренерський штаб назвав склад збірної України, який готуватиметься до поєдинку проти команди Болгарії (Софія, 14 листопада).

Воротарі — Андрій П'ятов («Шахтар», Донецьк), Олександр Бандура («Металург», Донецьк), Сергій Погорілий («Таврія», Сімферополь); **оборонці** — В'ячеслав Шевчук, Олександр Кучер, Ярослав Ракицький (усі — «Шахтар»), Тарас Михалик, Євген Хачериді (обидва — «Динамо», Київ), Віталій Мандзюк, Артем Федецький (обидва — «Дніпро», Дніпропетровськ), Богдан Бутко («Іллічівець», Маріуполь), Євген Селін («Ворскла», Полтава); **півоборонці** — Олег Гусєв, Денис Гармаш, Андрій Ярмоленко (усі — «Динамо»), Євген Коноплянка, Руслан Ротань (обидва — «Дніпро»), Сергій Назаренко («Таврія», Сімферополь), Роман Безус («Ворскла»), Тарас Степаненко («Шахтар»), Анатолій Тимощук («Баварія», Німеччина); **нападники** — Євген Селезньов («Дніпро»), Антон Шиндер («Таврія»).

Руками Ващука...

Відбулося жеребкування 1/4 фіналу Кубка України. Церемонію провів колишній оборонець збірної країни та київського «Динамо» Владислав Ващук.

Отже, зустрінуться: «Арсенал» — «Чорноморець», «Волинь» — «Дніпро», «Шахтар» — «Карпати», «Севастополь» — «Таврія». Базовим днем етапу визначили 17 квітня 2013 року.

Стартували з нічиєї

Футзал. Таїланд. Чемпіонат світу. Українці у стартовому матчі лише на передостанній хвилині врятувалися від поразки. **Україна — Парагвай. 3:3. Голи:** Павленко, 2, 39, Шутурма, 34 — Айяла, 8, 29, 36.

Наступний матч на турнірі наша команда зіграє 4 листопада проти збірної Таїланду. Пряма телетрансляція на Першому національному, початок о 14:00.

Попереду — буковинці

Футбол. XII чемпіонат України серед ВНЗ. **Інформаційну підтримку змаганням надає «Голос України».** 4-й тур.

«Університет» (Чернівці) — «Юнга—Морська академія» (Одеса). 5:2. «Легпром» (Київ) — «Тернопіль-Університет». 3:3. «Податковий університет» (Ірпінь) — «Буревісник» (Кременець). 1:1.

Перенесений матч 2-го туру. «Податковий університет» — «Тернопіль-Університет». 0:1.

	В	Н	П	М	О
1. «Університет»	2	1	0	13—4	7
2. «Тернопіль-Педуніверситет»	2	1	1	9—7	7
3. «Легпром»	1	3	0	8—7	6
4. «Буревісник»	1	1	1	5—5	4
5. «Юнга—Морська академія»	1	1	1	5—7	4
6. «Податковий університет»	0	1	1	1—2	1
7. «Меркурій-КНТЕУ»	0	0	3	4—13	0

Тури на екрані

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга.

16-й тур.

17 листопада (субота). 13:30. «Говерла» — «Чорноморець» (Футбол). 16:00. «Металург» Зп — «Зоря» (Футбол). 18:30. «Металург» Д — «Динамо» (Футбол). 19:30. «Арсенал» — «Шахтар» (2+2).

18 листопада (неділя). 13:30. «Таврія» — «Дніпро» (Футбол). 15:30. «Іллічівець» — «Металіст» (Футбол). 15:30. «Кривбас» — «Ворскла» (2+2). 17:30. «Карпати» — «Волинь» (2+2).

17-й тур.

23 листопада (п'ятниця). 19:15. «Чорноморець» — «Кривбас» (Футбол).

24 листопада (субота). 13:30. «Ворскла» — «Волинь» (Футбол). 16:00. «Шахтар» — «Говерла» (Футбол, Перший національний). 18:30. «Зоря» — «Металург» Д (Футбол).

25 листопада (неділя). 13:30. «Іллічівець» — «Карпати» (Футбол). 17:00. «Динамо» — «Арсенал» (2+2).

26 листопада (понеділок). 19:00. «Металіст» — «Таврія» (2+2). 21:00. «Дніпро» — «Металург» Зп (2+2).

18-й тур.

30 листопада (п'ятниця). 17:00. «Говерла» — «Динамо» (Футбол). 19:00. «Кривбас» — «Шахтар» (2+2).

1 грудня (субота). 13:30. «Металург» Зп — «Металіст» (Футбол). 16:00. «Металург» Д — «Дніпро» (Футбол). 17:30. «Карпати» — «Ворскла» (Футбол).

2 грудня (неділя). 13:30. «Таврія» — «Іллічівець» (Футбол). 15:30. «Волинь» — «Чорноморець» (2+2). 17:30. «Арсенал» — «Зоря» (2+2).

У Луганську розпочався VI Міжнародний фестиваль «Циркове майбутнє» (Укрінформ)

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про насіння і садивний матеріал»

Верховна Рада України **постановляє**:

Внести зміни до Закону України «Про насіння і садивний матеріал» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 13, ст. 92; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267; 2010 р., № 9, ст. 76), виклавши його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про насіння і садивний матеріал

Цей Закон визначає основні засади виробництва та обігу насіння і садивного матеріалу, а також порядок здійснення державного контролю за ними.

Дія цього Закону не поширюється на обіг насіння і садивного матеріалу генетично модифікованих організмів (рослин), що регулюється спеціальним законодавством.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

насіння — генеративні і вегетативні органи рослин, що використовуються для їх відтворення;

садивний матеріал — рослини та їх вегетативні органи (частини), придатні для відтворення цілісного організму рослин;

насінництво — галузь рослинництва, що забезпечує виробництво насіння і садивного матеріалу сортів культурних рослин, сертифікацію та здійснення державного контролю у процесі його обігу;

первинні ланки насінництва — посіви (насадження) розсадників добору і розмноження визнаного сорту добазового насіння;

розсадництво — галузь рослинництва, що забезпечує виробництво, створення маточних насаджень, сертифікацію, здійснення державного контролю у процесі обігу садивного матеріалу;

первинні ланки розсадництва — маточні насадження багаторічних рослин, створені з використанням вихідного садивного матеріалу визнаних сортів у базових розсадниках, і садивний матеріал, що з них отримується;

об'єкти насінництва та розсадництва — насіння та садивний матеріал сортів, клонів, ліній, гібридів, популяцій, сортосумішей сільськогосподарських, лісових, квітково-декоративних, лікарських рослин;

фітосанітарний контроль — перевірка наявності шкодочинних організмів та вірусних і мікоплазмових збудників хвороб у насінні та садивному матеріалі;

категорія насіння і садивного матеріалу — належність визначеного насіння і садивного матеріалу до певного етапу відтворення сорту та фітосанітарного стану.

Категорії насіння і садивного матеріалу:

добазове насіння — насіння первинних ланок насінництва, яке використовують для подальшого його розмноження і отримання базового насіння;

базове насіння — насіння, отримане від послідовного розмноження добазового насіння;

сертифіковане насіння — насіння, отримане від послідовного розмноження базового насіння.

До насіння категорій добазове, базове і сертифіковане належить садивний матеріал картоплі та лікарських культур з урахуванням особливостей їх розмноження;

вихідний садивний матеріал багаторічних рослин — безвірусні рослини або частини рослин сортів, клонів, створені внаслідок селекційної роботи для подальшого розмноження;

базовий садивний матеріал багаторічних рослин — безвірусні рослини або частини рослин сортів, клонів, отримані від послідовного розмноження вихідного садивного матеріалу і призначені для створення маточних насаджень;

сертифікований садивний матеріал багаторічних рослин — безвірусні рослини сортів, клонів, отримані від розмноження базового садивного матеріалу і призначені для закладення промислових насаджень.

До садивного матеріалу категорій вихідний, базовий, сертифікований належать також виноград, хміль, плодові, ягідні, горіхоплідні, малопоширені, декоративні та лісові рослини з урахуванням особливостей їх розмноження;

базове маточне насадження — спеціальне насадження, створене з вихідного садивного матеріалу і призначене для отримання сертифікованого садивного матеріалу;

базовий розсадник — суб'єкт розсадництва з відповідною матеріально-технічною базою, визначений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику, який займається отриманням або розмноженням садивного матеріалу багаторічних рослин категорій вихідний та базовий;

партія насіння і садивного матеріалу — визначена кількість однорідного за якістю насіння або садивного матеріалу однієї категорії;

паковання — одиниця затареного чи розфасованого насіння (пакет, торбинка, мішок, контейнер тощо);

пакування — процес розкладання (фасування) відповідної маси насіння у тару (паковання);

сортові якості насіння і садивного матеріалу — сукупність морфологічних ознак, за якими визначається належність рослини до відповідного сорту;

посівні якості насіння — сукупність показників якості насіння, що характеризують його придатність до сівби (садіння);

товарні якості садивного матеріалу — сукупність біометричних показників садивного матеріалу, встановлених нормативними документами, згідно з якими ведеться сортування і визначення господарської придатності садивного матеріалу;

розсадники добору — ланка розмноження насіння, яке відбирається від кращих рослин для закладання розсадників розмноження;

розсадники розмноження — ланки розмноження насіння, отриманого з розсадників добору;

маркування садивного матеріалу — етикетка із зазначенням реквізитів виробника, культури, сорту, підщепи, віку, категорії і товарної якості рослин;

сортова чистота (типовість) — відношення числа рослин сорту, який сертифікується, до їх загальної кількості в посівах (насадженнях);

кондиційне насіння — насіння, сортові та посівні якості якого відповідають вимогам нормативних документів;

некондиційне насіння — насіння, що не відповідає за якісними показниками вимогам нормативних документів;

система насінництва та розсадництва — комплекс взаємопов'язаних організаційних, наукових і агротехнічних заходів, спрямованих на забезпечення виробництва, реалізації та використання насіння і садивного матеріалу сільськогосподарських, лісових, декоративних та лікарських рослин;

Реєстр сортів рослин України (Реєстр сортів) — Державний реєстр сортів рослин, придатних для поширення в Україні;

Державний реєстр виробників насіння і садивного матеріалу — перелік суб'єктів насінництва та розсадництва, яким надано право виробляти та реалізувати насіння та/або садивний матеріал;

маркування насіння — етикетка із зазначенням реквізитів виробника, культури, сорту, категорії, номера партії насіння;

інспектування — складське, лабораторне оцінювання стану та сортової чистоти (типовості) насіннєвих посівів, багаторічних насаджень, насіння і садивного матеріалу;

державний контроль у сфері насінництва та розсадництва — діяльність уповноважених органів державного нагляду (контролю) в межах їх повноважень щодо виявлення та запобігання порушенням вимог законодавства;

сортовий контроль — діяльність щодо визначення сортової чистоти (типовості) насіння, садивного матеріалу або маточних насаджень багаторічних рослин шляхом інспектування насіннєвих посівів та/або насаджень багаторічних рослин, ділянкового та лабораторного сортового контролю;

насіннєвий контроль — державний та внутрішньогосподарський контроль сортових і посівних якостей насіння (садивного матеріалу);

ділянковий та лабораторний сортовий контроль — визначення сортової чистоти (типовості), ступеня чоловічої стерильності у стерильних аналогів сортів, ліній та простих міжлінійних гібридів, а також встановлення відповідності контрольної проби насіння стандартному зразку, що проводиться шляхом висіву насіння на ділянках з наступною оцінкою рослин;

державний резервний насіннєвий фонд — запас базового та сертифікованого насіння, що використовується за рішенням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику;

оновлення насіння і садивного матеріалу — періодична заміна сертифікованого насіння, маточних насаджень багаторічних рослин у порядку сортозаміни або сортооновлення;

сільськогосподарські рослини — культурні рослини, представлені сортами (гібридами), що використовуються для виробництва сільськогосподарської сировини і продуктів харчування;

багаторічні рослини — рослини, розвиток яких відбувається понад два вегетаційні періоди;

лісові рослини — лісові дерева і кущі, які використовуються в лісовому господарстві;

декоративні рослини — квіти, газонні трави, цибулини, бульбоцибулини, сіянці і саджанці, живці, мікроживці та рослини-регенеранти, які використовуються в декоративних цілях;

лікарські рослини — дикорослі та культурні рослини або їх частини (насіння, бруньки, квіти, плоди, стебла, кореневища), які використовуються в медицині для виготовлення лікарських препаратів;

атестація суб'єктів насінництва та розсадництва — процедура, за наслідками якої здійснюється внесення виробника до Державного реєстру виробників насіння і садивного матеріалу (далі — Реєстр виробників);

сертифікація насіння і садивного матеріалу — комплекс заходів контролю на всіх етапах розмноження насіння і садивного матеріалу, спрямованих на визначення їх сортових та посівних якостей;

сертифікат на насіння — документ, що засвідчує сортові та посівні якості насіння, садивного матеріалу;

сертифікат на садивний матеріал — документ, що засвідчує походження, санітарний стан і товарну якість садивного матеріалу;

садивний матеріал (in vitro) — отриманий способом виділення окремих або групи ізольованих клітин чи органів з маточних рослин;

культура меристем (in vitro) — спосіб вегетативного розмноження багаторічних рослин на основі виділення окремих або групи ізольованих клітин чи органів з подальшим відтворенням цілісного рослинного організму на штучному поживному середовищі в асептичних умовах з адаптацією до навколишнього середовища;

лісонасіннєва база — природні та штучно створені насадження з цінними спадковими ознаками, призначені для заготівлі лісового насіння;

арбітражне (експертне) визначення сортових та посівних якостей насіння і садивного матеріалу — процедура, яка проводиться методом польового інспектування, ділянкового і лабораторного сортового контролю та методом аналізу проб, відібраних від партії насіння та/або садивного матеріалу, і встановлює відповідність сортових та посівних якостей насіння і садивного матеріалу вимогам нормативних документів у сфері насінництва та розсадництва;

насіннєві схеми Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) — набір процедур, методів і прийомів, за допомогою яких здійснюється моніторинг якості насіння в процесі розмноження і які гарантують підтримання та збереження достовірності сорту та її сортової чистоти.

Стаття 2. Об'єкти насінництва та розсадництва

До об'єктів насінництва та розсадництва належать:

види рослин;

сорти рослин (клон, лінія, гібрид, популяція);

насіння і садивний матеріал;

насінницькі посіви та насадження.

Стаття 3. Суб'єкти насінництва та розсадництва

До суб'єктів насінництва та розсадництва належать фізичні та юридичні особи, яким надано право займатися виробництвом, реалізацією насіння і садивного матеріалу відповідно до закону.

Стаття 4. Законодавство України про насіння і садивний матеріал

Законодавство України про насіння і садивний матеріал базується на Конституції України і складається з цього Закону, Закону України «Про охорону прав на сорти рослин», інших законів та нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до них.

Розділ II
ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ НАСІННИЦТВА ТА РОЗСАДНИЦТВА

Стаття 5. Органи, що здійснюють державне управління у сфері насінництва та розсадництва

Державне управління у сфері насінництва та розсадництва здійснюють Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику, та центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

Стаття 6. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері насінництва та розсадництва

До повноважень Кабінету Міністрів України у сфері насінництва та розсадництва належать:

забезпечення проведення державної політики та організація здійснення державного контролю у сфері насінництва та розсадництва;

визначення пріоритетних напрямів розвитку насінництва та розсадництва;

координація діяльності центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику;

забезпечення розроблення і виконання загальнодержавних програм розвитку насінництва та розсадництва;

прийняття в межах повноважень нормативно-правових актів з питань насінництва та розсадництва і контроль за їх виконанням;

державна підтримка розвитку насінництва та розсадництва і державне регулювання ринку насіння;

організація міжнародного співробітництва з питань насінництва та розсадництва.

Стаття 7. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику у сфері насінництва та розсадництва

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику у сфері насінництва та розсадництва, належать:

забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері сільськогосподарського, лісового, декоративного насінництва та розсадництва;

здійснення державного управління у сфері насінництва та розсадництва;

розроблення та організація виконання державних програм розвитку селекції, насінництва та розсадництва;

прийняття нормативно-правових актів щодо виробництва, реалізації та використання насіння і садивного матеріалу відповідно до закону;

забезпечення формування державного резервного насіннєвого фонду і контроль за ефективним використанням цього фонду;

організація та координація діяльності органів державного контролю у сфері насінництва та розсадництва — органів сертифікації насіння та/або садивного матеріалу;

координація діяльності підприємств, пов'язаної з проведенням державного випробовування сортів сільськогосподарських рослин;

сприяння розвитку ринку насіння і садивного матеріалу;

організація ведення державного обліку об'єктів постійної лісонасіннєвої бази;

створення системи зонального лісового і декоративного насінництва та розсадництва;

участь у міжнародному співробітництві з питань насінництва та розсадництва, а також виконання міжнародних договорів України у цій сфері.

Стаття 8. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі у сфері насінництва та розсадництва, належать:

здійснення державного контролю за дотриманням вимог законодавства у сфері насінництва та розсадництва;

ведення Реєстру виробників;

забезпечення перевірки насіння на посівні та сортові якості та видача відповідних документів, передбачених нормативно-правовими актами;

забезпечення відповідно до закону контролю за виробництвом, розмноженням, збереженням, реалізацією та використанням насіння і садивного матеріалу, поліпшенням їх сортових, посівних і врожайних якостей;

забезпечення сертифікації насіння і садивного матеріалу сільськогосподарських, декоративних та лісових рослин у встановленому порядку;

здійснення державного контролю за дотриманням суб'єктами господарювання усіх форм власності у сфері насінництва та розсадництва вимог законодавства про насіння і садивний матеріал;

видача дозволів на ввезення в Україну насіння і садивного матеріалу, не внесених до Реєстру сортів рослин України;

забезпечення сертифікації лісового насіння і садивного матеріалу;

здійснення атестації суб'єктів насінництва та розсадництва для надання права на виробництво та реалізацію насіння і садивного матеріалу;

проведення експертизи проектно-кошторисної документації на створення та зрошення насаджень плодових, ягідних, горіхоплідних, малопоширених культур, винограду, хмелю та інших багаторічних насаджень;

участь у межах повноважень у міжнародному співробітництві з питань здійснення контролю та сертифікації насіння і садивного матеріалу.

Розділ III
СИСТЕМА НАСІННИЦТВА ТА РОЗСАДНИЦТВА

Стаття 9. Організація системи насінництва та розсадництва

Система насінництва та розсадництва складається з ланок добазового, базового і сертифікованого насінництва та розсадництва, державного резервного насіннєвого фондів колекційних маточних насаджень багаторічних рослин.

Стаття 10. Наукове забезпечення насінництва та розсадництва

Наукове забезпечення насінництва та розсадництва здійснюють Національна академія аграрних наук України, Національна академія наук України, інші науково-дослідні установи, наукові організації та фізичні особи, які проводять наукові дослідження у сфері насінництва та розсадництва, а також наукові організації та їх дослідні господарства, що діють у системі вищої професійної освіти в цій сфері, відповідно до своїх повноважень (прав), а також інші організації, що проводять дослідження у сфері насінництва в установленому законом порядку, а саме:

проводять наукові дослідження з питань сортовивчення, насінництва та розсадництва;

співпрацюють з науковими установами інших держав.

Стаття 11. Державний резервний насіннєвий фонд

Державний резервний насіннєвий фонд створюється в обсягах, затверджених Кабінетом Міністрів України, для забезпечення насінням і садивним матеріалом районів, що не виробляють власного насіння і садивного матеріалу або мають обмежені можливості для його виробництва, надання допомоги у разі знищення або пошкодження насінницьких посівів та насаджень внаслідок стихійного лиха, а також для забезпечення сортооновлення, сортозаміни та реалізації насіння і садивного матеріалу за міжнародними договорами України.

Кабінет Міністрів України затверджує загальний обсяг формування державного резервного насіннєвого фонду в обсязі не менше п'яти відсотків потреби держави в насінні та садивному матеріалі.

Заготівля насіння і садивного матеріалу до державного резервного насіннєвого фонду здійснюється в порядку, встановленому законом, що визначає засади здійснення закупівлі товарів, робіт та послуг за державні кошти.

Формування партій насіння з товарного зерна забороняється.

Стаття 12. Право на виробництво та використання насіння і садивного матеріалу

Суб'єкти насінництва та розсадництва мають право розмножувати, заготовляти та використовувати насіння і садивний матеріал сортів рослин (клонів, ліній, гібридів) за дозволом відповідного володільця патенту на використання сорту, якщо їх виробничі умови відповідають атестаційним вимогам, що встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику.

Закладання багаторічних насаджень плодових, ягідних, горіхоплідних, малопоширених культур, винограду та хмелю проводиться згідно з проектно-кошторисною документацією на їх створення та зрошення. Експертизу проектно-кошторисної документації проводить центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, на платній основі.

Розмір плати та порядок проведення експертизи відповідної проектно-кошторисної документації встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Право на виробництво добазового, базового та сертифікованого насіння, гібридів першого покоління, вихідного, базового та сертифікованого садивного матеріалу багаторічних рослин, культури меристем (in vitro), садивного матеріалу однорічних культур надається суб'єктам насінництва та розсадництва, які за результатами атестації внесені до Реєстру виробників. Положення про Реєстр виробників, порядок проведення відповідної атестації затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує

формування та реалізує державну аграрну політику.

За результатами атестації рішення про внесення заявника до Реєстру виробників або відмову у внесенні до цього реєстру приймається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, протягом десяти робочих днів з дня надходження заяви та відповідних документів.

Підставами для відмови у внесенні до Реєстру виробників є:
невідповідність поданих документів вимогам закону;
виявлення у поданих документах недостовірної інформації.

Рішення про виключення суб'єкта насінництва та розсадництва з Реєстру виробників приймається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, у разі:
подання суб'єктом насінництва та розсадництва заяви про виключення з Реєстру виробників;
наявності відомостей про припинення юридичної особи чи підприємницької діяльності фізичною особою — підприємцем;
неподання у встановлений строк інформації про зміни, внесені до документів, які додаються до заяви про внесення до Реєстру виробників.

Внесення суб'єктів насінництва та розсадництва до Реєстру виробників проводиться щорічно за результатами атестації.

Рішення про відмову у внесенні до Реєстру виробників, виключення з Реєстру виробників може бути оскаржено до суду.

Суб'єкти насінництва та розсадництва, не внесені до Реєстру виробників, не мають права виробляти насіння і садивний матеріал для реалізації.

Стаття 13. Права та обов'язки виробників насіння і садивного матеріалу

Виробники насіння і садивного матеріалу мають право:
на перевагу при розташуванні насіннєвих посівів сортів рослин (клонів, ліній, гібридів) перехреснозапильних культур перед іншими товаровиробниками;
вимагати відшкодування завданих збитків від перехресного запилення рослин вирощуваного сорту іншим сортом внаслідок невиконання сусіднім виробником умов укладеного з ним договору щодо розміщення посівів перехреснозапильників;
звертатися до відповідних органів виконавчої влади та до суду в разі порушення прав, наданих їм цим Законом;
брати участь у виконанні державних цільових програм щодо виробництва насіння і садивного матеріалу;
брати участь у формуванні державного резервного насіннєвого фонду.

Порядок узгодження розташування насіннєвих посівів встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику.

Виробники насіння і садивного матеріалу зобов'язані:
вирощувати насіння і садивний матеріал сортів, внесених до Реєстру сортів, в обсязі, визначеному ліцензійним договором;
додержуватися технологічних і методичних вимог насінництва та розсадництва щодо збереження сортової чистоти, біологічних і урожайних властивостей сорту та посівних якостей насіння;
гарантувати відповідність насіння і садивного матеріалу, що підлягає реалізації, сортовій чистоті (типовості) і посівним якостям, зазначеним у сертифікатах на насіння та садивний матеріал;
зберігати дублікати проб насіння і садивного матеріалу (відповідно до біологічної здатності) упродовж строку дії сертифіката на насіння;
вести по кожному сорту насінницьку документацію за встановленими формами і зберігати її протягом трьох років;
додержуватися встановленого порядку пакування, маркування, транспортування та зберігання насіння і садивного матеріалу відповідно до вимог нормативно-правових актів та стандартів;
відшкодовувати матеріальні збитки споживачу в разі реалізації йому некондиційного насіння чи садивного матеріалу;
здійснювати внутрішньогосподарський контроль за виробництвом і обігом насіння і садивного матеріалу.

Посадові особи суб'єктів насінництва та розсадництва всіх форм власності і господарювання, реалізатори насіння і садивного матеріалу в разі проведення контрольних заходів зобов'язані сприяти інспекторам у виконанні їх функцій.

Виробники насіння і садивного матеріалу можуть мати також інші права та обов'язки, визначені законом.

Стаття 14. Використання насіння і садивного матеріалу сортів рослин суб'єктами насінництва та розсадництва

Суб'єкти насінництва та розсадництва можуть використовувати сорти насіння і садивного матеріалу рослин відповідно до Закону України «Про охорону прав на сорти рослин».

Розділ IV
ОБІГ НАСІННЯ І САДИВНОГО МАТЕРІАЛУ

Стаття 15. Введення в обіг насіння і садивного матеріалу

Насіння і садивний матеріал вводять в обіг після їх сертифікації.

Насіння, що реалізується за межі України, супроводжується міжнародними сертифікатами.

Насіння і садивний матеріал вважаються сертифікованими, якщо вони:
відповідають вимогам нормативно-правових актів за сортовою чистотою і посівними якостями;
належать до сорту, занесеного до Реєстру сортів рослин України або Реєстру сортів рослин Організації економічного співробітництва та розвитку.

Стаття 16. Вимоги щодо визначення сортових і посівних якостей насіння і садивного матеріалу

При визначенні сортових і посівних якостей насіння і садивного матеріалу використовуються єдині методи та лабораторно-технічні засоби, єдина термінологія і нормативна документація.

Норми сортових і посівних якостей насіння і садивного матеріалу встановлюються нормативними документами у сфері насінництва та розсадництва.

Стаття 17. Визначення сортових і посівних якостей насіння і садивного матеріалу

Визначення сортових якостей насіння і садивного матеріалу здійснюється шляхом інспектування, ділянкового та лабораторного сортового контролю на відповідність сорту морфологічним ознакам, визначеним при його реєстрації.

Інспектування садивного матеріалу, призначеного для реалізації, та багаторічних насаджень плодових, ягідних, горіхоплідних, малопоширених культур, винограду та хмелю, проводиться щорічно незалежно від обсягів виробництва з метою визначення якості та видачі сертифіката.

Якщо посів (насадження) за сортовою чистотою не відповідає вимогам до заявленої категорії, одержане насіння та/або садивний матеріал може бути переведено в нижчу категорію, вимогам якої воно відповідає.

У разі невідповідності посіву (насадження) вимогам нормативних документів, що регламентують сферу насінництва та розсадництва, він вилучається з числа насіннєвих (розсадницьких).

Насіння, яке не може бути використане на посів, продовольчі, кормові або інші цілі, знищується під наглядом державного інспектора територіального органу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, за рахунок власника насіння.

Садивний матеріал, який не може бути використаний для створення багаторічних насаджень або в інших цілях, знищується під наглядом державного інспектора територіального органу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, за рахунок власника садивного матеріалу.

Усі партії насіння і садивного матеріалу повинні супроводжуватися сертифікатами:
насіння — сертифікатом на насіння, що засвідчує сортові та посівні якості;
садивний матеріал — сертифікатом, що засвідчує походження, санітарний стан і товарну якість садивного матеріалу.

У разі якщо насіння та/або садивний матеріал не відповідає вимогам заявленої категорії, державний інспектор територіального органу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, знижує її до тієї категорії, вимогам якої воно відповідає, або надає обґрунтовану відмову у видачі сертифіката.

Використання для сівби/посадки насіння та/або садивного матеріалу, яке не має відповідного сертифіката, забороняється.

Визначення посівних якостей насіння та/або садивного матеріалу шляхом аналізування проб, відібраних від партій насіння та/або садивного матеріалу, здійснюється лабораторіями центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

Проби насіння і садивного матеріалу відбираються від партій насіння та садивного матеріалу державним інспектором територіального органу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

Взяття проб і визначення посівних якостей насіння і садивного матеріалу, що експортуються, здійснюються відповідно до міжнародних правил.

На насіння і садивний матеріал, які за даними лабораторного аналізу відповідають вимогам нормативних документів, їх власнику видається відповідний сертифікат.

Визначення сортових якостей насіння овочевих культур не здійснюється.

Насіння і садивний матеріал, що експортуються, супроводжуються міжнародним і фітосанітарним сертифікатами.

Стаття 18. Проведення сертифікації насіння та садивного матеріалу

Сертифікації підлягає насіння і садивний матеріал сорту, занесеного до Реєстру сортів рослин України, придатних до поширення в Україні, та/або до реєстру сортів рослин Організації економічного співробітництва та розвитку, що вирощується з метою експорту і відповідає вимогам посівних та сортових якостей, передбачених нормативно-правовими актами, що діють у сфері насінництва та розсадництва.

Сертифікація насіння і садивного матеріалу декоративних рослин здійснюється відповідно до окремого порядку згідно із законодавством.

Форма та зміст сертифіката на насіння та/або садивний матеріал затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Сертифікація та видача сертифікатів, ділянковий і лабораторний сортовий контроль, маркування партій насіння, а також визначення сортових та посівних якостей здійснюються на платній основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, і його територіальними органами.

Розмір плати і порядок здійснення сертифікації та видачі сертифікатів, ділянкового та лабораторного сортового контролю, маркування партій насіння, а також визначення сортових та посівних якостей встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Відомості про видачу сертифікатів на насіння та/або садивний матеріал вносяться до Реєстру сертифікатів на насіння та/або садивний матеріал.

Реєстр сертифікатів на насіння та/або садивний матеріал веде центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

Порядок ведення Реєстру сертифікатів на насіння та/або садивний матеріал визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, з метою сертифікації насіння може залучати для проведення польових досліджень суб'єктів насінництва та розсадництва у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику.

Стаття 19. Використання невизнаного насіння і садивного матеріалу

Кондиційне насіння і садивний матеріал сортів, не занесених до Реєстру сортів рослин України, можуть використовуватися для посівних цілей лише у разі, якщо:
їх розмноження передбачено міжнародним договором для вивезення за межі України;
заявник сорту створює запас насіння та садивного матеріалу в період проведення державної науково-технічної експертизи.

У разі складних погодно-кліматичних умов, що призвели до недобору насіння сільськогосподарських рослин, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, може дозволити ввезення насіння сорту, не внесеного до Реєстру сортів рослин України.

Стаття 20. Ввезення та вивезення насіння і садивного матеріалу

Насіння і садивний матеріал дозволяється ввозити в Україну за умови належності його до сорту, який занесений до Реєстру сортів рослин України.

Насіння сорту, який занесений до Реєстру сортів рослин Організації економічного співробітництва та розвитку, тих сільськогосподарських рослин, до схем сортової сертифікації яких приєдналася Україна, ввозиться в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику у сфері насінництва та розсадництва, за умови, що воно призначене для розмноження і наступного вивезення за межі країни.

Митне оформлення насіння і садивного матеріалу здійснюється за наявності сертифікатів країни експортера.

Насіння і садивний матеріал сортів рослин, не занесених до Реєстру сортів рослин України та/або до Реєстру сортів рослин Організації економічного співробітництва та розвитку, ввозяться в Україну для селекційних, дослідних робіт і експонування суб'єктами господарювання незалежно від форми власності на основі підтвердження, що видається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі. Підтвердження надається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, на безоплатній основі в десятиденний строк з дня отримання клопотання про ввезення насіння і садивного матеріалу для селекційних/дослідних робіт і експонування.

Порядок підтвердження для ввезення в Україну насіння і садивного матеріалу сортів рослин для селекційних, дослідних робіт і експонування визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику.

Вивезення насіння та/або садивного матеріалу за межі митної території України здійснюється за дозволом власника сорту та супроводжується міжнародними сертифікатами.

Вивезення за межі митної території України дослідних зразків насіння та/або садивного матеріалу сортів рослин, не занесених до Реєстру сортів рослин України, здійснюється з метою проведення експертизи на придатність до поширення в іншій країні або обміну генофондом, селекційних і науково-дослідних робіт, експонування.

Стаття 21. Маркування та пакування насіння і садивного матеріалу

Насіння і садивний матеріал, що вводяться в обіг, обов'язково маркуються і пакуються в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику.

Стаття 22. Гарантії на насіння і садивний матеріал

Суб'єкт насінництва гарантує відповідність сортових і посівних якостей насіння, а суб'єкт розсадництва — походження, санітарний стан і якість садивного матеріалу згідно з вимогами нормативно-правових актів, про що зазначається у сертифікатах.

На придбане насіння і садивний матеріал гарантії діють протягом строку, визначеного в сертифікаті.

У разі порушення гарантій суб'єкт насінництва та розсадництва несе відповідальність згідно із законом.

Стаття 23. Арбітражне (експертне) визначення якості насіння і садивного матеріалу

Арбітражне (експертне) визначення якості насіння і садивного матеріалу може проводитися на вимогу споживача у лабораторіях, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

Правила експертного визначення якості насіння і садивного матеріалу та порядок оформлення відповідних заяв встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику.

Розділ V
ДЕРЖАВНИЙ НАГЛЯД (КОНТРОЛЬ) У СФЕРІ НАСІННИЦТВА ТА РОЗСАДНИЦТВА

Стаття 24. Державні органи нагляду (контролю) у сфері насінництва та розсадництва

Державний контроль у сфері насінництва та розсадництва здійснюють центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, та його територіальні органи в порядку, встановленому законодавством.

Стаття 25. Посадові особи, які здійснюють державний контроль у сфері насінництва та розсадництва

Організація та здійснення державного контролю у сфері насінництва та розсадництва покладається на керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, — головного державного інспектора сільського господарства України та його заступників, головних державних інспекторів сільського господарства в Автономній Республіці Крим, областях, районах та їх заступників, на старших державних та державних інспекторів, які призначаються на посади і звільняються з посад в установленому законодавством порядку.

На посадових осіб, яким надано повноваження головних державних інспекторів сільського господарства, та їх заступників, старших державних та державних інспекторів поширюється дія Закону України «Про державну службу».

Стаття 26. Повноваження посадових осіб з питань нагляду (контролю) у сфері насінництва та розсадництва

Посадові особи з питань нагляду (контролю) у сфері насінництва та розсадництва у межах своїх повноважень мають право:
контролювати додержання суб'єктами насінництва та розсадництва незалежно від форми власності методичних і технологічних вимог;
давати обов'язкові для виконання суб'єктами насінництва та розсадництва вказівки про усунення порушень щодо ведення насінництва та розсадництва та визначати строк усунення виявлених порушень;
безперешкодного доступу в будь-яке місце вирощування, оброблення та зберігання насіння і садивного матеріалу відповідно до закону;
ознайомлюватися з документацією щодо насінництва та розсадництва, відкривати будь-яке паковання з насінням чи садивним матеріалом для відбору контрольних проб;
накладати на винних осіб адміністративні стягнення за порушення вимог цього Закону та інших нормативно-правових актів;
зупиняти або забороняти реалізацію будь-якого насіння і садивного матеріалу, якщо під час перевірки виявлено невідповідність їхніх якісних показників нормативним документам;
порушувати клопотання про позбавлення права на виробництво та реалізацію насіння і садивного матеріалу у разі систематичного порушення цього Закону, інших нормативно-правових актів чи нормативних документів у сфері насінництва та розсадництва;
виконувати інші повноваження, визначені законом відповідно до їх компетенції.

Розділ VI
ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА СЕЛЕКЦІЇ, НАСІННИЦТВА ТА РОЗСАДНИЦТВА

Стаття 27. Державна підтримка селекції, насінництва та розсадництва

Державна підтримка селекції, насінництва та розсадництва здійснюється в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України на відповідний рік.

Розділ VII
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ НАСІННИЦТВА ТА РОЗСАДНИЦТВА

Стаття 28. Відповідальність за порушення законодавства у сфері насінництва та розсадництва

Особи, винні в порушенні законодавства у сфері насінництва та розсадництва, несуть відповідальність згідно із законом.

Суб'єкт насінництва та розсадництва може бути позбавлений права займатися виробництвом, реалізацією та використанням насіння і садивного матеріалу в разі систематичного порушення атестаційних вимог або законодавства у сфері насінництва та розсадництва.

Накладення стягнення не звільняє винних осіб від відшкодування збитків у випадках і порядку, передбачених законом.

Розділ VIII
МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ У СФЕРІ НАСІННИЦТВА ТА РОЗСАДНИЦТВА

Стаття 29. Участь у міжнародному співробітництві у сфері насінництва та розсадництва

Україна бере участь у міжнародному співробітництві у сфері насінництва та розсадництва, зокрема на основі міжнародних договорів України.

Участь України у міжнародному співробітництві у сфері насінництва та розсадництва здійснюється в порядку, встановленому законом.

У разі якщо міжнародними договорами України встановлено інші правила, ніж ті, що містяться в цьому Законі, застосовуються правила міжнародних договорів України.

Розділ IX
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:
підготувати та внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;
прийняти нормативно-правові акти, що випливають із цього Закону;
привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити перегляд і скасування міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону».

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 2 жовтня 2012 року. № 5397-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Кодексу цивільного захисту України

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) частину першу статті 15 після слів «органів внутрішніх справ» доповнити словами «служби цивільного захисту»;

2) доповнити статтею 175^2 такого змісту:

«Стаття 175^2. Здійснення суб'єктом господарювання господарської діяльності без декларації відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства у сфері пожежної безпеки

Початок роботи новоутворених підприємств або початок використання суб'єктом господарювання об'єктів нерухомості без зареєстрованої декларації відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства у сфері пожежної безпеки, для яких подання такої декларації є обов'язковим, —

тягне за собою накладення штрафу на громадян — суб'єктів підприємницької діяльності і посадових осіб — від сорока до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

3) у статті 223:

частину першу після слів «пожежної безпеки» доповнити словами «здійсненням суб'єктом господарювання господарської діяльності без декларації відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства у сфері пожежної безпеки», а після цифр «175» доповнити цифрами «175^2»;

у частині другій:

у пункті 1 слова «до семи» та «до десяти» замінити відповідно словами «до сімдесяти» та «до ста»;

у пункті 1^1 слова «до шести» та «до дев'яти» замінити відповідно словами «до п'ятдесяти» та «до вісімдесяти»;

у пункті 2 слова «до шести» та «до восьми» замінити відповідно словами «до п'ятдесяти» та «до вісімдесяти».

2. У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 35-37, ст. 446):

1) частину другу статті 18 викласти в такій редакції:

«2. Окружним адміністративним судам підсудні адміністративні справи:

1) однією зі сторін в яких є орган державної влади, інший державний орган, орган влади Автономної Республіки Крим, обласна рада, Київська, Севастопольська міська рада, їх посадова чи службова особа, крім випадків, передбачених цим Кодексом, та крім справ щодо їх рішень, дій чи бездіяльності у справах про адміністративні проступки та справ, які підсудні місцевим загальним судам як адміністративним судам;

2) про застосування у випадках, передбачених законом, заходів реагування у сфері державного нагляду (контролю), якщо вони можуть бути застосовані виключно за судовим рішенням»;

2) абзац другий частини другої статті 99 після першого речення доповнити новим реченням такого змісту: «Для звернення до адміністративного суду суб'єкта владних повноважень щодо справ, зазначених у пункті 5 частини першої статті 183^2 цього Кодексу, встановлюється 15-денний строк, який обчислюється з дня виявлення суб'єктом владних повноважень підстав для звернення до адміністративного суду»;

3) у статті 183^2:

частину першу доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) застосування у випадках, передбачених законом, заходів реагування у сфері державного нагляду (контролю), якщо вони можуть бути застосовані виключно за судовим рішенням»;

у частині другій слова «частиною першою» замінити словами та цифрами «пунктами 1-4 частини першої»;

друге речення частини третьої виключити;

пункт 6 частини шостої викласти в такій редакції:

«6) висновок суду про повне або часткове задоволення чи відмову у задоволенні вимог адміністративного позову з посиланням на досліджені судом докази»;

доповнити частинами дванадцятою та тринадцятою такого змісту:

«12. Особа має право подати заяву про скасування заходів реагування, застосованих судом за результатом розгляду справи, передбаченої пунктом 5 частини першої цієї статті, якщо обставини, які стали підставою для вжиття заходів реагування, перестали існувати або усунуті, що підтверджується відповідними доказами. Така заява подається до адміністративного суду, який прийняв постанову про застосування відповідних заходів реагування у сфері державного нагляду (контролю).

13. Заява про скасування заходів реагування підлягає розгляду та вирішенню суддею одноособово з повідомленням осіб, які беруть участь у справі, протягом п'яти днів з дня її отримання судом. Неприбуття у судове засідання осіб, яким належним чином повідомлено про час і місце розгляду, не перешкоджає розгляду такої заяви. У разі якщо суд дійде висновку про можливість ухвалення законного судового рішення без проведення судового засідання та виклику осіб, які беруть участь у справі, він розглядає заяву у порядку письмового провадження.

За результатами розгляду заяви суд постановляє ухвалу про задоволення заяви або про відмову в її задоволенні, яка не підлягає оскарженню.

Відмова у задоволенні заяви не перешкоджає повторному зверненню до суду із заявою про скасування заходів реагування»;

4) у частині першій статті 256:

після абзацу десятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«10) повне або часткове зупинення роботи підприємств, окремих виробництв, виробничих дільниць, експлуатації будівель, об'єктів, споруд, цехів, дільниць, а також машин, механізмів, устаткування, транспортних засобів, проведення робіт, у тому числі будівельно-монтажних, випуску і реалізації пожежонебезпечної продукції, систем та засобів протипожежного захисту, надання послуг, якщо це загрожує життю та/або здоров'ю людей».

У зв'язку з цим абзац одинадцятий вважати абзацом дванадцятим;

в абзаці дванадцятому слово та цифри «пунктами 1, 3, 4» замінити словом та цифрами «пунктами 1, 3, 4, 5».

3. У статті 4 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 15, ст. 99 із наступними змінами):

частину першу після абзацу п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«захисні споруди цивільного захисту із збереженням їх цільового призначення, крім зазначених у частині другій цієї статті».

У зв'язку з цим абзац шостий вважати абзацом сьомим;

абзац десятий частини другої замінити чотирма абзацами такого змісту:

«захисні споруди цивільного захисту:

в яких розташовані пункти управління;

призначені для укриття працівників підприємств, що мають об'єкти підвищеної небезпеки;

розташовані у зонах спостереження атомних електростанцій та призначені для укриття населення під час радіаційних аварій».

У зв'язку з цим абзаци одинадцятий — двадцятий вважати відповідно абзацами чотирнадцятим — двадцять третім.

4. У Законі України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 34, ст. 160; 2011 р., № 44, ст. 463; із змінами, внесеними Законом України від 13 січня 2012 року № 4336-VI):

1) у частині третій статті 2:

абзац другий після слів «перебувають під охороною держави» доповнити словами «захисні споруди цивільного захисту»;

доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«У разі розташування захисної споруди цивільного захисту в будівлі (споруді, приміщенні), що приватизується, або на земельній ділянці, що приватизується разом з об'єктом нерухомості, покупець бере на себе зобов'язання здійснювати заходи, спрямовані на збереження захисної споруди цивільного захисту»;

2) частину другу статті 18 після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«здійснення заходів щодо збереження захисної споруди цивільного захисту у разі її розташування в будівлі (споруді, приміщенні), що приватизується, або на земельній ділянці, що приватизується разом з об'єктом нерухомості».

У зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом восьмим;

3) частину третю статті 23 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі розташування захисної споруди цивільного захисту в будівлі (споруді, приміщенні) або на земельній ділянці, що приватизується (викуповується), до договору купівлі-продажу включається зобов'язання власника приватизованих об'єктів здійснювати заходи, спрямовані на її збереження».

У зв'язку з цим абзаци другий — сьомий вважати відповідно абзацами третім — восьмим.

5. Пункт «г» частини другої статті 5 Закону України «Про приватизацію державного майна» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 17, ст. 122; із змінами, внесеними законами України від 13 січня 2012 року № 4336-VI та від 23 лютого 2012 року № 4442-VI) доповнити абзацом такого змісту:

«захисні споруди цивільного захисту».

6. У пункті 3 статті 36 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170) слова «цивільною обороною» замінити словами «цивільним захистом».

7. У Законі України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 34, ст. 228; із змінами, внесеними Законом України від 17 травня 2012 року № 4712-VI):

1) абзац сімнадцятий частини четвертої статті 4 доповнити реченням такого змісту: «У разі передачі захисних споруд цивільного захисту зазначені проекти рішень також підлягають погодженню з центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту»;

2) частину першу статті 7 після абзацу дванадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«захисні споруди цивільного захисту, у тому числі ті, що перебувають у складі об'єктів незавершеного будівництва».

У зв'язку з цим абзац тринадцятий вважати абзацом чотирнадцятим.

8. У пункті 2 статті 27 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190) слова «цивільною обороною» замінити словами «цивільним захистом».

9. У частині четвертій «Вступу» Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Статут внутрішньої служби Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 194; 2001 р., № 9, ст. 38; 2003 р., № 27, ст. 209; 2009 р., № 41, ст. 600), слова «війська Цивільної оборони України» виключити.

10. Частину четверту преамбули Стройового статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Стройовий статут Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 195; 2001 р., № 9, ст. 38; 2003 р., № 27, ст. 209; 2009 р., № 41, ст. 600), викласти в такій редакції:

«Дія Стройового статуту Збройних Сил України поширюється на Державну прикордонну службу України, Службу безпеки України, внутрішні війська Міністерства внутрішніх справ України, інші військові формування, створені відповідно до закону, Державну спеціальну службу транспорту та на службу цивільного захисту».

11. У тексті Статуту гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Статут гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 196 із наступними змінами), слова «війська Цивільної оборони України» та «військ Цивільної оборони України» виключити.

12. У частині четвертій преамбули Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 197; 2001 р., № 9, ст. 38; 2003 р., № 27, ст. 209; 2009 р., № 41, ст. 600), слова «війська Цивільної оборони України» виключити.

13. У частині першій статті 18 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 28, ст. 224) слова «та органами внутрішніх справ» замінити словами «органами внутрішніх справ та органами управління і силами цивільного захисту».

14. У Законі України «Про оборону України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 49, ст. 420; 2009 р., № 19, ст. 258):

1) у частині четвертій статті 18 слова «органи управління у справах цивільного захисту, сили і засоби цивільного захисту» виключити;

2) статтю 19 викласти в такій редакції:

«Стаття 19. Цивільний захист України

Цивільний захист України у мирний час здійснюється відповідно до Кодексу цивільного захисту України, а в особливий період та з метою підготовки до нього — з урахуванням особливостей, визначених законодавством про оборону, мобілізацію та правовий режим воєнного стану».

15. У Законі України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 16, ст. 255; 2010 р., № 46, ст. 538; 2011 р., № 31, ст. 303):

1) у статті 1:

в абзаці третьому слова «населення і територій» виключити;

в абзацах четвертому, шостому та сьомому слова «сил цивільного захисту» замінити словами «Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту»;

2) у статті 3:

у частині третій:

в абзацах восьмому і дев'ятнадцятому слова «населення і територій» виключити;

в абзаці сімнадцятому слова «за військово-обліковими спеціальностями для комплектування Збройних Сил України, інших військових формувань під час мобілізації» замінити словами «для комплектування посад, передбачених штатами воєнного часу»;

в абзаці двадцять другому частини третьої та абзаці третьому частини четвертої слова «сил цивільного захисту» замінити словами «Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту»;

3) у статті 4:

у частинах другій і третій слова «сил цивільного захисту» замінити словами «Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту»;

частину четверту виключити;

4) абзац дев'ятнадцятий статті 12, абзац двадцять другий статті 16, абзац двадцять четвертий статті 17, абзац одинадцятий статті 18, абзаци п'ятий, дев'ятий і десятий частини першої статті 21 після слів «інші військові формування» в усіх відмінках доповнити словами «Оперативно-рятувальна служба цивільного захисту» у відповідному відмінку;

5) в абзаці дванадцятому статті 13 слова «та інших військових формувань» замінити словами «інших військових формувань та Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту»;

6) абзац шостий статті 15, абзац сьомий статті 16 та абзац сьомий статті 17 після слів «інших військових формувань» доповнити словами «сил цивільного захисту»;

7) в абзаці двадцять другому статті 16, абзаці двадцять четвертому статті 17, абзаці одинадцятому статті 18 слова «які призиваються на військову службу» замінити словами «які залучаються до виконання обов'язку щодо мобілізації у порядку, визначеному частинами третьою — п'ятою статті 22 цього Закону»;

8) в абзаці сьомому частини першої статті 21 слова «які призиваються на військову службу в разі мобілізації» замінити словами «які залучаються до виконання обов'язку щодо мобілізації у порядку, визначеному частинами третьою — п'ятою статті 22 цього Закону»;

9) в статті 22:

абзац третій частини першої після слів «іншим військовим формуванням» доповнити словами «Оперативно-рятувальній службі цивільного захисту»;

абзац перший частини другої після слів «на військову службу» доповнити словами «або не залучені до виконання обов'язків щодо мобілізації за посадами, передбаченими штатами воєнного часу»;

частини третю — п'яту викласти в такій редакції:

«3. Під час мобілізації та переведення Збройних Сил України, інших військових формувань, Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту на штати воєнного часу громадяни (крім тих, які проходять службу у військовому резерві), зобов'язані з'явитися на збірні пункти у строки, зазначені в отриманих ними документах (мобілізаційних посвідченнях, повістках або розпорядженнях військових комісарів (військовозобов'язані Служби безпеки України — керівників органів, де вони перебувають на військовому обліку, військовозобов'язані Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту — керівників відповідних органів управління центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту). Резервісти зобов'язані з'явитися до військових частин у строки, визначені командирами військових частин, в яких вони проходять службу у військовому резерві.

4. Громадяни, які перебувають у запасі, завчасно приписуються до військових частин для проходження військової служби у воєнний час або до інших підрозділів чи формувань для виконання обов'язків за посадами, передбаченими штатами воєнного часу.

5. Призов громадян на військову службу (крім тих, що проходять службу у військовому резерві) під час мобілізації або залучення їх до виконання обов'язків за посадами, передбаченими штатами воєнного часу, здійснюють місцеві органи виконавчої влади через військові комісаріати (військовозобов'язаних Служби безпеки України — Центральне управління або регіональні органи Служби безпеки України, військовозобов'язаних Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту — відповідні органи управління центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту). Резервістів на військову службу під час оголошення мобілізації призивають командири військових частин, в яких вони проходять службу у військовому резерві»;

у частині шостій слова «(перебування) без дозволу військового комісара» замінити словами «без дозволу посадової особи, визначеної у частині третій цієї статті»;

10) у частині першій статті 26 слова «сил цивільного захисту» замінити словами «Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту».

16. У Законі України «Про військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324; 2009 р., № 36-37, ст. 511; 2010 р., № 12, ст. 117; 2011 р., № 45, ст. 487):

1) статтю 2 доповнити частиною одинадцятою такого змісту:

«11. Виконання військового обов'язку в особливий період здійснюється з особливостями, визначеними цим Законом та іншими нормативно-правовими актами»;

2) частину першу статті 30 доповнити пунктом 11^1 такого змісту:

«11^1) військовозобов'язані, які уклали контракт про перебування у резерві служби цивільного захисту, — з метою підготовки резерву служби цивільного захисту»;

3) в абзаці п'ятому пункту 2 частини першої статті 37 слова «центрального органу виконавчої влади з питань цивільного захисту» замінити словами «Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту (крім осіб, прийнятих на службу цивільного захисту у порядку, визначеному Кодексом цивільного захисту України, до проходження строкової військової служби)».

17. У Законі України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389):

1) частину п'яту статті 4 викласти в такій редакції:

«5. Повне або часткове зупинення виробництва (виготовлення) або реалізації продукції, виконання робіт, надання послуг допускається за постановою адміністративного суду, ухваленою за результатами розгляду позову органу державного нагляду (контролю) щодо застосування заходів реагування. Вжиття інших заходів реагування, передбачених законом, допускається за вмотивованим письмовим рішенням керівника органу державного нагляду (контролю) чи його заступника.

Застосовані адміністративним судом заходи реагування за позовом органу державного нагляду (контролю) скасовуються адміністративним судом у порядку, встановленому процесуальним законом»;

2) частину сьому статті 7 доповнити словами «чи у випадках і порядку, передбачених законом, подається позов до адміністративного суду щодо вжиття заходів реагування».

18. У пункті 1 розділу I Дисциплінарного статуту служби цивільного захисту, затвердженого Законом України «Про Дисциплінарний статут служби цивільного захисту» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 29, ст. 398), слова «Законом України «Про правові засади цивільного захисту» замінити словами «Кодексом цивільного захисту України».

19. Пункт 77 Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженого Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами), виключити.

II. Цей Закон набирає чинності з 1 липня 2013 року, крім підпунктів 2 та 3 пункту 1 розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2014 року.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 2 жовтня 2012 року.
№ 5404-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо державного регулювання у сфері комунальних послуг

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Законі України «Про державне регулювання у сфері комунальних послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 49, ст. 571; 2012 р., № 7, ст. 53):

1) у частині першій статті 1:

а) пункт 1 після слів «водопостачання та водовідведення» доповнити словами «захоронення побутових відходів»;

б) пункт 2 доповнити словами «перероблення побутових відходів»;

в) пункт 3 доповнити словами «перероблення та захоронення побутових відходів»;

2) пункти 4 і 7 частини першої статті 3 після слів «водопостачання та водовідведення» доповнити словами «перероблення та захоронення побутових відходів»;

3) пункт 6 частини першої статті 4 доповнити словами «перероблення та захоронення побутових відходів»;

4) пункти 1, 5, 6, 17 та 24 частини першої статті 6 після слів «водопостачання та водовідведення» доповнити словами «перероблення та захоронення побутових відходів»;

5) абзаци третій і п'ятий пункту 4 частини другої статті 11 після слів «централізованого водопостачання та водовідведення» доповнити словами «перероблення та захоронення побутових відходів».

2. Абзац двадцять сьомий статті 1 Закону України «Про відходи» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 36-37, ст. 242; 2002 р., № 31, ст. 214; 2010 р., № 10, ст. 107) викласти в такій редакції:

«послуги з вивезення побутових відходів — збирання, зберігання, перевезення, утилізація, знешкодження побутових відходів, що здійснюються у населеному пункті згідно з правилами благоустрою, затвердженими органом місцевого самоврядування у встановленому порядку».

3. Статтю 188^{36} Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) після слів «водопостачання та водовідведення» доповнити словами «перероблення та захоронення побутових відходів».

4. У Законі України «Про природні монополії» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 30, ст. 238; 2004 р., № 12, ст. 155; 2010 р., № 48, ст. 566, № 49, ст. 571; із змінами, внесеними Законом України від 21 червня 2012 року № 4998-VI):

1) частину першу статті 5 доповнити абзацом такого змісту:

«захоронення побутових відходів»;

2) статтю 6 доповнити абзацом такого змісту:

«перероблення побутових відходів».

5. Підпункт 2 пункту «а» статті 28 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170; 2010 р., № 49, ст. 571; 2012 р., № 7, ст. 53) після слів «водопостачання та водовідведення» доповнити словами «перероблення та захоронення побутових відходів».

6. У статті 5 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 47, ст. 514; 2009 р., № 24, ст. 297; 2010 р., № 49, ст. 571; 2011 р., № 10, ст. 63; 2012 р., № 7, ст. 53):

1) пункти 4 і 12 частини першої після слів «водопостачання та водовідведення» доповнити словами «перероблення та захоронення побутових відходів»;

2) абзац другий частини третьої доповнити словами «перероблення та захоронення побутових відходів для об'єктів, які обслуговують населені пункти з чисельністю населення понад 100 тисяч осіб, та об'єктів з потужністю перероблення чи захоронення понад 50 тисяч тонн або 200 тисяч метрів кубічних побутових відходів на рік».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
2 жовтня 2012 року.
№ 5400-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення механізму правового регулювання та посилення відповідальності у сфері поводження з відходами

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) доповнити статтею 82^{8} такого змісту:

«Стаття 82^{8}. Захоронення неперероблених (необроблених) побутових відходів

Захоронення неперероблених (необроблених) побутових відходів —

тягне за собою накладення штрафу на громадян від двадцяти до вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян — суб'єктів підприємницької діяльності — від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторне протягом року вчинення порушення, передбаченого частиною першою цієї статті, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню, —

тягне за собою накладення штрафу на громадян від вісімдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян — суб'єктів підприємницької діяльності — від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

2. У Законі України «Про відходи» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 36-37, ст. 242; 2002 р., № 31, ст. 214; 2010 р., № 10, ст. 107; 2011 р., № 23, ст. 160):

1) преамбулу після слова «зберіганням» доповнити словом «сортуванням»;

2) у статті 1:

абзац п'ятий після слова «перевезення» доповнити словом «сортування», а після слова «оброблення» — словом «перероблення»;

абзац п'ятнадцятий після слова «зберігання» доповнити словом «сортування», а після слова «оброблення» — словом «перероблення»;

абзац вісімнадцятий після слова «зберігання» доповнити словом «сортування»;

абзац двадцять сьомий викласти в такій редакції:

«послуги з вивезення побутових відходів — збирання, зберігання та перевезення побутових відходів, що здійснюються у населеному пункті згідно з правилами благоустрою, затвердженими органом місцевого самоврядування»;

після абзацу двадцять сьомого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«послуги з перероблення (оброблення) побутових відходів — здійснення будь-яких технологічних операцій, пов'язаних із зміною фізичних, хімічних чи біологічних властивостей побутових відходів, з метою підготовки їх до екологічно безпечного зберігання, перевезення, утилізації чи видалення;

послуги із захоронення побутових відходів — послуги з остаточного розміщення побутових відходів після їх перероблення (оброблення) у спеціально відведених місцях чи на об'єктах таким чином, щоб довгостроковий шкідливий вплив відходів на навколишнє природне середовище та здоров'я людини не перевищував установлених нормативів».

У зв'язку з цим абзац двадцять восьмий вважати абзацом тридцятим;

абзац тридцятий викласти в такій редакції:

«сортування відходів — механічний розподіл відходів за їх фізико-хімічними властивостями, технічними складовими, енергетичною цінністю, товарними показниками тощо з метою підготовки відходів до їх утилізації чи видалення»;

доповнити абзацом тридцять першим такого змісту:

«джерело утворення побутових відходів — об'єкт, на якому утворюються побутові відходи (житловий будинок, підприємство, установа, організація, земельна ділянка)»;

3) частину першу статті 4 після слова «заготівлею» доповнити словом «сортуванням»;

4) пункт «б» частини першої статті 15 викласти в такій редакції:

«б) вносити в установленому порядку плату за користування послугами з вивезення побутових відходів»;

5) статтю 17 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Суб'єкти господарювання, які в установленому порядку визначені виконавцями послуг на вивезення побутових відходів на певній території, здійснюють їх роздільне збирання».

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою;

6) у частині першій статті 32:

пункт «а» доповнити реченням такого змісту: «Ліміти на обсяги утворення і розміщення побутових відходів не встановлюються»;

доповнити пунктом «і» такого змісту:

«і) з 1 січня 2018 року захоронення неперероблених (необроблених) побутових відходів»;

7) частини другу, третю і п'яту статті 35^{1} викласти в такій редакції:

«Власники або наймачі, користувачі, у тому числі орендарі, джерел утворення побутових відходів, земельних ділянок укладають договори з юридичною особою, яка визначена виконавцем послуг на вивезення побутових відходів, здійснюють оплату таких послуг та забезпечують роздільне збирання твердих побутових відходів.

Збирання та вивезення побутових відходів у межах певної території здійснюються юридичною особою, яка уповноважена на це органом місцевого самоврядування на конкурсних засадах у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, спеціально обладнаними для цього транспортними засобами»;

«Житлові масиви і внутрішньодворові території, дороги загального користування та інші об'єкти благоустрою населених пунктів, а також місця проведення масових заходів обладнуються контейнерними майданчиками, урнами для побутових відходів».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім пункту 1 розділу I цього Закону, який набирає чинності з 1 січня 2018 року.

2. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
2 жовтня 2012 року.
№ 5402-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо виконання господарських зобов'язань

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Статтю 86 Господарського процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56) доповнити частиною третьою такого змісту:

«Ухвала господарського суду, крім випадків, передбачених частиною першою цієї статті, виноситься також щодо накладення арешту на майно або зняття з нього арешту у разі визнання недійсним кредитного договору, в якому виконання зобов'язання позичальника забезпечено заставою майна, а також у разі визнання недійсним договору застави, яким забезпечується виконання позичальником своїх зобов'язань за кредитним договором».

2. Статтю 345 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144) доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Правові наслідки недійсності кредитного договору, а також недійсності договору застави, яким забезпечується виконання позичальником своїх зобов'язань за кредитним договором, визначаються Цивільним кодексом України».

3. Цивільний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356) доповнити статтею 1057^{1} такого змісту:

«Стаття 1057^{1}. Правові наслідки недійсності кредитного договору

1. У разі визнання недійсним кредитного договору суд за заявою сторони в обов'язковому порядку застосовує наслідки недійсності правочину, передбачені частиною першою статті 216 цього Кодексу, та визначає грошову суму, яка має бути повернута кредитодавцю.

2. Визнаючи недійсним кредитний договір, у якому виконання зобов'язання позичальника забезпечено заставою майна позичальника або поручителя, суд за заявою кредитодавця накладає на таке майно арешт.

3. Арешт на майно підлягає зняттю, якщо протягом 30 днів з дня набрання законної сили рішенням суду про визнання недійсним кредитного договору кошти у розмірі, визначеному судом, будуть повернуті кредитодавцю. Якщо у зазначений строк зобов'язання повернути кошти не виконано, кредитодавець має право звернутися до суду з позовом про звернення стягнення на арештоване майно.

4. Арешт на майно, накладений відповідно до частини другої цієї статті, підлягає зняттю після виконання зобов'язання повернути кредитодавцю кошти у розмірі, визначеному судом.

5. Визнаючи недійсним договір застави, який забезпечував виконання зобов'язання позичальника за кредитним договором, суд за заявою кредитодавця накладає арешт на майно, яке було предметом застави. Такий арешт підлягає зняттю після виконання зобов'язання повернути кредитодавцю кошти за кредитним договором, а у разі визнання кредитного договору недійсним — після виконання зобов'язання повернути кредитодавцю кошти в розмірі, визначеному судом відповідно до частини першої цієї статті».

4. У Законі України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 42-43, ст. 378 із наступними змінами):

1) у статті 11:

абзац перший частини сьомої виключити;

доповнити частиною сімнадцятою такого змісту:

«17. Господарський суд не має права зупиняти провадження у справі про банкрутство»;

2) частину п'яту статті 16 після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«схвалення плану санації боржника».

У зв'язку з цим абзац четвертий вважати абзацом п'ятим;

3) у статті 17:

в абзаці першому частини другої слова «схвалення плану санації боржника» виключити;

в абзаці четвертому частини шостої слова «на затвердження комітету» замінити словами «для схвалення зборами»;

4) частини четверту — шосту статті 18 викласти в такій редакції:

«4. План санації розглядається зборами кредиторів, які скликаються керуючим санацією в чотиримісячний строк з дня винесення господарським судом ухвали про санацію, якщо інше не передбачено цим Законом. Керуючий санацією письмово повідомляє всіх кредиторів, включаючи кредиторів, вимоги яких забезпечені заставою майна боржника, про дату і місце проведення зборів кредиторів і за два тижні до проведення зборів надає їм можливість попередньо ознайомитися з планом санації.

План санації вважається схваленим, якщо на зборах кредиторів таке рішення підтримане більш як половиною голосів конкурсних кредиторів та за умови, що всі кредитори, вимоги яких забезпечені заставою майна боржника, письмово погодили план санації.

Якщо один з кредиторів або всі кредитори, вимоги яких забезпечені заставою майна боржника, не погоджують план санації, інші кредитори можуть прийняти одне з таких рішень:

про виділення речей, наданих у заставу з майна боржника, їх продаж на аукціоні та задоволення вимог таких кредиторів за рахунок отриманих від продажу коштів;

про викуп боргу відповідно до відомостей реєстру вимог кредиторів.

5. Збори кредиторів можуть прийняти одне з таких рішень:

схвалити план санації та подати його на затвердження господарському суду;

відхилити план санації і звернутися до господарського суду з клопотанням про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури;

відхилити план санації, звернутися до господарського суду з клопотанням про звільнення керуючого санацією від виконання ним обов'язків та про призначення нового керуючого санацією. Зазначене рішення повинно містити дату скликання чергових зборів кредиторів для розгляду нового плану санації, які повинні відбутися не пізніше ніж у місячний строк з дня прийняття рішення про відхилення плану санації.

Схвалений зборами кредиторів план санації та протокол зборів кредиторів разом з підтвердженням погодження плану санації кредиторами, вимоги яких забезпечені заставою майна боржника, подаються керуючим санацією до господарського суду на затвердження не пізніше п'яти днів з дня проведення зборів кредиторів. Протокол зборів кредиторів може містити особливу думку кредиторів, які голосували проти порядку і строків погашення заборгованості, передбачених у плані санації.

У разі якщо кредиторами прийнято рішення про викуп боргу відповідно до частини четвертої цієї статті, керуючий санацією подає до господарського суду відповідний договір.

Керуючий санацією зобов'язаний попередньо погодити план санації боржника з органом, уповноваженим управляти державним майном, стосовно підприємства-боржника, у майні якого частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків.

Господарський суд затверджує схвалений та погоджений план санації боржника, про що виноситься ухвала, яка може бути оскаржена в установленому порядку.

6. Якщо протягом шести місяців з дня винесення ухвали про санацію до господарського суду не подано плану санації боржника, господарський суд приймає рішення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури відповідно до цього Закону.

У разі схвалення зборами кредиторів плану санації, який передбачає триваліший строк санації боржника, ніж початково встановлений, господарський суд продовжує строк санації, якщо є підстави вважати, що продовження строку санації і виконання плану санації забезпечить відновлення платоспроможності боржника»;

5) абзац третій частини першої статті 53 після слова «згоди» доповнити словами «всіх кредиторів, вимоги яких забезпечені заставою майна, а також».

5. У Законі України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 19-20, ст. 142):

1) пункт 7 частини першої статті 49 викласти в такій редакції:

«7) визнання боржника банкрутом»;

2) у статті 57:

перше речення частини четвертої доповнити словами «та органам, що ведуть Державний реєстр обтяжень рухомого майна»;

доповнити частиною дев'ятою такого змісту:

«9. Під час проведення опису майна боржника — юридичної особи та накладення арешту на нього державний виконавець також використовує відомості щодо належного боржнику майна за даними бухгалтерського обліку. Під час прийняття державним виконавцем постанови про арешт майна боржника арешт поширюється на усі поточні рахунки боржника, у тому числі ті, що будуть відкриті боржником після винесення державним виконавцем постанови про арешт майна»;

3) статтю 62 доповнити частиною дванадцятою такого змісту:

«12. Витрати, пов'язані з організацією та проведенням прилюдних торгів, аукціонів або реалізації майна боржника на комісійних умовах, не повинні перевищувати п'яти відсотків вартості реалізації майна»;

4) статтю 66 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. У разі звернення стягнення на майно боржника — юридичної особи витрати, пов'язані з організацією та проведенням прилюдних торгів, не повинні перевищувати п'яти відсотків вартості реалізації майна».

6. У Законі України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» в редакції Закону України від 22 грудня 2011 року № 4212-VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 32-33, ст. 413):

1) частину п'яту статті 16 виключити;

2) частину четверту статті 30 виключити;

3) частину четверту статті 80 виключити;

4) абзац третій частини першої статті 94 після слова «згоди» доповнити словами «всіх забезпечених кредиторів, а також»;

5) у розділі X «Прикінцеві та перехідні положення»:

доповнити пунктом 1^{1} такого змісту:

«1^{1}. Положення цього Закону застосовуються господарськими судами під час розгляду справ про банкрутство, провадження в яких порушено після набрання чинності цим Законом.

Положення цього Закону, що регулюють продаж майна в провадженні у справі про банкрутство, застосовуються господарськими судами під час розгляду справ про банкрутство, провадження у яких порушено до набрання чинності цим Законом.

Положення цього Закону, що регулюють ліквідаційну процедуру, застосовуються господарськими судами під час розгляду справ про банкрутство, провадження у яких порушено до набрання чинності цим Законом, якщо на момент набрання ним чинності господарським судом не було прийнято постанову про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури»;

абзац дванадцятий підпункту 13 пункту 7 виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім пункту 6 розділу I цього Закону, який набирає чинності одночасно із Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» від 22 грудня 2011 року № 4212-VI.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 2 жовтня 2012 року.
№ 5405-VI.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести зміни до Закону України «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 45, ст. 434; 2010 р., № 33, ст. 471; 2011 р., № 23, ст. 160), виклавши його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій

Цей Закон визначає правові, економічні, організаційні та фінансові засади державного регулювання діяльності у сфері трансферу технологій і спрямований на забезпечення ефективного використання науково-технічного та інтелектуального потенціалу України, технологічності виробництва продукції, охорони майнових прав на вітчизняні технології та/або їх складові на території держав, де планується або здійснюється їх використання, розширення міжнародного науково-технічного співробітництва у цій сфері.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) високі технології - технології, розроблені на основі новітніх наукових знань, які за своїм технологічним рівнем перевищують кращі вітчизняні та іноземні аналоги і конкурентоспроможні на світовому ринку наукомісткої продукції;

2) договір про трансфер технології - договір, укладений у письмовій формі між особами, яким належать та/або яким повністю чи частково передаються майнові права на технологію або її складові;

3) документація - зафіксована на матеріальному носії інформація про технологію та її складові (нормативна, науково-технічна, проектна, конструкторська, технологічна документація, звіти про результати виконання патентно-кон'юнктурних, наукових, науково-дослідних, конструкторських і проектних робіт, державних випробувань складових технології), наявність якої забезпечує їх використання;

4) нематеріальний актив - об'єкт (об'єкти) права інтелектуальної власності, а також інші аналогічні права, визнані в порядку, встановленому законодавством, об'єктом права власності;

5) ноу-хау - технічна, організаційна або комерційна інформація, що отримана завдяки досвіду та випробуванням технології та її складових, яка: не є загальновідомою чи легкодоступною на день укладення договору про трансфер технологій; є істотною, тобто важливою та корисною для виробництва продукції, технологічного процесу та/або надання послуг; є визначеною, тобто описаною достатньо вичерпно, щоб можливо було перевірити її відповідність критеріям незагальновідомості та істотності;

6) об'єкт технології - наукові та науково-прикладні результати, об'єкти права інтелектуальної власності (зокрема, винаходи, корисні моделі, твори наукового, технічного характеру, комп'ютерні програми, комерційні таємниці), ноу-хау, в яких відображено перелік, строки, порядок та послідовність виконання операцій, процесу виробництва та/або реалізації і зберігання продукції, надання послуг;

7) патентна чистота - властивість технологій та/або їх складових бути вільно використаними в певній державі без загрози порушення діючих на її території прав інтелектуальної власності на технології та/або складові технологій, що посвідчуються охоронними документами цієї держави (патентами) та свідоцтвами, які належать третім особам, визначена згідно з охоронними документами (патентами) і свідоцтвами на ці об'єкти та нормативно-правовими актами держави (держав), де планується використання зазначених технологій та їх складових, а також відповідно до конкретного періоду часу, обумовленого строком дії охоронних документів (патентів) і свідоцтв на технології та/або їх складові на території такої держави (держав);

8) патентно-кон'юнктурні дослідження - системний науковий аналіз властивостей технологій та їх складових, які випливають з їх правової охорони, стану ринків технологій, їх складових та продукції, патентної та ліцензійної ситуації, що склалася щодо них, характеру виробництва продукції;

9) ринок технологій - система взаємовідносин споживачів технологій та їх складових та/або конкуруючих між собою постачальників цих технологій та їх складових, спрямованих на задоволення суспільних і державних потреб у відповідних технологіях, їх складових та продукції, виготовленій з їх застосуванням;

10) складова технології - частина технології, де відображено окремі елементи технології у вигляді наукових та науково-прикладних результатів, об'єктів права інтелектуальної власності, ноу-хау;

11) технологія - результат науково-технічної діяльності, сукупність систематизованих наукових знань, технічних, організаційних та інших рішень про перелік, строк, порядок та послідовність виконання операцій, процесу виробництва та/або реалізації і зберігання продукції, надання послуг;

12) технології подвійного призначення - технології, які, крім цивільного призначення, можуть бути використані для розроблення, виробництва або використання озброєння, військової чи спеціальної техніки;

13) трансфер технології - передача технології, що оформляється шляхом укладення між фізичними та/або юридичними особами двостороннього або багатостороннього договору, яким установлюються, змінюються або припиняються майнові права та обов'язки щодо технології та/або її складових;

14) уповноважений орган з питань формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері трансферу технологій - головний орган у системі центральних органів виконавчої влади, що формує та забезпечує реалізацію державної політики у сфері науки та інновацій;

15) уповноважений орган з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності.

Стаття 2. Законодавство про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій

1. Законодавство про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій базується на Конституції України, Цивільному кодексі України, Господарському кодексі України, цьому Законі, законах України «Про зовнішньоекономічну діяльність», «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки», «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні», «Про наукову і науково-технічну експертизу», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про інноваційну діяльність», «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», «Про охорону прав на промислові зразки», «Про охорону прав на топографії інтегральних мікросхем», «Про авторське право і суміжні права», «Про фінансовий лізинг», «Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання», «Про охорону прав на сорти рослин», «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», «Про захист від недобросовісної конкуренції», інших нормативно-правових актах, а також чинних міжнародних договорах України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, у сфері науково-технічного співробітництва, інноваційної діяльності, трансферу технологій.

Стаття 3. Суб'єкти трансферу технологій

1. Суб'єктами трансферу технологій є:

1) уповноважений орган з питань формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері трансферу технологій, уповноважений орган з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій, інші центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, а також Національна академія наук України та галузеві академії наук, які беруть участь у закупівлі, передачі та/або використанні технологій;

2) підприємства, наукові установи, організації, вищі навчальні заклади та інші юридичні особи незалежно від форми власності, що створюють та/або використовують технології та/або їх складові і яким належать або передаються майнові права на використання об'єктів права інтелектуальної власності, що є складовими технологій;

3) фізичні особи, які безпосередньо беруть участь у створенні, трансфері та застосуванні технологій та/або їх складових, надають необхідні для цього інформаційні, фінансові та інші послуги на всіх стадіях просування технологій та/або їх складових на ринок.

Стаття 4. Взаємодія суб'єктів трансферу технологій

1. Суб'єкти трансферу технологій взаємодіють між собою шляхом:

1) створення технологій та/або їх складових;

2) обміну досвідом та інформацією про науково-технологічні досягнення;

3) проведення консультацій з основних питань науково-технічної і технологічної політики стосовно застосування технологій та їх складових;

4) виробництва та здійснення кооперації постачання технологій та/або їх складових у межах договорів про їх трансфер;

5) укладення інших цивільно-правових договорів відповідно до законодавства.

Стаття 5. Міжнародне співробітництво України у сфері трансферу технологій

1. Міжнародне співробітництво у сфері трансферу технологій передбачає:

1) укладення двосторонніх і багатосторонніх міжнародних договорів України щодо науково-технічного, технологічного, інвестиційного співробітництва і кооперації;

2) залучення інвестицій у науково-технічний комплекс України;

3) сприяння запровадженню в Україні міжнародних стандартів, зокрема стандартів системи управління якістю;

4) передачу технологій у рамках науково-технічної і виробничої кооперації та інвестиційного співробітництва;

5) забезпечення участі вітчизняних підприємств, наукових установ, організацій та вищих навчальних закладів у міжнародних виставках та ярмарках високотехнологічної продукції і технологій;

6) участь у розвитку вітчизняних сегментів міжнародних інформаційних і комунікаційних систем з питань інтелектуальної власності та трансферу технологій.

Розділ II

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ
У СФЕРІ ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ

Стаття 6. Завдання та повноваження уповноваженого органу з питань формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері трансферу технологій

1. Основним завданням уповноваженого органу з питань формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері трансферу технологій є забезпечення формування державної політики щодо трансферу технологій, набуття, охорони і захисту об'єктів права інтелектуальної власності, передачі майнових прав на технології та/або їх складові, створені з використанням коштів Державного бюджету України (далі - бюджетні кошти).

2. Уповноважений орган з питань формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері трансферу технологій для виконання покладених на нього завдань:

1) погоджує проекти концепцій державних програм розвитку галузей економіки та державних програм у частині трансферу технологій;

2) подає державним замовникам пропозиції до проектів державних програм розвитку галузей економіки стосовно набуття або передачі майнових прав на технології та/або їх складові;

3) подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо законодавчого стимулювання діяльності із створення та впровадження високих технологій;

4) подає в установленому порядку пропозиції щодо здійснення за державним замовленням галузевої підготовки та перепідготовки фахівців з питань інтелектуальної власності, управління інноваційною діяльністю (інноваційними проектами) і трансферу технологій, що передбачає одержання дипломів державного зразка;

5) виконує інші функції, передбачені законом.

Стаття 7. Завдання та повноваження уповноваженого органу з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій

1. Основними завданнями уповноваженого органу з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій є:

1) визначення найбільш ефективних шляхів використання і трансферу технологій та їх складових, насамперед вітчизняного походження;

2) забезпечення системного підходу до ведення реєстрів технологій та контролю за передачею майнових прав на технології та їх складові, створені за бюджетні кошти, узагальнення даних галузевих реєстрів технологій та звітів про всі роботи, пов'язані із створенням і використанням технологій та їх складових;

3) розвиток інфраструктури та залучення інвестицій у сферу трансферу технологій;

4) виявлення, запобігання та припинення порушень у цій сфері.

2. Уповноважений орган з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій бере участь у формуванні та забезпеченні реалізації державної політики, пов'язаної з набуттям і передачею майнових прав на технології та/або їх складові, створені з використанням бюджетних коштів, сприяє розвитку вітчизняних технологій, виробництву вітчизняної конкурентоспроможної продукції.

3. Уповноважений орган з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій для виконання покладених на нього завдань:

1) підтримує розвиток інфраструктури у сфері трансферу технологій і стимулює залучення інвестицій у цю сферу для інноваційного розвитку національної економіки і технологічного оновлення виробництва;

2) готує та подає пропозиції щодо вдосконалення функціонування державних регіональних центрів науки, інновацій та інформатизації, що входять до складу державної системи науково-технічної та економічної інформації, відділень науково-технічної, зокрема кон'юнктурно-економічної і патентної, інформації на регіональному рівні;

3) бере участь у підготовці пропозицій щодо координації галузевої підготовки та перепідготовки фахівців з питань інтелектуальної власності, трансферу технологій та управління інноваційною діяльністю;

4) здійснює за пропозицією осіб, які мають права на технології та їх складові, створені за бюджетні кошти, заходи щодо забезпечення фінансування закордонного патентування об'єктів права інтелектуальної власності за рахунок коштів, передбачених на такі цілі в Державному бюджеті України, а також організовує залучення інших надходжень для фінансування закордонного патентування;

5) погоджує ввезення в Україну технологій, придбання яких передбачається за бюджетні кошти;

6) погоджує трансфер технологій, створених чи придбаних за бюджетні кошти, юридичним особам, що зареєстровані в інших країнах, або фізичним особам - іноземцям або особам без громадянства та здійснює їх реєстрацію;

7) веде реєстр технологій, створених чи придбаних за бюджетні кошти, здійснює облік та контроль за переданими технологіями;

8) здійснює контроль за виплатою винагороди авторам за рахунок коштів, одержаних у результаті трансферу технологій, згідно із статтею 23 цього Закону в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

9) веде реєстр технологій, що створені або придбані підприємствами державної форми власності та пропонуються для реєстрації суб'єктами трансферу технологій (власниками технологій);

10) виконує інші функції, передбачені законом.

4. З метою виявлення, запобігання та припинення порушень у сфері інтелектуальної власності, інноваційної діяльності та трансферу технологій уповноважений орган з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій взаємодіє з відповідними структурними підрозділами Міністерства внутрішніх справ України, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної податкової політики, Служби безпеки України.

Стаття 8. Повноваження центральних органів виконавчої влади, Національної академії наук України та галузевих академій наук у сфері трансферу технологій

1. Центральні органи виконавчої влади подають Кабінету Міністрів України за погодженням з уповноваженим органом з питань формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері трансферу технологій пропозиції до проектів державних програм розвитку галузей економіки стосовно набуття або передачі прав на технології та/або їх складові.

2. Центральні органи виконавчої влади, до сфери управління яких належать науково-виробничі підприємства, наукові установи та організації, вищі навчальні заклади, що провадять згідно з їх положеннями наукову та науково-технічну діяльність, Національна академія наук України та галузеві академії наук, у віданні яких перебувають підприємства, наукові установи, організації, науково-виробничі об'єднання і технологічні парки, які можуть створювати та/або використовувати технології та їх складові:

1) розробляють галузеві комплексні програми технологічного оновлення підприємств як складові програм розвитку окремих галузей економіки та забезпечують їх виконання;

2) сприяють створенню конкурентоспроможних, імпортозамінних технологій та їх складових;

3) забезпечують формування баз даних про технології та/або їх складові, майнові права, зокрема про майнові права інтелектуальної власності, які належать підприємствам, науковим установам, організаціям та вищим навчальним закладам, що належать до сфери управління відповідного центрального органу виконавчої влади або перебувають у віданні Національної академії наук України чи відповідної галузевої академії наук, забезпечують доступ до них осіб, заінтересованих у використанні певної технології та/або її складових;

4) подають інформацію уповноваженому органу з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій про завершені технології, зокрема створені або придбані за бюджетні кошти, про технології, створені або придбані підприємствами державної форми власності, а також про технології, що пропонуються для реєстрації суб'єктами трансферу технологій (власниками технологій), для включення їх до реєстру;

5) подають інформацію уповноваженому органу з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій про передані технології, створені за бюджетні кошти підприємствами, науковими установами, організаціями та вищими навчальними закладами, що належать до сфери їх управління, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

6) забезпечують додержання вимог міжнародних договорів України щодо запобігання техногенному ризику, поширенню потенційно небезпечних технологій та щодо екологічної безпеки технологій;

7) сприяють залученню інвестицій до виконання галузевих комплексних програм технологічного оновлення підприємств;

8) готують та подають уповноваженому органу з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій пропозиції щодо найбільш ефективних шляхів використання та/або трансферу технологій та їх складових, насамперед вітчизняного походження;

9) подають уповноваженому органу з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій клопотання про необхідність підтримання патентування технологій та/або їх складових за межами України;

10) беруть участь у підготовці проектів договорів про трансфер технологій;

11) забезпечують своєчасне подання уповноваженому органу з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій звітів про патентно-кон'юнктурні, наукові дослідження, конструкторські, проектні, випробувальні роботи, пов'язані із створенням і використанням технологій та їх складових, патентуванням та ліцензуванням прав на них, про виплату винагороди їх авторам;

12) здійснюють контроль за передачею майнових прав на технології та їх складові, створені за бюджетні кошти, підприємствам, науковим установам, організаціям та вищим навчальним закладам, які у своїй діяльності будуть використовувати ці технології відповідно до укладеного договору;

13) здійснюють контроль за виплатою підприємствами, науковими установами, організаціями та вищими навчальними закладами, які у своїй діяльності будуть використовувати технології та/або їх складові, винагороди авторам технологій та/або їх складових відповідно до укладеного з ними договору та в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

14) здійснюють контроль за веденням обліку технологій та/або їх складових у складі майна підприємств, наукових установ, організацій та вищих навчальних закладів, яким передані права на технології та/або їх складові, у тому числі нематеріальних активів, які є складовими технологій;

15) виконують у межах своїх повноважень інші функції, встановлені законодавством.

3. Для забезпечення виконання функцій, пов’язаних із створенням, використанням, патентуванням та ліцензуванням прав на технології та їх складові, уповноважений орган з питань формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері трансферу технологій, уповноважений орган з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій, інші центральні органи виконавчої влади, Національна академія наук України та галузеві академії наук створюють у межах чисельності та фонду оплати праці структурні підрозділи з питань трансферу технологій, інноваційної діяльності та інтелектуальної власності, а також у межах своїх повноважень підрозділи з питань трансферу технологій, інноваційної діяльності та інтелектуальної власності на підприємствах, у наукових установах, організаціях та вищих навчальних закладах, що належать до сфери управління відповідного центрального органу виконавчої влади або перебувають у віданні відповідної академії наук.

У разі потреби підрозділи з питань трансферу технологій, інноваційної діяльності та інтелектуальної власності можуть створюватися на підприємствах, у вищих навчальних закладах, що належать до сфери управління центральних органів виконавчої влади, Національної академії наук України та галузевих академій наук.

Типове положення про структурний підрозділ з питань трансферу технологій, інноваційної діяльності та інтелектуальної власності затверджується Кабінетом Міністрів України.

Центральні органи виконавчої влади у межах своїх повноважень здійснюють заходи щодо недопущення недобросовісної конкуренції, контрафакції і несанкціонованого розповсюдження технологій та поширення конфіденційної інформації, розповсюдження технологій подвійного використання без дозволу власника майнових прав.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері статистики, здійснює статистичні спостереження щодо трансферу та використання технологій та/або їх складових, зокрема об’єктів права інтелектуальної власності. Порядок здійснення спостереження та форма статистичної звітності щодо трансферу та використання технологій та/або їх складових затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 9. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органів виконавчої влади, виконавчих органів сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад у сфері трансферу технологій

1. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві органи виконавчої влади та виконавчі органи сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад у межах своїх повноважень:

1) розробляють комплексні програми технологічного оновлення підприємств, що належать до комунальної власності відповідних територіальних громад, як складові регіональних програм економічного і соціального розвитку та подають їх на затвердження Верховній Раді Автономної Республіки Крим, обласним і районним радам;

2) створюють сприятливі умови для розроблення та використання відповідних технологій та/або їх складових;

3) створюють регіональні бази даних про технології та їх складові, подають інформацію про технології до регіональних державних центрів науки, інновацій та інформатизації і уповноваженому органу з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій, забезпечують поширення інформації про технологічні потреби регіону з метою залучення коштів для технологічного переоснащення підприємств регіону;

4) беруть участь у міжнародному науково-технічному співробітництві, сприяють залученню іноземних інвестицій для технологічного переоснащення підприємств регіону;

5) у межах передбачених коштів відповідного бюджету фінансують дослідження та розробки з розв’язання проблем технологічного переоснащення підприємств регіону;

6) сприяють розвитку інфраструктури у сфері трансферу технологій.

Стаття 10. Інформаційне забезпечення трансферу технологій

1. Уповноважений орган з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій, центральні органи виконавчої влади, Національна академія наук України та галузеві академії наук у межах своїх повноважень забезпечують інформаційно-консультаційне супроводження трансферу технологій через установи та організації державної системи науково-технічної інформації шляхом збирання, ведення обліку, архівного зберігання, розповсюдження в установленому законодавством порядку наукової, конструкторської та проектної документації, поширення науково-технічної, кон’юнктурно-економічної та патентної інформації, пов’язаної з технологіями та їх складовими.

2. Установи та організації державної системи науково-технічної та патентної інформації забезпечують:

1) формування інформаційних ресурсів науково-технічної, кон’юнктурно-економічної та патентної інформації з урахуванням усіх доступних джерел інформації про складові технологій;

2) створення в межах чисельності та фонду оплати праці регіональних відділень науково-технічної інформації;

3) підготовку за дорученням уповноваженого органу з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій та на замовлення інших суб’єктів трансферу технологій інформаційно-аналітичних довідок про технології та їх складові;

4) формування галузевих і регіональних автоматизованих баз даних про технології та їх складові, створені з використанням бюджетних коштів, зокрема про патентно-кон’юнктурні, наукові дослідження, конструкторські, проектні та випробувальні роботи, пов’язані із створенням і використанням технологій та/або їх складових, інтеграція таких баз даних у міжнародні інформаційні мережі з питань трансферу технологій;

5) проведення рекламно-інформаційних заходів, семінарів, конференцій, засідань за круглим столом, виставок, громадського обговорення інформації про технології та їх складові з метою поширення цієї інформації в регіонах;

6) ознайомлення на безоплатній основі фізичних та юридичних осіб, які беруть участь у створенні, використанні та трансфері технологій, з реферативною патентною інформацією про технології та їх складові;

7) надання заінтересованим особам у встановленому уповноваженим органом з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій порядку переліку наявних в Україні та за її межами технологій та/або їх складових, зокрема технологічних інновацій, науково-технічної, зокрема кон’юнктурно-економічної і патентної, інформації про технології та/або їх складові, майнові права або частка майнових прав на які належать державі.

3. Для проведення державної експертизи технологій та патентно-кон’юнктурних досліджень установи та організації державної системи науково-технічної та патентної інформації забезпечують:

1) пошук, систематизацію та аналіз науково-технічної, кон’юнктурно-економічної і патентної інформації про вітчизняні та іноземні технології та їх складові;

2) підготовку аналітичних довідок про вітчизняні та іноземні технології та їх складові.

Стаття 11. Порядок передачі майнових прав на технології, створені за бюджетні кошти

1. Майнові права на технологію та/або її складові, що створені у процесі виконання науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт, які фінансуються за рахунок бюджетних коштів, належать установам, організаціям та підприємствам–виконавцям цих робіт (далі - виконавці) відповідно до Цивільного кодексу України, крім випадків, передбачених частиною другою цієї статті.

2. Майнові права на технологію та/або її складові, що створені у процесі виконання науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт, які фінансуються за рахунок бюджетних коштів, передаються установами, організаціями та підприємствами-виконавцями органам державної влади, Національній академії наук України та галузевим академіям наук, які здійснюють фінансування зазначених науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт (далі - замовники), з урахуванням положень Цивільного кодексу України, якщо технологію та/або її складові віднесено до державної таємниці та в інших випадках, визначених законом.

3. У випадках, передбачених частиною другою цієї статті, виконавець направляє замовнику повідомлення про створену під час виконання науково-дослідної та дослідно-конструкторської роботи технологію та/або її складові протягом одного місяця з дня одержання повідомлення від автора технології та/або її складових.

Замовник протягом двох місяців з дня одержання від виконавця повідомлення або уповноважена ним державна установа має:

1) укласти з виконавцем договір про набуття замовником майнових прав на технологію та/або її складові;

2) для об’єктів права інтелектуальної власності - складових технологій, набуття права на які засвідчується охоронним документом, визначити сторону, що здійснює їх правову охорону та за потреби забезпечити подання заявок на отримання зазначених охоронних документів;

3) врегулювати питання укладення з автором письмового договору про розмір та умови виплати йому (його правонаступнику) винагороди відповідно до економічної цінності технології та/або її складових або іншої вигоди, що може бути одержана від використання зазначених об’єктів.

Якщо замовник не виконає зазначених у частині другій цієї статті вимог у встановлений строк, дії, визначені частиною третьою цієї статті, із забезпечення правової охорони зазначених об’єктів права інтелектуальної власності здійснює виконавець, до якого переходять майнові права на створену технологію та/або її складові.

4. Центральні органи виконавчої влади, Національна академія наук України та галузеві академії наук (замовники створення технології) мають право безоплатно використовувати технологію та/або її складові з метою виконання робіт або постачання для державних потреб продукції, необхідної для виконання державних функцій, що обов’язково передбачається в договорі на створення технології та/або її складових.

5. Особа, за якою закріплюються майнові права на технологію, або уповноважена нею державна установа та замовники створення технології:

1) вчиняє дії з набуття та охорони прав на технологію та/або її складові, отримує охоронні документи на об’єкти права інтелектуальної власності - складові технології;

2) виплачує винагороду авторам технологій та/або об’єктів права інтелектуальної власності після їх трансферу та укладає договори про передачу технологій.

6. Технології та/або їх складові, створені або придбані за бюджетні кошти, використовуються переважно на території України.

Майнові права на технології, створені за бюджетні кошти, можуть передаватися для використання на території іноземних держав у порядку, визначеному цим Законом.

7. У разі якщо складові технологій частково створено за рахунок власних коштів підприємств, наукових установ, організацій та вищих навчальних закладів і фізичних осіб, а частково - за рахунок бюджетних коштів, майнові права на ці складові розподіляються на підставі договору про їх створення та використовуються за умовами договору про їх трансфер.

8. Порядок формування і виконання замовлення на проведення наукових досліджень і розробок, проектних та конструкторських робіт за рахунок бюджетних коштів та забезпечення проведення моніторингу за станом впровадження і використання результатів завершених наукових розробок, які виконувалися за рахунок бюджетних коштів, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Розділ III

ФОРМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ

Стаття 12. Мета державного регулювання діяльності у сфері трансферу технологій

1. Основною метою державного регулювання діяльності у сфері трансферу технологій є забезпечення розвитку національного промислового і науково-технічного потенціалу, його ефективне використання для виконання завдань соціально-економічного розвитку держави та забезпечення технологічності виробництва вітчизняної продукції з урахуванням світового досвіду, можливих соціально-економічних, технологічних і екологічних наслідків від застосування технологій та їх складових, сприяння розвитку виробництва, в якому використовуються новітні вітчизняні технології та їх складові.

Стаття 13. Закордонне патентування

1. Закордонне патентування технологій або їх складових, створених за бюджетні кошти, здійснюється за рахунок власних коштів підприємств, наукових установ, організацій та вищих навчальних закладів - розробників технологій та/або об’єктів права інтелектуальної власності або за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

2. Закордонне патентування технологій або їх складових, створених за бюджетні кошти, відповідно до частини другої статті 11 та пункту 4 частини третьої статті 7 цього Закону здійснюється за рахунок коштів, передбачених на такі цілі в Державному бюджеті України.

Стаття 14. Державна експертиза технологій

1. Державна експертиза проводиться для:

1) технологій та/або їх складових, які закуповуються за бюджетні кошти;

2) технологій та/або їх складових, створених або придбаних за бюджетні кошти, які передаються юридичним особам, що зареєстровані в інших країнах, або фізичним особам - іноземцям або особам без громадянства.

Проведення державної експертизи організовується уповноваженим органом з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій.

Метою проведення державної експертизи є визначення економічної доцільності та корисності для держави і суспільства впровадження технологій та їх складових з урахуванням можливих екологічних і соціально-економічних наслідків від їх застосування.

2. Державна експертиза технологій проводиться відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну експертизу» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом. Порядок проведення державної експертизи технологій встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Державна експертиза технологій та/або їх складових проводиться на підставі техніко-економічного обґрунтування можливості їх використання на території України або передачі майнових прав на них за межі України, звіту про патентно-кон’юнктурні дослідження та патентного формуляра, які оформляються відповідно до державних стандартів.

3. Під час проведення державної експертизи технологій та їх складових обов’язково визначаються:

1) технологічний рівень і новизна технологій, їх складових та обладнання;

2) орієнтовна ринкова ціна технології та обладнання чи розмір плати за їх використання;

3) конкурентоспроможність технологій та продукції, яка буде виготовлена із застосуванням цих технологій;

4) патентна чистота технологій, їх складових;

5) відповідність технологій нормам техногенної та екологічної безпеки, технічного регулювання, міжнародним і національним стандартам.

4. Державна експертиза технологій та/або їх складових, створених або придбаних за бюджетні кошти, які передаються юридичним особам, що зареєстровані в інших країнах, або фізичним особам - іноземцям або особам без громадянства, проводиться без з’ясування питань, передбачених пунктами 2, 4 і 5 частини третьої цієї статті.

5. Під час проведення державної експертизи технологій встановлюється відповідність технологій, обладнання, які передбачається передати для використання на території України, таким вимогам:

1) спрямованість на виробництво нової продукції або на вдосконалення якості існуючої;

2) забезпечення технологічності виробництва продукції, зниження його витратності, енерго- та матеріаломісткості;

3) забезпечення використання місцевих матеріальних та людських ресурсів;

4) відсутність в Україні таких технологій вітчизняного походження або перевищення технологічних показників існуючих технологій вітчизняного походження;

5) відсутність у базі даних уповноваженого органу з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій інформації про аналогічну вітчизняну технологію та/або її складові та їх розробників і постачальників (під час державної експертизи технологій та/або їх складових, які передбачається ввозити на територію України).

6. У разі якщо під час державної експертизи технологій та/або їх складових буде виявлено запатентовані об’єкти, майнові права інтелектуальної власності на які планується передати для використання за межами України, та встановлено, що в державі, де їх буде використано, не забезпечується захист таких прав, особа, якій належать ці права і яка надає ліцензію на використання запатентованих складових технологій, зобов’язана вжити заходів для належного захисту зазначених прав у державі, де їх буде використано, відповідно до міжнародних вимог.

7. Положення цієї статті не поширюються на експорт технологій та/або їх складових, що регламентуються Законом України «Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання».

Стаття 15. Погодження трансферу та реєстрація технологій, створених або придбаних за бюджетні кошти, які передаються юридичним особам, що зареєстровані в інших країнах, або фізичним особам - іноземцям або особам без громадянства

1. Уповноважений орган з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій після отримання висновку державної експертизи згідно із статтею 14 цього Закону приймає рішення щодо погодження трансферу технології, її складових, створених або придбаних за бюджетні кошти, юридичним особам, що зареєстровані в інших країнах, або фізичним особам - іноземцям або особам без громадянства та вносить дані про технологію та її складові до Державного реєстру переданих технологій.

Погодження трансферу технологій, реєстрація технологій, їх складових, визначених цією статтею, та здійснення державної експертизи щодо цих технологій, їх складових відповідно до статті 14 цього Закону не повинні перевищувати тридцяти днів з дня отримання матеріалів для проведення експертизи.

Порядок погодження трансферу та реєстрації технологій, створених або придбаних за бюджетні кошти, які передаються юридичним особам, що зареєстровані в інших країнах, або фізичним особам - іноземцям або особам без громадянства, визначається Кабінетом Міністрів України.

Положення цієї статті не поширюються на експорт технологій та/або їх складових, що регламентуються Законом України «Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання».

2. Кошти, отримані під час продажу технологій або технологій і обладнання, використовуються з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Стаття 16. Реєстрація технологій, створених або придбаних підприємствами державної форми власності

Підприємства державної форми власності, що створюють або закуповують технології або їх складові, реєструють їх з метою визначення можливості їх використання в Україні.

Реєстрація здійснюється уповноваженим органом з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 17. Погодження ввезення в Україну технологій, придбання яких передбачається за бюджетні кошти

1. Погодження ввезення в Україну технологій проводиться під час закупівлі їх або їх складових за бюджетні кошти та з метою запобігання ввезенню морально застарілих технологій і таких, що можуть завдати шкоди навколишньому природному середовищу або здоров’ю людей, а також контролю за впровадженням ввезених технологій.

2. Обов’язковою умовою погодження є проведення державної експертизи згідно із статтею 14 цього Закону.

3. Уповноважений орган з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій здійснює погодження ввезення технологій або їх складових після отримання висновку експертизи.

4. Порядок погодження ввезення в Україну технологій або їх складових визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 18. Патентно-кон’юнктурні дослідження у сфері трансферу технологій

1. Патентно-кон’юнктурні дослідження проводяться під час розроблення науково-технічних прогнозів розвитку технологій та їх складових, під час їх створення, визначення доцільності набуття та/або передачі прав на них, під час підготовки до виробництва продукції з їх застосуванням.

2. Патентно-кон’юнктурні дослідження проводяться відповідно до затверджених державних стандартів та методик.

3. Уповноважений орган з питань реалізації державної політики у сфері трансферу технологій, центральні органи виконавчої влади, Національна академія наук України та галузеві академії наук у межах своїх повноважень координують та забезпечують проведення патентно-кон’юнктурних досліджень за участю розробників відповідних технологій та/або їх складових.

Розділ IV

ДОГОВОРИ ПРО ТРАНСФЕР ТЕХНОЛОГІЙ

Стаття 19. Умови укладення договорів про трансфер технологій

1. Істотними умовами укладення договорів про трансфер технологій є:

1) перелік складових технологій, що передаються (з визначенням їх функціональних властивостей та гарантованих показників);

2) ціна технологій чи розмір плати за їх використання;

3) строки, місце та спосіб передачі технологій та/або їх складових;

4) умови передачі технічних знань, необхідних для монтажу, експлуатації та забезпечення функціонування обладнання, придбання чи оренди, монтажу і використання машин, обладнання, комплектувальних частин та матеріалів;

5) розмір, порядок та умови виплати винагороди за використання технологій, а також вид виплат (разові платежі - паушальні, періодичні відрахування - роялті або інші види виплат);

6) відповідальність сторін за порушення умов договору;

7) порядок вирішення спірних питань стосовно виконання умов договору.

Договори про трансфер технологій повинні включати також умови щодо:

1) ліцензії та її умови на використання технологій та їх складових;

2) територіальних обмежень (заборона використовувати передані за договором технологію, її складові на території, не передбаченій у договорі);

3) обмежень галузі застосування технологій та їх складових;

4) порядку надання субліцензій на складові технології третім особам (у разі потреби включення третіх осіб у технологічний процес виробництва продукції), крім випадків передачі прав на використання знаків для товарів і послуг, комерційних (фірмових) найменувань, з визначенням обмежень права на використання технології та її складових, включаючи обмеження кола осіб, яким дозволено використовувати складові технологій і мати доступ до інформації про них;

5) передачі прав на ноу-хау, техніко-економічні обґрунтування, плани, інструкції, специфікації, креслення та інші ін-

ЗАКІНЧЕННЯ НА 20-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 18-19-Й СТОР.

формаційні матеріали про технології та їх складові, необхідні для ефективного їх використання, включаючи обмеження, пов'язані з умовами збереження конфіденційності інформації про технології та їх складові під час їх використання;

6) проведення робіт з удосконалення технологій та їх складових і порядок надання сторонами інформації про ці вдосконалення;

7) надання консультацій та послуг з проектування, асистування та навчання кадрів, які забезпечують реалізацію технологій, і управлінського персоналу особи, якій передаються права на технологію та її складові;

8) страхування технологій та їх складових;

9) порядку компенсації витрат, пов'язаних з трансфером технологій, включаючи пристосування технологій та їх складових до умов підприємства, наукової установи, організації та вищого навчального закладу, де вони будуть використовуватися, навчання персоналу;

10) обмежень, що стосуються діяльності сторін у разі закінчення строку дії договору, його розірвання або виникнення форс-мажорних обставин (обставин непереборної сили).

Стаття 20. Особливості укладення договорів про трансфер технологій

1. Під час передачі (трансферу) технологій укладаються договори, визначені Цивільним кодексом України, щодо розпорядження майновими правами інтелектуальної власності з урахуванням вимог статті 19 цього Закону.

2. Разом з договором про трансфер технологій можуть укладатися договори про:

1) гарантії осіб, які передають технології та їх складові, стосовно можливості досягнення економічних показників і виробництва продукції із застосуванням цих технологій та складових;

2) гарантії осіб, які передають технології та їх складові, стосовно конфіденційності та нерозголошення інформації третім особам;

3) проведення комплексу інженерних, екологічних або інших робіт, необхідних для застосування технологій та їх складових;

4) обслуговування обладнання.

Стаття 21. Обмеження щодо укладення договорів про трансфер технологій

1. Не допускається укладення договорів про трансфер технологій, які передбачають:

1) ввезення в Україну технологій та/або їх складових, які можуть завдати шкоди навколишньому природному середовищу або здоров'ю людей;

2) здійснення виплат, що значно перевищують ціну технології та її складових;

3) встановлення зобов'язань щодо придбання в особи, яка передає технологію та/або її складові, сировини, напівфабрикатів, обладнання та його комплектувальних частин, що не застосовуються під час виробництва відповідної продукції;

4) встановлення зобов'язань щодо переважного продажу продукції, виготовленої із застосуванням технології, покупцям, визначеним особою, яка передає цю технологію, та використання визначеного нею персоналу;

5) право особи, яка передає технологію, визначати ціну продажу або реекспорту продукції, виготовленої із застосуванням цієї технології;

6) встановлення необґрунтованих обмежень обсягу виробництва продукції;

7) встановлення обмежень, які суперечать законодавству, стосовно використання майнових прав на технології та їх складові;

8) заборону використання аналогічних або більш досконалих технологій та їх складових;

9) заборону або обмеження експорту продукції, виготовленої із застосуванням технології;

10) встановлення зобов'язань щодо використання запатентованого об'єкта права інтелектуальної власності, який не використовується у процесі застосування технологій.

Розділ V

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ

Стаття 22. Винагорода авторам технологій та/або їх складових та особам, які здійснюють їх трансфер

1. Між підприємством, науковою установою, організацією чи вищим навчальним закладом, де створено технологію та/або її складові та/або куди здійснюється її трансфер, і авторами технології або її складових укладається договір, в якому визначаються майнові права, що передаються за цим договором, умови виплати та розмір винагороди за передачу і використання майнових прав на технологію або її складові.

2. Підприємство, наукова установа, організація та вищий навчальний заклад, яким передано майнові права на технології чи їх складові, не рідше ніж один раз на рік і не пізніше ніж через місяць після закінчення бюджетного року, а у разі надання ліцензії на використання запатентованих складових технологій іншим особам - протягом місяця після одержання ліцензійних платежів виплачують авторам технологій винагороду.

3. Розмір, строки і порядок виплати винагороди авторам технологій та/або їх складових у разі відсутності договору з ними і особам, які здійснюють їх трансфер, визначаються колективними договорами, що укладаються в організаціях, які є розробниками технологій та їх складових, з урахуванням творчого вкладу авторів у їх створення, обсягу і доцільності виконання певних робіт особами, які здійснюють трансфер технологій.

4. Розмір винагороди авторам технологій та їх складових визначається як частка доходу, одержаного внаслідок їх використання, або у фіксованій сумі на одиницю продукції відповідно до її ціни, або у фіксованій сумі частини доходів, одержаних від передачі технологій або їх складових, або з урахуванням іншої вигоди, яка може бути отримана за використання технологій, що підтверджено відповідними документами.

Авторам технологій або їх складових винагорода розраховується і виплачується:

1) у разі використання технології, при цьому розмір винагороди співвідноситься з обсягом продажу продукції, одержаної в результаті їх використання, та/або з іншою вигодою, яка може бути одержана від їх використання;

2) в інших випадках, що визначаються договором з автором.

5. Кабінет Міністрів України встановлює мінімальні ставки винагороди авторам технологій та особам, які здійснюють їх трансфер.

6. Спори щодо розміру і порядку виплати винагороди авторам технологій та особам, які здійснюють їх трансфер, вирішуються у судовому порядку.

Стаття 23. Використання коштів, одержаних у результаті трансферу технологій

1. Кошти, одержані у результаті трансферу технологій, створених за рахунок бюджетних коштів (у вигляді періодичних та/або разових виплат (роялті)), майнові права на які має організація-розробник згідно із статтею 11 цього Закону, підлягають використанню організацією-розробником для виплати винагороди авторам технологій та/або об'єктів права інтелектуальної власності, для розвитку інноваційної діяльності та трансферу технологій організації, зокрема оплати закордонного патентування.

2. Порядок і напрями використання коштів, одержаних у результаті трансферу технологій, створених за рахунок бюджетних коштів, визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 24. Державна підтримка та особливості кредитування трансферу технологій

1. Підприємствам, що належать до сфери управління центральних органів виконавчої влади, до відання Національної академії наук України та галузевих академій наук, що здійснюватимуть випуск продукції за державним замовленням, за рішенням Кабінету Міністрів України, виключно у межах повноважень, встановлених законом про Державний бюджет України, можуть надаватися державні гарантії щодо погашення кредитів комерційних банків, наданих для придбання технологій та їх складових, необхідність застосування яких визначена потребами держави і суспільства у цих технологіях.

2. Державою запроваджуються заходи щодо підтримки трансферу технологій як пріоритетного напряму інноваційної діяльності відповідно до статті 6 Закону України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні».

Розділ VI

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону».

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
2 жовтня 2012 року.
№ 5407-VI.

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Законі України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб»:

1) у частині шостій статті 8:

друге речення абзацу першого після слів «також припиняються» доповнити словами «за ініціативою адміністративної ради Фонду»;

пункт 5 після слова «недієздатним» доповнити словами «обмежено дієздатним»;

доповнити пунктами 6-7 такого змісту:

«6) втрати громадянства України;

7) відсутності без поважних причин на трьох і більше засіданнях адміністративної ради Фонду поспіль»;

2) пункт 17 частини першої статті 9 викласти в такій редакції:

«17) приймає рішення про збільшення граничного розміру відшкодування коштів за вкладами»;

3) частину п'яту статті 12 доповнити пунктом 17 такого змісту:

«17) за умови недостатності коштів у банку для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності, проведенням заходів та залученням до роботи осіб відповідно до пункту 2 частини шостої статті 36, пунктів 7 і 8 частини другої статті 37 та частини четвертої статті 47 цього Закону, виконавча дирекція Фонду приймає рішення про оплату таких витрат банку за рахунок коштів Фонду»;

4) частину третю статті 15 після слів «Служба внутрішнього аудиту регулярно» доповнити словами «(на перше число кожного кварталу)»;

5) у статті 16:

частину другу доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4) займатися підприємницькою діяльністю, виконувати роботу за сумісництвом, крім викладацької, наукової та іншої творчої діяльності»;

після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«5. Працівникам Фонду заборонено розголошувати інформацію, що становить державну таємницю, банківську таємницю або іншу конфіденційну та/або службову інформацію, яка стала відома їм у зв'язку з виконанням ними своїх посадових (службових) обов'язків, у тому числі і в разі припинення трудових відносин з Фондом, крім випадків, установлених законом».

У зв'язку з цим частину п'яту вважати частиною шостою;

у частині шостій слова «частини четвертої» замінити словами «частин четвертої і п'ятої»;

6) пункт 2 частини другої статті 20 викласти в такій редакції:

«2) покриття витрат, пов'язаних з виконанням покладених на Фонд функцій та повноважень, зокрема, пов'язаних з процедурою виведення неплатоспроможного банку з ринку, у межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду, у тому числі витрат Фонду, передбачених пунктом 17 частини п'ятої статті 12 цього Закону»;

7) у статті 22:

в абзаці третьому частини першої слово «середньозважена» замінити словом «середньоарифметична»;

у частині третій слова «рівними частками» виключити;

8) у частині третій статті 24:

абзац перший викласти в такій редакції:

«Фонд накладає адміністративні штрафи на керівників банків відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення»;

абзац другий виключити;

9) у статті 25:

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Фонд подає Міністерству фінансів України заявку на визначення розміру кредиту (внеску) на поточний бюджетний рік, а якщо до закінчення бюджетного року залишилося менше трьох місяців - на наступний рік, із зазначенням форми такого кредиту (внеску) та його розміру»;

у частині третій слово «наступний» замінити словом «відповідний»;

10) абзац перший частини першої статті 26 викласти в такій редакції:

«1. Фонд гарантує кожному вкладнику банку відшкодування коштів за його вкладом. Фонд відшкодовує кошти в розмірі вкладу, включаючи відсотки, нараховані на день прийняття рішення Національним банком України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних та початку процедури виведення Фондом банку з ринку, але не більше суми граничного розміру відшкодування коштів за вкладами, встановленого на дату прийняття такого рішення, незалежно від кількості вкладів в одному банку. Сума граничного розміру відшкодування коштів за вкладами не може бути меншою 200 000 гривень. Адміністративна рада Фонду не має права приймати рішення про зменшення граничної суми відшкодування коштів за вкладами. Зобов'язання з виплати відсотків за вкладами, нарахованих під час здійснення тимчасової адміністрації, задовольняються відповідно до черговості, встановленої пунктом 4 частини першої статті 52 цього Закону»;

11) частину третю статті 33 викласти в такій редакції:

«3. За порушення банком вимог законодавства про гарантування вкладів фізичних осіб Фонд може застосовувати до такого банку адміністративно-господарську санкцію у вигляді розпорядження про усунення порушення. Невиконання або несвоєчасне виконання банком рішень та/або нормативно-правових актів Фонду чи розпоряджень про усунення порушень тягне за собою накладення на банк штрафу в розмірі від 0,04 до 0,1 відсотка розміру зареєстрованого статутного капіталу банку»;

12) друге речення частини першої статті 35 доповнити словами «яка має високі професійні та моральні якості, бездоганну ділову репутацію, повну вищу освіту в галузі економіки, фінансів чи права (не нижче кваліфікаційного рівня «спеціаліст») та професійний досвід, необхідний для виконання заходів у межах здійснення тимчасової адміністрації»;

13) у статті 36:

перше речення абзацу другого частини першої викласти в такій редакції:

«Протягом одного дня після призначення уповноваженої особи Фонду керівники банку забезпечують передачу уповноваженій особі Фонду печаток і штампів, матеріальних та інших цінностей банку, а також протягом трьох днів - передачу бухгалтерської та іншої документації банку»;

абзац перший частини шостої викласти в такій редакції:

«6. Обмеження, встановлене пунктом 1 частини п'ятої цієї статті, не поширюється на зобов'язання банку щодо»;

14) у статті 41:

у частині першій слово «Фонд» замінити словами «Уповноважена особа Фонду»;

у пункті 2 частини третьої слова «Фонд зобов'язаний» замінити словами «уповноважена особа Фонду зобов'язана»;

у частині четвертій слово «Фонд» замінити словами «Уповноважена особа Фонду»;

у частині сьомій слово «Фондом» замінити словами «уповноваженою особою Фонду»;

у другому реченні частини восьмої слово «Фонд» замінити словами «Уповноважена особа Фонду, Фонд»;

частину дев'яту викласти в такій редакції:

«9. Фонд наступного дня після здійснення інвестором відповідно до умов договору заходів з приведення неплатоспроможного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України повідомляє Національний банк України про необхідність проведення інспекційної перевірки банку. Уповноважена особа Фонду надає Національному банку України необхідну інформацію та документи для проведення інспекційної перевірки і підготовки обґрунтованих висновків.

Фонд приймає рішення про припинення тимчасової адміністрації неплатоспроможного банку наступного дня після отримання результатів інспекційної перевірки Національного банку України, яка підтвердила приведення діяльності неплатоспроможного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України, та повідомляє про прийняте рішення Національний банк України»;

15) статтю 43 викласти в такій редакції:

«Стаття 43. Фінансова підтримка з боку Фонду

1. За рішенням виконавчої дирекції Фонд може надати приймаючому банку фінансову підтримку у формі компенсації за прийняті зобов'язання. Спосіб, розмір та умови надання фінансової підтримки визначаються відповідно до нормативно-правових актів Фонду.

2. Розмір компенсації приймаючому банку має ґрунтуватися на аналізі найменш витратного для Фонду способу виведення банку з ринку, визначеного планом врегулювання неплатоспроможного банку, і не може перевищувати суми переданих приймаючому банку зобов'язань перед вкладниками у межах сум гарантованого відшкодування коштів за вкладами, зменшеної на вартість переданих приймаючому банку активів.

3. Фінансова підтримка не може надаватися будь-якому проблемному або неплатоспроможному банку чи на користь учасників таких банків»;

16) пункт 3 частини першої статті 52 доповнити словами та цифрами «та щодо покриття витрат Фонду, передбачених у пункті 17 частини п'ятої статті 12 цього Закону».

2. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) у статті 221 цифри «166^{7}-166^{12}» замінити цифрами «166^{8}-166^{12}»;

2) у тексті статті 234^{4}:

після слів «пов'язані з» доповнити словами «протидією тимчасовій адміністрації та ліквідації банку та з»;

слово та цифри «(стаття 166^{19})» замінити словом та цифрами «(статті 166^{7}, 166^{19})»;

3) у пункті 1 частини першої статті 255:

в абзаці «Національного банку України (статті 163^{12}, 164^{11}, 166^{7}, стаття 166^{8} (у частині, що стосується правопорушень у галузі банківської діяльності та банківських операцій)» цифри «164^{11}, 166^{7}» виключити;

абзац «працівники Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (стаття 166^{19})» виключити.

3. Частину п'яту статті 117 Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446) доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3) зупинення рішень уповноваженого центрального органу з питань цивільної авіації щодо призупинення дії або анулювання сертифікатів, схвалень, допусків».

4. Пункт 2 частини першої статті 42 Закону України «Про Національний банк України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238; 2002 р., № 5, ст. 30; 2009 р., № 14, ст. 181) викласти в такій редакції:

«2) надає кредити Фонду гарантування вкладів фізичних осіб під заставу цінних паперів за ціною не нижче індексу інфляції».

5. Пункт 9 частини першої статті 37 Закону України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 19-20, ст. 142) викласти в такій редакції:

«9) здійснення тимчасової адміністрації неплатоспроможного банку або ліквідації банку відповідно до Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», крім випадків, пов'язаних з виплатою коштів за вкладами вкладникам за договорами, строк яких закінчився, та за договорами банківського рахунку вкладників у межах суми відшкодування, що гарантується Фондом; витрат, пов'язаних із забезпеченням операційної діяльності такого банку; виплати заробітної плати, авторської винагороди, відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю працівників банку».

6. Пункт 49 статті 4 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113 із наступними змінами) виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Фонду гарантування вкладів фізичних осіб протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
2 жовтня 2012 року.
№ 5411-VI.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини» щодо національного превентивного механізму

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 20, ст. 99; 2008 р., № 25, ст. 240; із змінами, внесеними Законом України від 17 травня 2012 року № 4711-VI) такі зміни:

1. У статті 13:

1) доповнити пунктом 3^{1} такого змісту:

«3^{1}) вносити в установленому порядку пропозиції щодо вдосконалення законодавства України у сфері захисту прав і свобод людини і громадянина»;

2) пункти 5 і 8 викласти в такій редакції:

«5) на ознайомлення з документами, у тому числі тими, що містять інформацію з обмеженим доступом, та отримання їх копій в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, об'єднаннях громадян, на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форми власності, органах прокуратури, включаючи справи, які знаходяться в судах.

Доступ до інформації з обмеженим доступом здійснюється в порядку, встановленому законом»;

«8) відвідувати без попереднього повідомлення про час і мету відвідування такі місця:

місця, в яких особи примусово тримаються за судовим рішенням або рішенням адміністративного органу відповідно до закону, в тому числі ізолятори тимчасового тримання, кімнати для затриманих та доставлених чергових частин органів внутрішніх справ, пункти тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, кімнати для перебування тимчасово затриманих військовослужбовців, слідчі ізолятори, арештні доми, кримінально-виконавчі установи, приймальники-розподільники для дітей, загальноосвітні школи та професійні училища соціальної реабілітації, центри медико-соціальної реабілітації дітей, спеціальні виховні установи, військові частини, гауптвахти, дисциплінарні батальйони, спеціальні приймальники для тримання осіб, підданих адміністративному арешту, міські, районні управління та відділи, лінійні управління, відділи, відділення, пункти органів внутрішніх справ, спеціалізовані автомобілі (у тому числі спеціалізовані автомобілі з конвоєм), приміщення (кімнати) для тримання підсудних (засуджених) у судах, заклади примусового лікування;

психіатричні заклади;

пункти тимчасового розміщення біженців;

приміщення для транзитних пасажирів у пунктах пропуску через державний кордон;

будинки дитини, дитячі будинки-інтернати, притулки для дітей, дитячі будинки, загальноосвітні школи-інтернати для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, центри соціальної реабілітації дітей-інвалідів, центри соціально-психологічної реабілітації дітей;

психоневрологічні інтернати;

геріатричні пансіонати, будинки-інтернати для громадян похилого віку та інвалідів;

пансіонати для ветеранів війни і праці;

соціально-реабілітаційні центри.

Наведений перелік не є вичерпним»;

3) доповнити пунктом 8^{1} такого змісту:

«8^{1}) опитувати осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 8 цієї статті, та отримувати інформацію стосовно поводження з цими особами і умов їх тримання»;

4) пункт 12 доповнити словами «вносити в установленому порядку пропозиції щодо поліпшення діяльності таких органів у цій сфері».

2. Розділ IV доповнити статтею 19^{1} такого змісту:

«Стаття 19^{1}. Виконання Уповноваженим функцій національного превентивного механізму

На Уповноваженого покладаються функції національного превентивного механізму відповідно до Факультативного протоколу до Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання.

Для виконання функцій національного превентивного механізму Уповноважений:

1) здійснює регулярні відвідування місць, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, без попереднього повідомлення про час і мету відвідувань та без обмеження їх кількості;

2) проводить опитування осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, з метою отримання інформації стосовно поводження з цими особами і умов їх тримання, а також опитування інших осіб, які можуть надати таку інформацію;

3) вносить органам державної влади, державним органам, підприємствам, установам, організаціям незалежно від форми власності, у тому числі зазначеним у пункті 8 статті 13 цього Закону, пропозиції щодо попередження катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання;

4) залучає на договірних засадах (на платній або безоплатній основі) до регулярних відвідувань місць, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, представників громадських організацій, експертів, учених та фахівців, у тому числі іноземних;

5) реалізує інші повноваження, передбачені цим Законом.

Опитування осіб, зазначене у пункті 2 частини другої цієї статті, здійснюється Уповноваженим за відсутності третіх осіб та за умов, що виключають можливість прослуховування чи підслуховування. На вимогу Уповноваженого в разі потреби таке опитування може здійснюватися у присутності перекладача, лікаря, працівників установ, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, а у разі опитування неповнолітньої особи - її законного представника, педагога або психолога.

Представники громадських організацій, експерти, учені та фахівці, залучені Уповноваженим на договірних засадах до виконання функцій національного превентивного механізму, відвідують на підставі окремого письмового доручення Уповноваженого місця, зазначені у пункті 8 статті 13 цього Закону, та з додержанням вимог частини третьої цієї статті можуть опитувати осіб, які перебувають у таких місцях, з метою отримання інформації стосовно поводження з цими особами та щодо умов їх тримання.

Інформація з обмеженим доступом, у тому числі конфіденційна, одержана Уповноваженим, представниками громадських організацій, експертами, ученими та фахівцями, залученими Уповноваженим до виконання функцій національного превентивного механізму, під час опитування осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, використовується з додержанням законодавства України про інформацію.

За запитом Уповноваженого органи державної влади, державні органи, підприємства, установи та організації незалежно від форми власності повинні надавати інформацію про чисельність осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, про кількість таких місць та їх місцезнаходження, а також будь-яку іншу інформацію стосовно поводження з особами та умов їх тримання.

У секретаріаті Уповноваженого утворюється окремий структурний підрозділ з питань недопущення катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання. До роботи в цьому структурному підрозділі з додержанням рівного представництва чоловіків і жінок та представництва національних меншин залучаються фахівці різних спеціальностей, які мають належну професійну підготовку.

Уповноважений щороку готує спеціальну доповідь про стан справ щодо недопущення в Україні катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання. Така доповідь оприлюднюється в засобах масової інформації та надсилається Президентові України, Верховній Раді України і Кабінету Міністрів України з додержанням законодавства України про інформацію.

Під час виконання функцій національного превентивного механізму Уповноважений взаємодіє з Підкомітетом з недопущення катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання Комітету проти катувань, утвореним відповідно до Факультативного протоколу до Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання, а також з міжнародними організаціями і відповідними органами іноземних держав, діяльність яких пов'язана з цією сферою.

Видатки на фінансування національного превентивного механізму передбачаються в Державному бюджеті України».

3. Частину першу статті 22 доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3) розглядати пропозиції Уповноваженого щодо поліпшення їх діяльності у сфері захисту прав і свобод людини і громадянина та у місячний строк з дня одержання пропозицій надавати вмотивовану письмову відповідь на них».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України при підготовці проектів законів України про Державний бюджет України на 2013 рік та наступні роки враховувати видатки на виконання Уповноваженим функцій національного превентивного механізму.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
2 жовтня 2012 року.
№ 5409-VI.

Закон України

Про внесення змін до деяких законів України щодо необхідності обов'язкового надання витягів та виписок з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У частині четвертій статті 44 Закону України «Про нотаріат» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383; 2009 р., № 13, ст. 161; 2011 р., № 41, ст. 413) слова «витягом з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» замінити словами «інформацією про неї, що міститься в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців».

2. Перше речення частини другої статті 13 Закону України «Про інформаційні агентства» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 13, ст. 83; 2011 р., № 6, ст. 41) виключити.

3. У Законі України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст. 345; 1997 р., № 45, ст. 286; 2002 р., № 26, ст. 175; 2007 р., № 4, ст. 32; 2009 р., № 18, ст. 246; 2011 р., № 41, ст. 413):

1) в абзаці другому частини четвертої статті 3 слова «та документів, що підтверджують державну реєстрацію суб'єкта господарювання» виключити;

2) у частині дев'ятнадцятій статті 15 слова «до якої додається виписка або витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» виключити.

4. В абзаці сьомому частини четвертої статті 4 Закону України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 34, ст. 228; із змінами, внесеними Законом України від 17 травня 2012 року № 4712-VI) слова «і виписка або витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» виключити.

5. Пункт 1 частини другої статті 19 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30; 2011 р., № 36, ст. 362) виключити.

6. У частині другій статті 19 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 47, ст. 251; 2011 р., № 41, ст. 413; 2012 р., № 25, ст. 261) слова «виписку або витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» виключити.

7. У частині другій статті 35 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 1; 2006 р., № 13, ст. 110; 2011 р., № 41, ст. 413) слова «додається виписка або витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» замінити словом «додаються».

8. У Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31-32, ст. 263 із наступними змінами):

1) абзац тринадцятий частини другої статті 7 після слів «та ліцензій» доповнити словами «для укладення цивільно-правових договорів», а після слів «у стані припинення» доповнити словами «про види діяльності»;

2) абзац третій частини четвертої статті 17 та абзац третій частини четвертої статті 21 доповнити словами «про право здійснювати платежі за серією та номером паспорта»;

3) у тексті Закону слова «через свої релігійні переконання відмовляється від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомила про це відповідний орган державної податкової служби» в усіх відмінках і числах замінити словами «через свої релігійні переконання відмовилася від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомила про це відповідний орган державної податкової служби і має відмітку в паспорті про право здійснювати платежі за серією та номером паспорта» у відповідному відмінку і числі.

9. В абзаці другому частини четвертої статті 38 Закону України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50; 2011 р., № 41, ст. 413) слова «та виписка або витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» виключити.

10. У другому реченні частини четвертої статті 7 Закону України «Про кооперацію» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 5, ст. 35; 2011 р., № 41, ст. 413) слова «дані про державну реєстрацію, що підтверджуються випискою або витягом з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» виключити.

11. Пункт «в» частини першої статті 5 Закону України «Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп'ютерних програм, баз даних» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 7, ст. 46; 2011 р., № 41, ст. 413) виключити.

12. У Законі України «Про телекомунікації» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 12, ст. 155; 2011 р., № 41, ст. 413; 2012 р., № 5, ст. 35):

1) друге речення абзацу першого частини другої та абзац четвертий частини четвертої статті 42 виключити;

2) пункт 1 частини другої статті 45 виключити.

13. У другому реченні частини другої статті 9 Закону України «Про третейські суди» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 35, ст. 412; 2011 р., № 41, ст. 413) слова «та виписка або витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» виключити.

14. У Законі України «Про радіочастотний ресурс України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 48, ст. 526; 2011 р., № 41, ст. 413):

1) пункт 1 частини четвертої статті 32 виключити;

2) у пункті 1 частини п'ятої статті 41 слова «виписку або витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, а» виключити;

3) пункт 1 частини сьомої статті 42 викласти в такій редакції:

«1) для радіоаматорів - копію документа, що посвідчує особу».

15. Частину восьму статті 38 Закону України «Про телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 18, ст. 155; 2011 р., № 41, ст. 413) виключити.

16. Абзац третій підпункту 3.2.1 пункту 3.2 статті 3 Закону України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 33, ст. 430; 2011 р., № 41, ст. 413) виключити.

17. У частині восьмій статті 4^{1} Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483; 2010 р., № 13, ст. 128; 2011 р., № 42, ст. 426; 2012 р., № 29, ст. 332):

в абзаці п'ятому слова «і відповідний документ, що підтверджує зазначені зміни (виписка з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців)» виключити;

в абзаці шостому слова «документів, що додаються» замінити словами «документа, що додається».

18. У статті 4 Закону України «Про оптові ринки сільськогосподарської продукції» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 51, ст. 755; 2011 р., № 41, ст. 413):

абзац шостий частини другої виключити;

частину третю доповнити реченнями другим - четвертим такого змісту: «При розгляді центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики поданих юридичною особою документів для набуття статусу оптового ринку сільськогосподарської продукції перевіряється інформація про цю особу, що міститься в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців. Відсутність такої інформації або її невідповідність поданим документам є підставою для відмови у наданні цього статусу. Відомості про це залишаються в матеріалах щодо видачі наказу про надання юридичній особі статусу оптового ринку сільськогосподарської продукції».

19. В абзацах другому та третьому пункту 1 та пункті 3 частини першої статті 4 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2-3, ст. 11, № 41, ст. 413) слова «зазначеним у витягу» замінити словами «відповідно до відомостей».

20. Абзац другий частини другої статті 11 та абзац другий частини третьої статті 60 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 32-33, ст. 413) виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2013 року, крім:

пункту 8 розділу I цього Закону, який набирає чинності одночасно з набранням чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законів України щодо взяття на облік юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» від 24 травня 2012 року № 4839-VI;

пункту 20 розділу I цього Закону, який набирає чинності з 18 січня 2013 року.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
2 жовтня 2012 року.
№ 5410-VI.

Закон України

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо врегулювання окремих питань оподаткування

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) такі зміни:

1. У пункті 14.1 статті 14:

1) підпункт 14.1.83 викласти в такій редакції:

«14.1.83. термін «інвестор» для цілей оподаткування відповідно до розділу XVIII цього Кодексу вживається у значенні, наведеному в Законі України «Про угоди про розподіл продукції».

При укладанні багатосторонньої угоди інвесторами визначається оператор угоди (далі - інвестор (оператор), на якого покладаються функції, передбачені Законом України «Про угоди про розподіл продукції», у тому числі ведення обліку і сплати податкових зобов'язань за угодою.

У разі створення інвестором - нерезидентом для виконання угоди постійного представництва на території України представництво для цілей оподаткування розглядається як інвестор чи інвестор (оператор).

У статтях Кодексу, якими регулюються питання нарахування та сплати податків інвестором чи інвесторами при виконанні односторонньої чи багатосторонньої угоди про розподіл продукції, вживається термін «інвестор (оператор)»;

2) доповнити підпунктом 14.1.89^{1} такого змісту:

«14.1.89^{1}. термін «кооперативні виплати» вживається у значенні, наведеному в Законі України «Про сільськогосподарську кооперацію»;

3) підпункт 14.1.126 викласти в такій редакції:

«14.1.126. обсяг видобутої вуглеводневої сировини:

а) для цілей розділів X, XI - обсяг нафти, природного газу (у тому числі супутнього (нафтового) газу), газового конденсату у значенні, наведеному в підпункті 14.1.128 цієї статті;

б) для цілей розділу XVIII - вироблена продукція у значенні, наведеному в Законі України «Про угоди про розподіл продукції», крім випадків, коли вироблена продукція обліковується та використовується інвестором як паливо або сировина»;

4) підпункт 14.1.139 після абзацу одинадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«ґ) інвестор (оператор) відповідно до угоди про розподіл продукції, на якого покладено ведення податкового обліку з податку на додану вартість за угодою про розподіл продукції».

У зв'язку з цим абзаци дванадцятий - п'ятнадцятий вважати відповідно абзацами тринадцятим - шістнадцятим;

5) підпункт 14.1.180 після слів «представництво нерезидента - юридичної особи» доповнити словами «інвестор (оператор) за угодою про розподіл продукції».

2. У пункті 82.2 статті 82:

абзац перший після цифри і слів «5 робочих днів» доповнити словами і цифрою «для фізичних осіб - підприємців, які не мають найманих працівників, за наявності умов, визначених в абзацах третьому - восьмому цього пункту, - 3 робочі дні»;

доповнити абзацами третім - восьмим такого змісту:

«Документальна позапланова перевірка з підстав, визначених у підпункті 78.1.7 пункту 78.1 статті 78 цього Кодексу, для фізичних осіб - підприємців, які не мають найманих працівників, проводиться у строк, визначений абзацом першим цього пункту, за наявності за два останні календарні роки одночасно таких умов:

платником податку подано податкову декларацію про відсутність доходів від провадження господарської діяльності;

платник податку не зареєстрований як платник податку на додану вартість;

в органах податкової служби відсутня податкова інформація щодо:

використання платником податку найманої праці фізичних осіб;

відкритих платником податку рахунків у банках та інших фінансових установах».

3. Пункт 138.9 статті 138 доповнити словами «кооперативні виплати фізичним особам - членам виробничого сільськогосподарського кооперативу, які не є підприємцями та які беруть трудову участь у діяльності такого сільськогосподарського кооперативу».

4. Пункт 151.2 статті 151 викласти в такій редакції:

«151.2. При здійсненні страхової діяльності юридичних осіб - резидентів ставки податку встановлюються у таких розмірах:

151.2.1. 3 відсотки - при отриманні доходу внаслідок виконання договорів з інших видів страхової діяльності, визначеного пунктом 156.1 статті 156 цього Кодексу.

151.2.2. 0 відсотків - при отриманні доходу внаслідок виконання договорів з довгострокового страхування життя та пенсійного страхування у межах недержавного пенсійного забезпечення у разі виконання вимог до таких договорів, визначених підпунктами 14.1.52 та 14.1.116 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу».

5. У пункті 152.8 статті 152 слова і цифри «пунктах 156.1 та 156.2» виключити.

6. У пункті 153.3 статті 153:

1) перше речення абзацу третього підпункту 153.3.2 доповнити словами і цифрами «(крім платників цього податку, які підпадають під дію статті 156 цього Кодексу)»;

2) у підпункті 153.3.3 слова і цифри «пунктом 156.1 статті 156» замінити словом і цифрами «статтею 156».

7. Статтю 156 викласти в такій редакції:

«Стаття 156. Особливості оподаткування страховика

156.1. До доходів страховика, крім доходів, передбачених статтями 135 і 136 цього Кодексу, належать також доходи від страхової діяльності.

156.1.1. Для цілей оподаткування під доходом від страхової діяльності розуміється сума доходів страховика, нарахована протягом звітного періоду, у тому числі (але не виключно) у вигляді:

1) страхових платежів, страхових внесків, страхових премій, нарахованих страховиком за договорами страхування, співстрахування і перестрахування ризиків на території України або за її межами протягом звітного періоду, зменшених з урахуванням вимог цього підпункту на суму страхових платежів, страхових внесків, страхових премій, нарахованих страховиком за договорами перестрахування. При цьому страхові платежі, страхові внески, страхові премії за договорами співстрахування включаються до складу доходів страховика (співстраховика) тільки в розмірі його частки страхової премії, передбаченої договором співстрахування;

2) інвестиційного доходу, нарахованого страховиком від розміщення коштів резервів страхування життя;

3) суми винагород, належних страховику за укладеними договорами страхування, співстрахування, перестрахування;

4) доходів від реалізації права регресної вимоги страховика до страхувальника або іншої особи, відповідальної за заподіяні збитки в частині перевищення над виплаченими страховими відшкодуваннями;

5) нарахованих відсотків на депоновані премії за ризиками, прийнятими у перестрахуванні;

6) сум санкцій за невиконання умов договору страхування, визначеної боржником добровільно або за рішенням суду;

7) суми винагород, нарахованих страховиком за надання ним послуг сюрвейєра, аварійного комісара та аджастера, страхового брокера та агента;

8) суми повернення частки страхових платежів (внесків, премій) за договорами перестрахування у разі їх достроково-го припинення;

9) винагород і тантьєм (форм винагороди страховика з боку перестраховика) за договорами перестрахування;

10) інших доходів, нарахованих страховиком у межах страхової діяльності.

156.1.2. У цілях цієї статті:

1) під терміном «сюрвейєр» розуміється фізична або юридична особа, яка здійснює обстеження об'єкта перед прийняттям його на страхування та після настання страхового випадку, а також з'ясовує причини страхової події;

2) під терміном «аварійний комісар» розуміється фізична або юридична особа, яка з'ясовує причини настання страхового випадку, визначає розмір збитків і відповідає кваліфікаційним вимогам, передбаченим законодавством;

3) під терміном «аджастер» розуміється фізична або юридична особа, яка бере участь у вирішенні питань з урегулювання заявлених претензій страхувальника у зв'язку з настанням страхового випадку, а також здійснює оцінку збитків після страхового випадку та визначає суму страхового відшкодування, що підлягає виплаті, виходячи із зобов'язань страховика.

156.2. Ставка податку.

156.2.1. При здійсненні страхової діяльності, передбаченої пунктом 156.1 цієї статті, податок справляється за ставкою, визначеною відповідно до підпункту 151.2.1 пункту 151.2 статті 151 цього Кодексу.

156.2.2. При здійсненні страхової діяльності, передбаченої пунктом 156.3 цієї статті, податок справляється за ставкою, визначеною відповідно до підпункту 151.2.2 пункту 151.2 статті 151 цього Кодексу.

156.2.3. Прибуток страховика від іншої діяльності, не пов'язаної із страховою діяльністю, а також доходи, одержані страховиком-цедентом у звітному періоді від перестраховиків за договорами перестрахування, зменшені на суму здійснених страховиком-цедентом страхових виплат (страхового відшкодування) у частині (у межах часток), в якій перестраховик несе відповідальність згідно з укладеними із страховиком-цедентом договорами перестрахування, оподатковуються в порядку, строки і за правилами, встановленими цим Кодексом, за ставкою, визначеною відповідно до пункту 151.1 статті 151 цього Кодексу.

156.3. Порядок обчислення податку.

156.3.1. Платники податку ведуть окремий облік доходів та витрат, пов'язаних із провадженням страхової діяльності, що оподатковуються за ставками, передбаченими пунктом 151.2 статті 151 цього Кодексу, та іншої діяльності, не пов'язаної із страховою, що оподатковується за ставкою, передбаченою пунктом 151.1 статті 151 цього Кодексу.

156.3.2. Нараховані за звітний період витрати страховика, пов'язані одночасно з отриманням доходів від страхової діяльності та іншої діяльності, не пов'язаної із страховою, розподіляються пропорційно питомій вазі доходу, нарахованого від страхової діяльності, та доходу від іншої діяльності, не пов'язаної із страховою.

156.4. Особливості визначення об'єкта оподаткування від провадження страхової діяльності із страхування життя.

156.4.1. Об'єктом оподаткування від провадження страхової діяльності зі страхування життя є дохід від страхової діяльності зі страхування життя, визначений відповідно до цієї статті з урахуванням вимог, встановлених підпунктом 153.1.7 пункту 153.1 статті 153, за умови виконання вимог до укладення договорів довгострокового страхування життя, визначених підпунктом 14.1.52 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу.

156.4.2. Якщо договір довгострокового страхування життя чи з недержавного пенсійного забезпечення протягом перших п'яти років його дії розривається з будь-яких причин (крім випадків, передбачених підпунктом 156.4.4 цього пункту) до закінчення мінімального строку його дії або до настання страхового випадку, в результаті чого відбувається повна або часткова страхова виплата чи повне припинення зобов'язань страховика, то платник податку, який збільшив витрати згідно з нормами пункту 142.2 статті 142 цього Кодексу, зобов'язаний включити до складу своїх доходів за відповідний звітний період суму таких попередньо сплачених платежів, внесків, премій з нарахуванням пені в розмірі 120 відсотків облікової ставки Національного банку України, що діяла на день виникнення у страхувальника податкового зобов'язання з податку. Таке зобов'язання розраховується з початку податкового періоду, що настає за періодом, у якому такий платник податку вперше збільшив витрати на суму таких страхових платежів у межах такого договору, до дня подання податкової декларації за наслідками податкового періоду, на який припадає факт такого дострокового розірвання або порушення зазначених вимог. При цьому викупна сума або її частина, яка повертається платникові податку страховиком, не включається до складу доходів такого платника податку.

156.4.3. Штрафні санкції за заниження об'єкта оподаткування у випадках, визначених цим пунктом, ні до страховика, ні до платника податку не застосовуються.

156.4.4. Довгостроковий договір страхування життя, за яким страхувальником є роботодавець, може передбачати:

зміну страхувальника (роботодавця) на нового страхувальника, яким може бути або новий роботодавець, або застрахована особа, у разі звільнення застрахованої особи;

зміну страховика на нового страховика.

При цьому така зміна страхувальника (страховика) повинна підтверджуватися тристоронньою угодою між страхувальником (страховиком), новим страхувальником (страховиком) та застрахованою особою».

8. У підпункті 159.5.5 пункту 159.5 статті 159 слова «органами досудового слідства» замінити словами «слідчим, прокурором, судом».

9. Підпункти 165.1.24 і 165.1.48 пункту 165.1 статті 165 викласти в такій редакції:

«165.1.24. доходи, отримані від продажу власної сільськогосподарської продукції, що вирощена, відгодована, виловлена, зібрана, виготовлена, вироблена, оброблена та/або перероблена безпосередньо фізичною особою на земельних ділянках, наданих їй у розмірах, встановлених Земельним кодексом України для ведення:

садівництва та/або для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибні ділянки) та/або для індивідуального дачного будівництва. При цьому якщо власник сільськогосподарської продукції має ще земельні частки (паї), виділені в натурі (на місцевості), але не використовує їх (здає в оренду або обслуговує), отримані ним доходи від продажу сільськогосподарської продукції не включаються до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу;

особистого селянського господарства та/або земельні частки (паї), виділені в натурі (на місцевості), сукупний розмір яких не перевищує 2 гектари. При цьому розмір земельних ділянок, зазначених в абзаці другому цього підпункту, а також розмір виділених в натурі (на місцевості) земельних часток (паїв), які не використовуються (здаються в оренду, обслуговуються), не враховуються.

Якщо розмір земельних ділянок, зазначених в абзаці третьому цього підпункту, перевищує 2 гектари, дохід від продажу сільськогосподарської продукції підлягає оподаткуванню на загальних підставах.

При продажу сільськогосподарської продукції (крім продукції тваринництва) її власник має подати податковому агенту копію довідки про наявність у нього земельних ділянок, зазначених в абзацах другому та третьому цього підпункту. Оригінал довідки зберігається у власника сільськогосподарської продукції протягом строку позовної давності з дати закінчення дії такої довідки. Довідка видається сільською, селищною або міською радою за місцем податкової адреси (місцем проживання) платника податку протягом п'яти робочих днів з дня отримання відповідною радою письмової заяви про видачу такої довідки.

Форма довідки встановлюється у порядку, визначеному статтею 46 цього Кодексу для податкових декларацій.

При продажу власної продукції тваринництва груп 1-5, 15, 16 та 41 УКТ ЗЕД, отримані від такого продажу доходи не є оподатковуваним доходом, якщо їх сума сукупно за рік не перевищує 100 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року. Такі фізичні особи здійснюють продаж зазначеної продукції без отримання довідки про наявність земельних ділянок.

У разі коли сума отриманого доходу перевищує встановлений цим підпунктом розмір, фізична особа зобов'язана надати органу державної податкової служби довідку про самостійне вирощування, розведення, відгодовування продукції тваринництва, що видається у довільній формі сільською, селищною або міською радою за місцем податкової адреси (місцем проживання) власника продукції тваринництва. Якщо довідкою підтверджено вирощування проданої продукції тваринництва безпосередньо платником податку, оподаткуванню підлягає дохід, що перевищує 100 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

Якщо таким платником податку не підтверджено самостійне вирощування, розведення, відгодовування продукції тваринництва, доходи від продажу якої він отримав, такі доходи підлягають оподаткуванню на загальних підставах»;

«165.1.48. кооперативні виплати членам виробничого сільськогосподарського кооперативу, а також кошти, що повертаються члену сільськогосподарського обслуговуючого кооперативу внаслідок надлишково сплаченої ним вартості послуг, наданих кооперативом;

розмір (сума, вартість) паю, що повертається члену сільськогосподарського виробничого кооперативу у разі припинення ним членства в кооперативі. Перевищення розміру (суми, вартості) паю понад розмір (суми, вартості) пайових внесків підлягає оподаткуванню в порядку, встановленому пунктом 170.2 статті 170 цього розділу».

10. Пункт 180.1 статті 180 доповнити підпунктом 8 такого змісту:

«8) особа - інвестор (оператор), який веде окремий податковий облік, пов'язаний з виконанням угоди про розподіл продукції».

11. Пункт 197.1 статті 197 доповнити підпунктом 197.1.30 такого змісту:

«197.1.30. створення, постачання, просування, реставрація і розповсюдження національного культурного продукту в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

12. Друге речення підпункту «б» пункту 216.3 статті 216 викласти в такій редакції: «Ця вимога застосовується у разі втрати підакцизних товарів (продукції) у межах нормативів втрат, які затверджуються в порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України».

13. Підпункт 267.1.2 пункту 267.1 статті 267 після абзацу одинадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«и) фельдшерські, фельдшерсько-акушерські пункти, сільські дільничні лікарні, амбулаторії, амбулаторії загальної практики - сімейної медицини, що розташовані в сільській місцевості, за умови, що у сільській місцевості відсутні аптеки або структурні підрозділи аптек, роздрібна торгівля лікарськими засобами здійснюється працівниками таких пунктів, лікарень, амбулаторій, які мають медичну освіту, та виключно за переліком, встановленим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, а також на підставі договорів, укладених із ліцензіатом, що має ліцензію на роздрібну торгівлю лікарськими засобами».

У зв'язку з цим абзац дванадцятий вважати абзацом тринадцятим.

14. У статті 335:

1) у пункті 335.1:

абзац третій викласти в такій редакції:

«розподілу прибуткової та/або компенсаційної продукції та/або їх грошового еквівалента між інвестором (оператором) і державою, передачі операторові (інвесторові) прибуткової продукції, належної державі, для подальшого продажу»;

абзац четвертий після слів «від інвестора» доповнити словом «(оператора)», а після слів «дії угоди» - словами «а також користування інвестором (оператором) таким майном та його наступне повернення державі відповідно до Закону України «Про угоди про розподіл продукції» та угоди»;

абзац п'ятий викласти в такій редакції:

«передачі майна, включаючи грошові кошти, сторонами угоди про розподіл продукції в користування інвестору (оператору) угоди в межах такої угоди, безоплатне користування таким майном інвестором (оператором) угоди та/або повернення такого майна інвестором (оператором) відповідній стороні угоди»;

абзац шостий після слова «продукції» доповнити словами «і передачі її грошового еквівалента»;

після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«продажу або іншого відчуження інвестором (оператором) компенсаційної та/або прибуткової продукції, крім податкових зобов'язань з податку на додану вартість за операціями з постачання компенсаційної та/або прибуткової продукції, набутої інвестором (оператором) у власність внаслідок її розподілу за угодою, та прибуткової продукції, належної державі і переданої інвестору (оператору) для подальшого продажу, які визначаються з урахуванням статті 337 цього Кодексу».

У зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом восьмим;

абзац восьмий викласти в такій редакції:

«передачі майна, включаючи грошові кошти, сторонами угоди про розподіл продукції інвестору (оператору) для забезпечення виконання умов угоди про розподіл продукції в межах такої угоди та повернення такого майна інвестором (оператором) відповідній стороні угоди»;

доповнити абзацами дев'ятим - чотирнадцятим такого змісту:

«перерахування (передачі) коштів та/або майна інвестором-нерезидентом його постійному представництву для фінансування та забезпечення діяльності за угодою про розподіл продукції відповідно до програми робіт та кошторису витрат за угодою, іншої діяльності, передбаченої угодою, а також для виконання інших зобов'язань за угодою;

безоплатного користування інвестором (оператором) у межах діяльності, пов'язаної з виконанням угоди, будь-яким майном, у тому числі грошовими коштами, геологічною, геофізичною, геохімічною, техніко-економічною інформацією та іншими даними, технологіями та/або правами, наданими інвесторові відповідно до законодавства та угоди;

використання інвестором (оператором) продукції (в її природному стані або переробленої), необхідної для виконання робіт та здійснення іншої діяльності, передбачених угодою про розподіл продукції, у тому числі спалювання продукції, або втрати такої продукції, пов'язаних з виконанням робіт та здійсненням іншої діяльності, передбачених угодою;

безоплатного надання товарів, робіт, послуг чи грошових коштів інвестору (оператору) чи інвестором (оператором) протягом строку дії угоди про розподіл продукції та в межах діяльності, пов'язаної з виконанням такої угоди, у тому числі надання додаткових благ працівникам, виплати премій або бонусів на користь держави та виконання соціальних зобов'язань, передбачених угодою про розподіл продукції;

повернення інвестором (оператором) ділянок надр (їх частин) відповідно до законодавства та угоди про розподіл продукції.

Протягом строку дії угоди про розподіл продукції та в межах діяльності, пов'язаної з виконанням такої угоди, оподаткування інвестора (оператора) здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених цим розділом Кодексу та угодою про розподіл продукції. У разі розбіжностей між положеннями розділу XVIII та іншими положеннями цього Кодексу застосовуються правила, передбачені розділом XVIII цього Кодексу»;

2) у пункті 335.2:

абзац перший після слова «інвестор» доповнити словом «(оператор)»;

абзац п'ятий доповнити словами «з урахуванням статті 340 цього Кодексу»;

в абзаці шостому слова «зареєструватися за місцезнаходженням як платник» замінити словами «зареєструвати угоду про розподіл продукції за своїм місцезнаходженням як платника»;

абзац дев'ятий після слова «реєстрації» доповнити словами «інвестора (оператора) і угоди про розподіл продукції»;

абзац десятий після слова «інвестора» доповнити словами «та угоди про розподіл продукції»;

доповнити абзацами одинадцятим та дванадцятим такого змісту:

«У разі укладення багатосторонньої угоди про розподіл продукції за участю кількох інвесторів обов'язки щодо реєстрації як платника податків за угодою, ведення окремого податкового та бухгалтерського обліку операцій, пов'язаних з виконанням угоди, нарахування та сплати податків і зборів та подання податкової звітності покладаються на інвестора (оператора).

Визначення інвестора (оператора) та його повноважень здійснюється в порядку, передбаченому законодавством про розподіл продукції»;

3) у пункті 335.4:

абзац перший після слів «цього Кодексу» доповнити словами «та угоди»;

доповнити абзацом третім такого змісту:

«До інвесторів за угодою про розподіл продукції у межах їхньої діяльності за угодою не застосовуються передбачені цим Кодексом правила про оподаткування спільної діяльності, оподаткування за договорами управління майном та оподаткування довгострокових договорів (контрактів)».

15. У пункті 336.1 статті 336:

1) абзац перший викласти в такій редакції:

«336.1. Податок на прибуток сплачується інвестором (оператором) з прибутку, отриманого інвестором (інвесторами) від виконання угод про розподіл продукції, у розмірах, встановлених цим Кодексом на дату укладення угоди про розподіл продукції, з урахуванням статті 340 цього Кодексу та таких особливостей»;

2) у підпункті «а»:

після слів «прибуток інвестора» доповнити словом «(інвесторів)», а після слів «продукції, набутої інвестором» - словами «(інвесторами) та/або оператором»;

доповнити абзацами другим і третім такого змісту:

«Якщо вартість прибуткової продукції за угодою про розподіл продукції виражена в іноземній валюті, для цілей обчислення податку на прибуток підприємств така вартість перераховується в гривні в порядку, передбаченому угодою про розподіл продукції.

Будь-які інші доходи, отримані інвестором (оператором) протягом строку дії угоди від діяльності, пов'язаної з виконанням такої угоди, не розглядаються як об'єкт оподаткування та не враховуються під час його визначення»;

3) підпункт «б» після абзацу другого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«Інші витрати, пов'язані з виконанням угоди про розподіл продукції, які враховуються під час обчислення об'єкта оподаткування від діяльності, пов'язаної з виконанням угоди, але які не відшкодовуються (не підлягають відшкодуванню) компенсаційною продукцією відповідно до угоди, визначаються за правилами, передбаченими для витрат, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування відповідно до розділу III цього Кодексу, якщо інше не передбачено цим розділом чи угодою про розподіл продукції.

Угода про розподіл продукції може передбачати індексацію інших витрат, пов'язаних з виконанням угоди, понесених у період до початку розподілу продукції, які враховуються під час розрахунку об'єкта оподаткування, але які не відшкодовуються (не підлягають відшкодуванню) компенсаційною продукцією за відповідною угодою, в порядку, передбаченому угодою».

У зв'язку з цим абзац третій вважати абзацом п'ятим;

4) абзац другий підпункту «г» після слова «Інвестор» доповнити словом «(оператор)»;

5) в абзаці третьому підпункту «д» слова «затвердженого міжвідомчою комісією» виключити;

6) абзац перший підпункту «е» замінити чотирма абзацами такого змісту:

«е) Базовим податковим (звітним) періодом з податку на прибуток підприємств за угодою про розподіл продукції є календарний квартал.

Інвестор (оператор) подає щоквартально податкову декларацію з податку на прибуток за кожний звітний податковий квартал. Правило про складання податкової звітності та розрахунок об'єкта оподаткування з податку на прибуток підприємств наростаючим підсумком не застосовується.

Податок на прибуток підприємств за звітний період сплачується інвестором (оператором) до відповідного бюджету у строк, визначений для квартального податкового періоду.

Обов'язок з подання річної податкової декларації і сплати авансових внесків з податку на прибуток до інвестора (оператора) за угодою про розподіл продукції не застосовується».

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом п'ятим;

7) підпункт «є» викласти в такій редакції:

«є) інвестор (оператор) за угодою про розподіл продукції звільняється від обов'язку подавати фінансову звітність і тимчасові та постійні податкові різниці разом з податковою декларацією з податку на прибуток підприємств»;

8) доповнити підпунктом «ж» такого змісту:

«ж) якщо інвестор-нерезидент діє за угодою про розподіл продукції через своє представництво, прибуток такого інвестора, одержаний від виконання угоди, оподатковується відповідно до цієї статті Кодексу та не підлягає оподаткуванню за правилами, встановленими цим Кодексом для оподаткування прибутку нерезидентів, які здійснюють свою діяльність на території України через постійне представництво».

16. У статті 337:

1) пункт 337.1 викласти в такій редакції:

«337.1. Постачання на митній території України компенсаційної та/або прибуткової продукції, набутої інвестором (оператором) у власність внаслідок її розподілу за угодою про розподіл продукції, та прибуткової продукції, належної державі і переданої інвестору (оператору) для подальшого продажу, є об'єктом оподаткування податком на додану вартість, що обчислюється і сплачується у розмірах, порядку і строки, встановлені розділом V цього Кодексу на дату укладення угоди про розподіл продукції, з урахуванням статті 340 цього Кодексу»;

2) у пункті 337.2:

абзац другий виключити;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«З урахуванням вимог статей 21 та 22 Закону України «Про угоди про розподіл продукції» у разі вивезення інвестором (оператором) з митної території України продукції, розподіленої відповідно до умов такої угоди, мито, акцизний податок, інші податки та обов'язкові платежі, що підлягають сплаті під час митного оформлення товарів, не справляються, крім податку на додану вартість, який справляється за нульовою ставкою»;

в абзаці п'ятому слово «зазначених» виключити;

абзац сьомий після слів «на юридичних осіб» доповнити словами «та постійні представництва нерезидентів», а слова «робіт, передбачених» замінити словами «робіт та іншої діяльності, передбаченої»;

в абзаці восьмому слово «зазначених» виключити;

3) у пункті 337.3:

доповнити новим абзацом першим такого змісту:

«337.3. Якщо інвестор (оператор) за угодою про розподіл продукції вважає за доцільне добровільно зареєструватися як платник податку на додану вартість, така реєстрація здійснюється за його заявою».

У зв'язку з цим абзац перший вважати абзацом другим;

абзац другий після слів «як платник податку на додану вартість» доповнити словами «за угодою про розподіл продукції»;

4) доповнити пунктом 337.4 такого змісту:

«337.4. Інвестор (оператор) за багатосторонньою угодою про розподіл продукції включає до складу податкового кредиту суми податку, сплачені (нараховані) будь-яким інвестором за угодою, у зв'язку з придбанням або виготовленням товарів/послуг, основних засобів на підставі наданих інвесторами податкових накладних, виданих постачальниками, придбання яких здійснено відповідно до програм і планів, затверджених у порядку, визначеному угодами про розподіл продукції.

При від'ємному значенні суми податку на додану вартість, розрахованої відповідно до цього Кодексу, така сума підлягає відшкодуванню інвестору (оператору), в порядку та строки, передбачені угодою про розподіл продукції, затвердженою Кабінетом Міністрів України. При цьому інвестор (оператор) має право на автоматичне бюджетне відшкодування такої суми в повному обсязі».

17. Пункт 338.1 статті 338 викласти в такій редакції:

«338.1. Порядок обчислення, ставки плати за користування надрами для видобування корисних копалин, умови та порядок її сплати та подання звітності під час виконання угод про розподіл продукції визначаються такими угодами.

Ставки плати за користування надрами для видобування корисних копалин не повинні бути меншими, ніж установлені розділом XI цього Кодексу на момент укладення угоди про розподіл продукції, з урахуванням статті 340 цього Кодексу.

Податковим (звітним) періодом для плати за користування надрами для видобування корисних копалин за угодою про розподіл продукції є календарний квартал.

Інвестор (оператор) за угодою про розподіл продукції веде консолідований податковий облік та подає податковий розрахунок з плати за користування надрами незалежно від числа спеціальних дозволів на використання надр у межах угоди про розподіл продукції.

Якщо інше не передбачено угодою про розподіл продукції, інвестор (оператор) за угодою про розподіл продукції подає податкові розрахунки з плати за користування надрами для видобування корисних копалин та сплачує таку плату за користування надрами до бюджету:

за місцезнаходженням ділянки надр, з якої видобуті корисні копалини, у разі розміщення такої ділянки надр у межах території України;

за місцем обліку платника у разі розміщення ділянки надр, з якої видобуто корисні копалини, в межах континентального шельфу та/або виключної (морської) економічної зони України».

18. У статті 339:

1) друге речення абзацу першого пункту 339.1 після слів «Порядок такого обліку» доповнити словами «перелік звітів», а слова «відповідно до вимог законодавства України» виключити;

2) у пункті 339.2 слова «Річний баланс і звітність» замінити словом «Звіти».

19. У розділі XX «Перехідні положення»:

1) у пункті 5 підрозділу 1 слова «злочинів або» замінити словами «адміністративних або кримінальних»;

2) у підрозділі 2:

а) пункт 26, доповнений до підрозділу 2 Законом України від 5 липня 2012 року № 5091-VI, вважати пунктом 26^{1};

б) доповнити пунктом 28 такого змісту:

«28. Тимчасово, на період реалізації проектів (програм) за рахунок міжнародної технічної допомоги, яка надається відповідно до ініціативи країн Великої вісімки «Глобальне партнерство проти розповсюдження зброї та матеріалів масового знищення», звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з:

ввезення на митну територію України товарів у митному режимі імпорту, що не виробляються в Україні, визначених підпунктом 11 пункту 4 розділу XXI «Прикінцеві та перехідні положення» Митного кодексу України. Перелік та порядок ввезення таких товарів визначаються Кабінетом Міністрів України. У разі нецільового використання зазначених товарів платник податку збільшує податкові зобов'язання за результатами податкового періоду, на який припадає таке порушення, на суму податку на додану вартість, що мала бути сплачена в момент імпорту таких товарів, а також зобов'язаний сплатити пеню відповідно до цього Кодексу;

постачання на митній території України товарів (крім підакцизних товарів і товарів груп 1-24 згідно з УКТ ЗЕД) та надання послуг, якщо такі товари/послуги оплачуються за рахунок міжнародної технічної допомоги, яка надається відповідно до ініціативи країн Великої вісімки «Глобальне партнерство проти розповсюдження зброї та матеріалів масового знищення». Перелік товарів/послуг та порядок здійснення таких операцій визначаються Кабінетом Міністрів України. У разі порушення вимог, встановлених цим порядком, платник податку, який фактично скористався правом на податкову пільгу, вважається таким, що умисно ухиляється від оподаткування, і до такого платника застосовуються штрафні (фінансові) санкції, встановлені цим Кодексом»;

3) підпункт «ґ» пункту 17 підрозділу 4 викласти в такій редакції:

«ґ) прибуток підприємств літакобудівної промисловості, отриманий від основної діяльності (клас 30.30 група 30.3 розділ 30 КВЕД ДК 009:2010), а також від проведення такими підприємствами науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт (клас 72.19 група 72.1 розділ 72 КВЕД ДК 009:2010), які виконуються для потреб літакобудівної промисловості».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім:

пункту 2 (щодо змін до пункту 82.2 статті 82) розділу I цього Закону, який набирає чинності через 10 днів з дня опублікування цього Закону;

пункту 8 (щодо змін до підпункту 159.5.5 пункту 159.5 статті 159), підпункту 1 пункту 19 (щодо змін до пункту 5 підрозділу 1 розділу XX «Перехідні положення») розділу I цього Закону, які набирають чинності з дня набрання чинності Кримінальним процесуальним кодексом України;

підпункту 2 пункту 1 (щодо доповнення пункту 14.1 статті 14 підпунктом $14.1.89^{1}$), пункту 3 (щодо змін до пункту 138.9 статті 138), пункту 4 (щодо змін до пункту 151.2 статті 151), пункту 5 (щодо змін до пункту 152.8 статті 152), підпункту 2 пункту 6 (щодо змін до підпункту 153.3.3 пункту 153.3 статті 153), пункту 7 (щодо змін до статті 156), пункту 9 (щодо змін до пункту 165.1 статті 165), підпункту «б» підпункту 2 пункту 19 (щодо доповнення підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» пунктом 28) розділу I та пункту 2 розділу II цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2013 року.

2. Назву та частини першу і другу статті 29 Закону України «Про сільськогосподарську кооперацію» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 39, ст. 261) викласти в такій редакції:

«Стаття 29. Дохід та прибуток кооперативу

1. Дохід кооперативу формується з надходжень від його господарської діяльності.

До витрат кооперативу відносяться витрати на:

покриття матеріальних і прирівняних до них витрат;

оплату праці найманих працівників;

сплату податків і зборів (обов'язкових платежів);

погашення кредитів;

виплату кооперативних виплат.

2. Різниця між доходом кооперативу і понесеними витратами, зазначеними в частині першій цієї статті, становить прибуток такого кооперативу, який спрямовується у тому числі на покриття збитків, виплату часток доходу на паї, відрахування до фондів кооперативу».

3. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення відповідними центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
2 жовтня 2012 року.
№ 5412-VI.

Закон України

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення оподаткування при відчуженні транспортних засобів

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) такі зміни:

1. У статті 173:

1) абзац другий пункту 173.1 замінити трьома абзацами такого змісту:

«Дохід від продажу (обміну) об'єкта рухомого майна (крім легкових автомобілів, мотоциклів, мопедів) визначається виходячи з ціни, зазначеної у договорі купівлі-продажу (міни), але не нижче оціночної вартості цього об'єкта, визначеної згідно із законом.

Дохід від продажу (обміну) легкового автомобіля, мотоцикла, мопеда визначається виходячи з ціни, зазначеної у договорі купівлі-продажу (міни), але не нижче середньоринкової вартості відповідного транспортного засобу або не нижче його оціночної вартості, визначеної згідно із законом (за вибором платника податку).

Середньоринкова вартість легкових автомобілів, мотоциклів, мопедів визначається щокварталу центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (для кожної марки, моделі таких транспортних засобів з урахуванням року випуску та пробігу, на підставі аналізу фактичних цін продажу відповідних транспортних засобів), і оприлюднюється на офіційному веб-сайті цього органу в режимі вільного доступу до 10 числа місяця, наступного за звітним кварталом»;

2) пункт 173.2 викласти в такій редакції:

«173.2. Як виняток із положень пункту 173.1 цієї статті, дохід, отриманий платником податку від продажу (обміну) протягом звітного (податкового) року одного з об'єктів рухомого майна у вигляді легкового автомобіля та/або мотоцикла, та/або мопеда, не підлягає оподаткуванню.

Дохід, отриманий платником податку від продажу (обміну) протягом звітного (податкового) року двох та більше об'єктів рухомого майна у вигляді легкового автомобіля та/або мотоцикла, та/або мопеда, підлягає оподаткуванню за ставкою, визначеною пунктом 167.2 статті 167 цього Кодексу»;

3) абзац другий пункту 173.4 замінити чотирма абзацами такого змісту:

«нотаріус посвідчує відповідний договір купівлі-продажу (міни) об'єктів рухомого майна (крім легкових автомобілів, мотоциклів, мопедів) за наявності документа про оцінку майна та документа про сплату до бюджету продавцем (сторонами договору міни) податку, обчисленого виходячи із ціни, зазначеної в договорі;

при продажу (обміні) легкових автомобілів, мотоциклів, мопедів відповідні договори посвідчуються нотаріусом за наявності документа про сплату до бюджету продавцем (сторонами договору міни) податку, обчисленого виходячи із зазначеної у договорі купівлі-продажу (міни), але не нижче середньоринкової вартості таких транспортних засобів;

якщо при продажу (обміні) легкових автомобілів, мотоциклів, мопедів проводиться їх оцінка відповідно до закону, нотаріус посвідчує відповідні договори за наявності документа про сплату до бюджету продавцем (сторонами договору міни) податку, обчисленого виходячи з такої оціночної вартості таких транспортних засобів, та документа про оцінку транспортних засобів.

Нотаріус щокварталу подає до органу державної податкової служби за місцем розташування державної нотаріальної контори або робочого місця приватного нотаріуса інформацію про посвідчені договори купівлі-продажу (міни), про вартість кожного договору та про суму сплаченого податку у порядку, встановленому цим розділом для податкового розрахунку».

У зв'язку з цим абзаци третій - п'ятий вважати відповідно абзацами шостим - восьмим.

2. Статтю 174 доповнити пунктом 174.7 такого змісту:

«174.7. Вартість легкових автомобілів, мотоциклів, мопедів, отриманих у спадщину чи дарунок, які підлягають оподаткуванню згідно з цією статтею, визначається у порядку, встановленому абзацом третім пункту 173.1 статті 173 цього Кодексу».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування, крім розділу I, який набирає чинності з 1 січня 2013 року.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Законі України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 37, ст. 237 із наступними змінами):

у пункті 7 частини першої статті 1 слова «що підлягають державній реєстрації (перереєстрації)» замінити словами «що підлягають першій державній реєстрації в Україні»;

пункт 8 статті 4 викласти в такій редакції:

«8) для платників збору, визначених пунктом 7 статті 1 цього Закону, залежно від вартості об'єкта, визначеного пунктом 6 статті 2 цього Закону:

3 відсотки - якщо об'єкт оподаткування не перевищує 165 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня звітного року;

4 відсотки - якщо об'єкт оподаткування перевищує 165, але не перевищує 290 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня звітного року;

5 відсотків - якщо об'єкт оподаткування перевищує 290 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня звітного року»;

2) підпункт «г» пункту 3 статті 3 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

«г) за посвідчення договорів відчуження транспортних засобів, інших самохідних машин і механізмів:

дітям, одному подружжя, батькам	1 неоподатковуваний з мінімум доходів громадян
іншим особам	5 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

3. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

розробити нормативно-правові акти, передбачені цим Законом, та привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
2 жовтня 2012 року.
№ 5413-VI.

КУРІНЬ

№ 208 (5458) СУБОТА, 3 ЛИСТОПАДА 2012

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, дощі. Вітер південно-східний, південний, 7—12 м/с, на Лівобережжі й у Криму місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі 3—8 градусів тепла, на півдні 8—13. Удень 9—14, у Карпатах 5—10 тепла, в південній частині 12—17 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 3 ЛИСТОПАДА

■ **1903.** Голландський фізіолог Віллем Ейнтховен розробив електрокардіограф — пристрій для визначення електричної активності серця. ■ **1918.** Народне віче у Чернівцях вирішило приєднати Північну Буковину до радянської України. ■ **1927.** У Нью-Йорку під річкою Гудзон відкрито Голландський тунель — перший у світі підводний тунель для транспорту. ■ **1943.** Розпочинається київська наступальна операція військ 1-го Українського фронту. ■ **1965.** На будівництві Канівської ГЕС у котлован гідростанції закладено перші кубометри бетону. ■ **1967.** Народився Микола Мільчев, український спортсмен, олімпійський чемпіон 2000 року зі стендової стрільби.

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

Репродукція плакату часів СРСР.

У рейтингу рівнів фінансового розвитку, який складає міжнародна організація під назвою Всесвітній економічний форум, Україна посідає почесне 59-те місце, по сусідству з Танзанією. Тому твердий долар постійно дає нашій гривні по м'якому місцю. Нагадаємо, що з середини жовтня вартість долара зростає на готівковому та міжбанківському ринках.

Веселі діалоги

Розмова з водієм маршрутки:

— А чого ви слухаєте тільки шансон?

— А що ж слухати?

— Ну, Шевчука, наприклад?

— Та я вже його послухав...

***

На екзамені в електротехнічному технікумі:

— А чому у трамвая одна штанга, а у тролейбуса дві?

— Ну, мабуть, одна... запасна....

***

Співробітники посилають молодого колегу в магазин.

— А скільки ж брати?

— Та візьми пару пляшок...

— А «пару» — це скільки?

— Ну, штук... п'ять!

Записав **Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ *Сміх очищає, а не роздягає до трусів, як під час обшуку...*

☞ *Коли всі сміються, влада краще.*

☞ *Гумор рятує навіть від перемоги конкурента.*

☞ *Китайська гречка корисна, як афоризми Конфуція. Свині це оцінили.*

☞ *Краще піти у відставку, ніж «під три чорти»...*

☞ *Хто не мріє про владу без опозиції, як опозиція про владу!*

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Трудові будні країни

Завдяки тому, що в депутатів ненормований робочий день, дерибан країни не припиняється ані на хвилину.

Досміялися

Добре, коли не сміються зі своїх політиків, погано, коли вже навіть політики не смішать.

Сувора економія

Грошей у наших політиків тьма-тьмуща, а духовної їжі вони явно недоїдають.

У двох іпостасях

Для електорату вони — слуги народу, для народу — вельможі.

Молитва

В ім'я пахана, прокурора та святих депутатів, амінь!

Прошу не плутати

Політики — не клоуни, позаяк клоуни дарують людям гарний настрій, а політики — погании.

Із некролога

Статистики вже немає, вона надто багато знала.

Чи знаєте ви, що...

...тільки спадкоємність влади може забезпечити продовження дерибану, торжество безкарності та подальше зубожіння народу?!

Із спостережень

Сьогодні вже навіть у мишоловці сир платний.

Кожному своє

Народ — за зміну влади, влада — за спадкоємність влади.

Лозунг

Профспілки — школа дикого капіталізму.

Наші досягнення

У нас не просто свобода слова, у нас вже свобода декількох слів!

Олександр ПЕРЛЮК.

ІЗ ЗАПИСНИЧКІВ АГАТИ ХРИСТІ

☞ *Реклама менопауза.*

☞ *Пі-пі-піар.*

☞ *Ресторан швидкого реагування.*

☞ *Лиха гадина.*

☞ *Шершавою мовою білборда.*

☞ *Вул. Дерибанкова.*

☞ *З усією прямотою мізкових звивин.*

☞ *Гайдар-парк.*

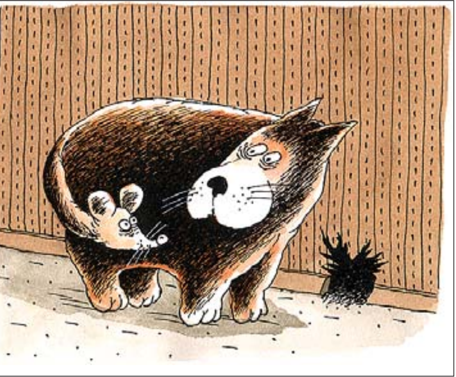
Борис РЕВЧУН.

Гумореску Юрія БОЛЬШАКА «Україна фан-країна!» та казку Мирослава МИЛОРАДОВИЧА «Страшніше, ніж у труні» читайте в «Курені»: www.golos.com.ua.

ДОДУМАЙТЕ САМІ — ДДС

Курінний усіх вітає: нарешті відбулися вибори. Чесні, як слово політика. Демократичні, як синець під оком від авторитета. Прозорі, як сльоза самовисуванця, який програв вибори.

І поки гумориа братія осмислюватиме сказане політиками, а ОВК (окружні виборчі комісії) з кийками і матюками рахуватимуть бюлетені, курінний пропонує всім небайдужим ознайомитися з попереднім домашнім завданням:

1. Леонід Кучма, екс-Президент України:

— Багато хто бореться за мандат у парламенті, щоб дорватися до влади, захистити свій бізнес або «пошаманити» бюджет, який...

...уже давно профшорив на Кіпр. Ніні вся надія на мій фонд «Україна», і я запрошую всіх «шаманити» в нього.

(С. ЗАВОРОЗКО, Павлоград).

2. Олександр Лукашенко, президент Білорусі:

— Я далеко відстав від Володимира Ілліча та Йосипа Віссаріоновича. Мені до них ще йти і...

...йти. Але кажуть, якщо прилягти в Мавзолеї, то й шлях не такий довгий здасться?!

(В. РОМАНЕНКО, Очаків).

3. Валерій Хорошковський, Перший віце-прем'єр-міністр:

— Росія не тягне Україну до Митного союзу, вона показує стимул і...

...замість дешевого газу середній палець руки.

(Ю. ГРЯЗНОВ, Полтавська область).

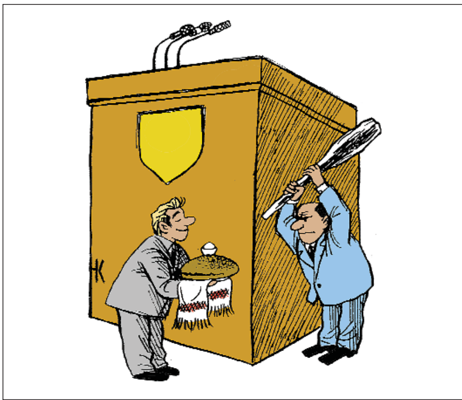

4. Микола Азаров, Прем'єр-міністр України (про Віталія Кличка):

— Який з нього державний діяч? Треба спочатку спробувати на простіших речах. От є таке селище Боярка. От давайте спробуємо, дамо йому рік покерувати Бояркою, наприклад, і...

...нехай побудує своїми мозолистими кулаками вузькоколійку, щоб поставляти столиці альтернативне російському газу паливо — новітні боярські дрова.

(Ю. БОЛЬШАК, Київ).

5. Юрій Єхануров, політик:

—...Питання — коли робити реформи. Їх можна було зробити в 2010 році, ще можна було зробити в 2011-му. А в 2012 році потрібно «любити народ». Саме в цей період...

...народ «люблять, як душу», а після виборів за допомогою реформ на кшталт пенсійної та податкової, «трясуть, як грушу».

(В. ПУЗАНОВ, Запорізька область).

Інші варіанти читайте в «Курені» на сайті газети: www.golos.com.ua.

А тепер додумайте самі, що ж усетаки мали на увазі Микола Янович та інші, але дрібніші, авторитети країни:

1. Микола Азаров, Прем'єр-міністр України:

— Мільйони людей на власні очі бачили правду — вибори чесні й...

2. Наталія Королевська, лідер партії Україна — Вперед!»:

— Ми тепер не дамо тим, хто хоче завести нас до моргу, відвезти нас до моргу, ми будемо лікуватися, ми будемо перемагати, ми будемо...

3. Володимир Фесенко, політолог:

— «Свобода» додасть перцю в український політичний борщ, головне, не переборщити й...

4. Ірина Фаріон, ВО «Свобода»:

— Я вважаю, якщо українці роблять помилку, розмовляючи російською, то їх потрібно карати. А штрафи — це...

5. Борис Колесніков, віце-прем'єр-міністр України:

— Це закон життя. Обама — з Чикаго й тому вся його команда — з Чикаго. Поширення донецького клану Україною нічим не відрізняється від того, що сталося в США після приходу Б. Обами, й...

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos. com. ua або поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь»—ДДС.

Мал. Василя ФЬЛОРКА, Костянтина КАЗАНЧЕВА, Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Іван ІЛЛЯШ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Сергій БОРИСЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 27085

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

